

লা ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মাদুর রাসূলুল্লাহ

পাঞ্চিক
আহমদী

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

নবপর্যায় ৮৫ বর্ষ | ২য় সংখ্যা

রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ১৬ শ্রাবণ, ১৪২৯ বঙ্গাব্দ | ১ মহরম, ১৪৪৪ হিজরি | ৩১ ওফা, ১৪০১ ই. শা. | ৩১ জুলাই, ২০২২ ইস্যাদ

“স্মরণ রেখ! আল্লাহর প্রতি যার বিশ্বাস যত বেশি,
সে তত বেশি অন্যায় ও অপরাধ পরিহার করে চলে”

– হযরত মির্যা গোলাম আহমদ কাদিয়ানী (আ.)
প্রতিশ্রুত মসীহ ও ইমাম মাহদী

গায়ের আহমদী বিবাহের ক্ষেত্রে হ্যরত মসীহ মাওড়ুদ (আ.)-এর সাবধান বাণী

খোদা তাঁলার বিশেষ অনুগ্রহে আমাদের জামা'তের সদস্য সংখ্যা যেহেতু অতি দ্রুত বৃদ্ধি পাচ্ছে আর বর্তমানে তা হাজার হাজারে গিয়ে উপনীত হয়েছে এবং আল্লাহ তা'লার কৃপায় তা অচীরেই লক্ষ-তে পৌছে যাবে। (এখন আল্লাহর কৃপায় তা কোটিতে উপনীত হয়েছে) তাই হিকমত ও প্রজ্ঞার দাবি হল, এদের পারস্পরিক ঐক্য বৃদ্ধি করার জন্য, এবং এদের পরিবার পরিজন আর আতীয় স্বজনের মন্দ বা কুপ্রভাব থেকে আর মন্দ পরিণাম থেকে রক্ষা করার জন্য ছেলে-মেয়েদের বিবাহের বিষয়ে কোন উত্তম ব্যবস্থাপনা থাকা প্রয়োজন।

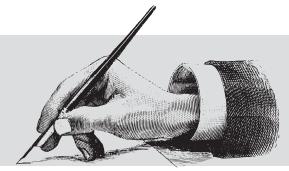
এ কথা স্পষ্ট, যারা বিরোধী মৌলবীদের প্রভাবে বা ছত্রছায়ায় বিদ্রে, হিংসা আর কার্পণ্য এবং শক্তাত্ত্ব চরম সীমায় উপনীত, যতদিন তারা তওবা করে এই জামা'তে অন্তর্ভুক্ত না হয়, ততদিন তাদের সাথে আমাদের জামা'তের সদস্যদের নতুন বৈবাহিক সম্বন্ধ করা অসম্ভব হয়ে উঠেছে। আর এ জামা'ত সম্পদে, জ্ঞানে, কল্যাণে, বংশ মর্যাদার দিক দিয়ে, পুণ্যের দিক দিয়ে

কোন ক্ষেত্রেই এখন তাদের মুখাপেক্ষী নয়, এমনকি তাকওয়া পরায়ণ অসংখ্য লোক এ জামা'তে বিদ্যমান। আর প্রত্যেক ইসলামী গোষ্ঠীর লোক এ জামা'তে অন্তর্ভুক্ত আছে। এ ক্ষেত্রে কোন অবস্থাতেই আমাদের জামা'তের সদস্যদের এমন কারও সাথে বৈবাহিক সম্পর্কে জড়ানো সমীচীন হবে না-যারা আমাদেরকে কাফের বলে, আমাদেরকে দাঙ্গাল বলে আখ্যা দেয় অথবা নিজেরা না বললেও এমন বক্তব্য প্রদানকারীদের গুণগান করে এবং তাদের অনুগামী।

স্মরণ রাখবেন! যারা এমন লোকদের পরিত্যাগ করতে না পারে, তারা আমাদের জামা'তে অন্তর্ভুক্তির যোগ্য নয়। যতদিন পর্যন্ত পবিত্রতা ও সত্যের জন্য এক ভাই নিজ ভাইকে পরিত্যাগ করতে না পারে, পিতা নিজ পুত্র থেকে পৃথক হতে না পারে, ততদিন পর্যন্ত তারা আমাদের অন্তর্ভুক্ত বলে বিবেচিত হবে না। অতএব সমস্ত জামা'ত মন দিয়ে শুনুন! সত্যনিষ্ঠ হ্বার জন্য এ শর্ত মানা আবশ্যিক।

(মজমুআয়ে ইশতেহারাত, তৃতীয় খণ্ড
পৃষ্ঠা: ৫০-৫১)

— সম্পাদকীয় —

প্ৰথমীতে প্ৰত্যাদিষ্ট ব্যক্তিৰ কী প্ৰয়োজন আছে? মানুষ চাইলেই তো মন্দ কৰ্ম পরিহাৰ কৱে পুণ্যেৰ পথে চলতে পাৰে তাৰেলে একজন পথ-প্ৰদৰ্শকেৰ আবশ্যকতা কী? এমন প্ৰশ্নেৰ উত্তৰ হল, পাপ ও পুণ্য- এ দুটি শব্দও পৃথিবীতে কোনো না কোনো প্ৰত্যাদিষ্ট ব্যক্তিৰ আগমনে মানুষ শিখতে পেৱেছে। অৰ্থাৎ একসময় মানুষেৰ পাপ-পুণ্যেৰ জ্ঞান ছিল না, ভাল বা মন্দেৰ জ্ঞান ছিল না। আল্লাহৰ পক্ষ থেকে আগত মহাপুৰুষৰা আল্লাহৰ কাছ থেকে জ্ঞান লাভ কৱেই মানবজাতিকে ভাল-মন্দেৰ পাৰ্থক্য শিখিয়েছেন। অতএব মানুষ যখন মন্দ কৰ্ম পরিহাৰ কৱে পুণ্যকৰ্ম সম্পাদন কৱে তখন ঐশী কৃপাৰাইও তাৰ জন্য বৰ্ষিত হয়। কিন্তু বুলিসৰ্বস্ব পুণ্যবান হলেই হবে না বৰং সত্যিকাৰ অৰ্থে পুণ্যবান হতে হবে।

এসৰ বিষয়েৰ ব্যাখ্যা দিতে গিয়ে হয়ৱত মসীহ মাওউদ (আ.) বলেন: “বুলিসৰ্বস্ব পুণ্যবান বা নিজেকে পুণ্যবান দাবীকাৰী অনেকেই আছে কিন্তু তাৰেল উদাহৱণ সেৱপই যেমন একটি ফোঁড়া যা পুঁজ দ্বাৰা পূৰ্ণ হয়ে আছে, যা বাহ্যিকভাৱে দেখতে অনেক সুদৃশ্য আৱ শৰীৱেৰ অন্যান্য অংশ থেকেও তা অনেক সুন্দৱ ও উজ্জ্বল দেখায় কিন্তু অভ্যন্তৱীণভাৱে তা দুৰ্গন্ধযুক্ত পুঁজে পৱিপূৰ্ণ থাকে। পাপ থেকে পৱিত্ৰণ লাভ কৱাৰ লক্ষণও তো থাকা চাই। আলো, রোদ ও তাপ এই কথাৰ স্বাক্ষী যে, সূৰ্য উদিত হয়েছে কিন্তু কোন ব্যক্তি যদি রাতে সূৰ্য উদিত হৰাৰ কথা বলে যখন কিনা সূৰ্যেৰ লক্ষণও নেই বল দেখি, কেউ কি তাৰ এ কথাকে গুৱৰত্ত দিবে? কখনও নয়। তাই তাৰেল অবস্থা এৱপই যাবা বলে, আমৱা আল্লাহৰ প্ৰতি ঈমান রাখি অথচ ঈমানেৰ কোনো লক্ষণ বিদ্যমান নাই অৰ্থাৎ পাপকে সম্পূৰ্ণজলে ঘৃণা কৱা আৱ এৱপৰ এৱ প্ৰভাৱ অৰ্থাৎ আল্লাহৰ তা'লাৰ কল্যাণ ও বৱকতসমূহ এবং সমৰ্থনসমূহ ও প্ৰকৃত পৱিত্ৰতা, খোদাভীতি তাৰেল মাৰো বিলুপ্ত। আল্লাহৰ তা'লাৰ সন্তুষ্টিৰ বিপৰীতে তাৰেল (জাগতিক) কাজসমূহকে সম্পূৰ্ণভাৱে পৱিত্ৰ কৱা এবং পাপকৰ্ম

কৱা ও আল্লাহৰ তা'লাৰ অবাধ্য হওয়া তাৰেল নিকট আগুন গলাধকৰণ কৱাৰ চেয়েও অধিকতৰ মন্দ বলে বিবেচিত হয়। আৱ আল্লাহৰ তা'লাৰ বিপৰীতে কোন জাগতিক বিষয়বস্তুৰ প্ৰতাপ তাৰেল প্ৰভাৱিত কৱে না বৰং এৱা আল্লাহৰ তা'লা ব্যতিৱেকে অন্য কাউকে কাৱও উপকাৰ কৱাৰ ও কাৱও ক্ষতি কৱাৰ ক্ষমতা দেয়াৰ ক্ষেত্ৰে তুচ্ছ পোকা-মাকড়েৰ ন্যায় মনে কৱে। আৱ তাৱ অবস্থা, আচৰণ ও তাৱ সমস্ত কাজ আল্লাহৰ তা'লাৰ ইচ্ছার অধীন হয়ে যায় এবং তাৱ আল্লাহৰ তা'লাৰ মাৰো বিলীন হয়ে যায়। (মালফুয়াত, দশম খঙ, পৃ. ৩২১-৩২২)

মানুষেৰ নিজস্ব এ শক্তি নেই যা দ্বাৰা এ সমস্ত (ঐশী) কল্যাণৱাজি লাভ কৱতে পাৰে এবং সমস্ত হীন কৰ্ম থেকে পুৱোপুৱি মুক্তি লাভ কৱতে পাৰে। সুতৱাং এ উদ্দেশ্যে আল্লাহৰ তা'লাৰ রীতি সৰ্বদা এটিই যে, তিনি পৃথিবীতে একজন মানুষকে প্ৰত্যাদিষ্ট কৱে প্ৰেৱণ কৱেন এবং তাৰ বিশ্ময়কৰ ক্ষমতা তাৱ মাধ্যমেই প্ৰকাশ কৱেন। তাৱ দোয়াসমূহ কৱুল কৱে তাকে সে বিষয়ে অবগত কৱেন। তাৱ ওপৰ বাক্যালাপেৰ কল্যাণৱাজি জাৱি কৱেন এবং তাৱ মাধ্যমে এমনসব অলৌকিক নিদৰ্শন ও অদৃশ্যেৰ বিষয়াদি প্ৰকাশ কৱেন যা দেখে নিম্নস্তৱেৰ চিন্তা-চেতনাৰ অধিকাৰী লোকেৱা হতাবাক হয়ে যায়। আৱ তাৰেল সমৰ্থনে এমনসব উজ্জ্বল ও প্ৰভাৱ বিষ্ঠারকাৰী বিষয়াদি প্ৰকাশ কৱেন যে মানুষেৰ হৃদয় তত্ত্বজ্ঞানেৰ জ্যোতি এবং বিশ্বাসগত স্বাদে পৱিপূৰ্ণ হয়ে যেন আল্লাহৰ তা'লাকে চাকুষ দেখে নেয়। আৱ এমনভাৱে আল্লাহৰ তা'লাকে শ্ৰেষ্ঠত্ব ও মহত্ব এবং শান-শাওকত দৰ্শনেৰ মাধ্যমে তাৰেল হৃদয়সমূহ থেকে আল্লাহৰ তা'লাৰ শৰীক সন্তা এবং প্ৰবৃত্তিৰ সমস্ত নোংৱামি ও কামনা-বাসনা যা পাপেৰ মূল হয়ে থাকে তা পুড়ে ছাই হয়ে যায়। আৱ আল্লাহৰ তা'লার প্ৰতাপ ও বিশালত্ব তাৰেল হৃদয়ে গেঁথে যায়। সুতৱাং এ পদ্ধতিতে তাৱা একটি পৱিত্ৰ হৃদয়েৰ অধিকাৰী দলে পৱিণত হয়ে যায়। (মালফুয়াত, দশম খঙ, পৃ. ৩২২)

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্ৰাহক হোন। পৃথিবীৰ যে প্রান্তেই থাকুন না কেন পাক্ষিক ‘আহমদী’ৰ সাথেই থাকুন। ইন্টাৱনেটেৰ মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্ৰিকা পড়তে Log in কৱুন www.theahmadi.org
**পাক্ষিক ‘আহমদী’ৰ নতুন ই-মেইল আইডি-
 pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com**

ସୂଚିପତ୍ର

୩୧ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୨

ପବିତ୍ର କୁରାଅନ

୩

ହାଦୀସ ଶରୀଫ

୪

ଅମୃତବାଣୀ

୫

୧ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ

ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସକୁର
ଆହମଦ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର
ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ: ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ସିନ୍ଦିକ (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ

୮ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ

ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସକୁର
ଆହମଦ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର
ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ: ରମଜାନ ମାସ ଦୋୟା ଗୃହୀତ ହେଲାର ମାସ

୬

୧୬

ସୌରାତୁଲ ମାହଦୀ (ଆ.)

୨୫

[ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ି (ଆ.)-ଏର ଜୀବନଚାରିତ]

ପ୍ରଣେତା: ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ବଶୀର ଆହମଦ ଏମ.ଏ. (ରା.)

ଭାଷାନ୍ତର: ମାଓଲାନା ଜୁବାଯେର ଆହମଦ

ଶୋକ ସଂବାଦ

୨୬

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେ ବିଶ୍-ପ୍ରଧାନ, ପଥମେ

ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ (ଆଇ.)-ଏର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ବିଶେର ବର୍ତମାନ

ପରିଷ୍ଠିତି ନିଯେ ଆଲାପଚାରିତାର ଏକାତ୍ମ କିଛୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ସଂବାଦ

୩୧

ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧିତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ହାତେ

୩୨

ବୟାପାତ ଗ୍ରହଣେର ଦଶାଟି ଶର୍ତ୍ତ

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପରିଚିତି:

(ମାଲଫୁଯାତ, ଦଶମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୨୧)

‘ଆହମଦୀ’ ପତ୍ରିକାଯ ଲେଖା ପାଠାନୋ ପ୍ରସଙ୍ଗେ

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶେର ଏକମାତ୍ର ମୁଖପତ୍ର ‘ଆହମଦୀ’ ପତ୍ରିକାଯ ଲେଖା ପାଠାନୋ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏ ଦିକନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେୟା ଯାଚେ ଯେ, ଏଥିନ ଥେକେ ଯାରାଇ ଏତେ ଲେଖା ଓ ସଂବାଦ ପାଠାତେ ଇଚ୍ଛୁକ, ତାରା ଏ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ବରାବର ନିମ୍ନ ଠିକାନାଯ ପାଠାବେନ ।

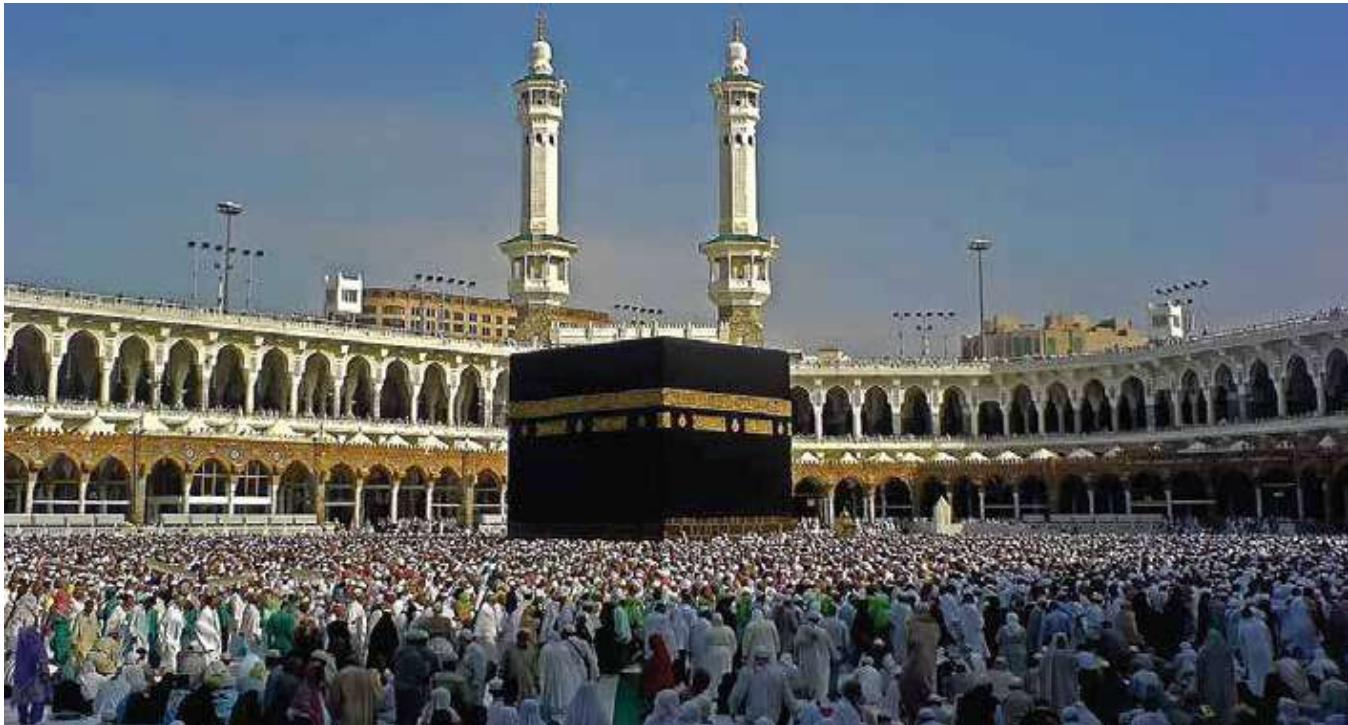
ବରାବର- ସମ୍ପାଦକ, ପାଞ୍ଚିକ ଆହମଦୀ

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ

୪ନ୍ ବକ୍ଷୀବାଜାର ରୋଡ, ଢାକା-୧୨୧୧ ।

E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

କୁରାନ ଶରୀଫ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقْتُمْ مُّمَّ رَزَقْتُمْ مُّمَّ يُمْيِتُكُمْ مُّمَّ يُحِيِّكُمْ هَلْ مِنْ شَرَكَائِكُمْ مَنْ يَقْعُلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ
سُبْحَنَهُ وَ تَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ (سୂରା ଆର ରମ: ୪୧)

ଅନୁବାଦ:ଆଲ୍ଲାହୁ ସେହି ମହାନ ସଭା ଯିନି ତୋମାଦେରକେ ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ ଆର ତିନି ତୋମାଦେର ରିଯିକେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛେ ଏରପର ତିନି ତୋମାଦେର ମୃତ୍ୟୁ ଦିବେନ ଅତପର ତୋମାଦେରକେ ଜୀବିତ କରବେନ । ତୋମରା ଯାଦେରକେ (ଆଲ୍ଲାହର) ଶରୀକ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରୋ ତାଦେର ମାଝେ କେଉଁ କି ଏରପ କିନ୍ତୁ କରତେ ପାରେ? ତିନି ଅତିବ ପବିତ୍ର ଏବଂ ତାରା ଯେବେ ଶରୀକ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରେ ତିନି ଏଣ୍ଟଲୋର ଉର୍ଧ୍ଵେ ।

ସଂକଷିପ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା

ଆଲ୍ଲାହୁ ତା'ଲାର ମହିମା ଓ କ୍ଷମତାର ଜଡ଼ାନ ମାନୁଷେର ଯତ ବେଶି ଥାକବେ ଏବଂ ଯତ ବେଶି ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଥାକବେ ଯେ ତା'ର ଅବାଧ୍ୟ ହଲେ କଠୋର ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ତତ ବେଶି ପାପକର୍ମ ଓ ଅବାଧ୍ୟତା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରା ଥେକେ ସେ ବିରାତ ଥାକବେ । ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୋ! କତିପାଇ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣ ଆସାର ପୂର୍ବେଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରଛେ । ଏହି ସଂଲୋକ, ଓଳୀ ଓ ଦରବେଶ କାରା ହେଁ ଥାକେ? ଆର ତାଦେର ମାଝେ ଅତିରିକ୍ତ କୀ ଗୁଣାବଲୀଇ ବା ରଯେଛେ? ସେଟି ଏ ବିଶ୍ୱାସଇ । ବିଶ୍ୱାସଗତ ଓ ପରିପକ୍ଷ ଜଡ଼ାନ ମାନୁଷଙ୍କେ ଆବଶ୍ୟକଭାବେ ଓ ସ୍ଵଭାବଗତଭାବେ ଏକଟି କାଜ ବାସ୍ତବାୟନ କରତେ ବାଧ୍ୟ କରେ ।

ଆଲ୍ଲାହୁ ତା'ଲା ସମ୍ପର୍କେ ସୀମିତ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରା ସଭବ ନୟ । ସନ୍ଦେହ ପ୍ରବନ୍ତା ଉପକାରୀ ବଲେ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହତେ ପାରେ ନା । ବିଶ୍ୱାସେହି କେବଳମାତ୍ର ପ୍ରଭାବ ବିନ୍ଦାରେର କ୍ଷମତା ରାଖା ହେଁଥେ । ଆଲ୍ଲାହୁ ତା'ଲାର ଗୁଣାବଲୀର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଗତ ଜଡ଼ାନ ଏକ ଭୟାନକ ବଜ୍ରପାତ ଅପେକ୍ଷା ବେଶି ପ୍ରଭାବ ବିନ୍ଦାରକାରୀ ହେଁ ଥାକେ । ତାର ପ୍ରଭାବେଇ ଏ ସମ୍ମତ ଲୋକ ମନ୍ତକ ଅବନତ କରେ ଓ ଗଲା ବାଡିଯେ ଦେଯ । ସୁତରାଂ ସ୍ମରଣ ରେଖ! ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରତି ଯାର ବିଶ୍ୱାସ ଯତ ବେଶି, ସେ ତତ ବେଶି ଅନ୍ୟାଯ ଓ ଅପରାଧ ପରିହାର କରେ ଚଲେ ।

(ମାଲଫୁୟାତ, ଦଶମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୨୦-୩୨୧)

ହୃଦୀଳ ଶ୍ରୀଫ

عَنْ أَنَّىٰ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرَ الْأَنْصَارَ بِالْمَدِينَةِ مَالًاً مِّنْ تَحْلُّ، وَكَانَ أَحَبُّ أُمُوْلَهُ إِلَيْهِ بِيُرْخَاءٍ، وَكَانَتْ مُسْتَقْبِلَةً الْمَسْجِدِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُهَا وَيَسْرُبُ مِنْ مَاءِ فِيهَا طَبِيبٌ . قَالَ أَنَّسٌ: فَلَمَّا تَرَكَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿لَنْ تَنْتَلُوا الْأَبْرَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تَحْبُّونَ﴾ قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَنْزَلَ عَلَيْكَ: ﴿لَنْ تَنْتَلُوا الْأَبْرَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تَحْبُّونَ﴾ وَإِنَّ أَحَبَّ مَالِي إِلَيَّ بِيُرْخَاءٍ، وَإِنَّهَا صَدَقَةُ اللَّهِ تَعَالَى، أَرْجُو بِرَهَا، وَذُخْرُهَا عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى، فَقَصَعَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ أَرَاكَ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «نَحْ ! ذَلِكَ مَالٌ رَاجِعٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَاجِعٌ، وَقَدْ سَعَيْتُ مَا قُلْتَ، وَإِنِّي أَرِي أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبَيْنِ»، فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفْعُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقْرَبِهِ، وَبِي عَمِّهِ . مُنْفَقٌ عَلَيْهِ (سَاهිහ් බූත්ଖාරී: ۱۸۶۱، سَاهිහ් මුස්ලිම: ۹۹۸)

ତସଯରତ ଆନାସ (ରା.) ବର୍ଣନ କରେନ, ମଦୀନାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ
ମାଲିକ ଛିଲେନ । ମସଜିଦେ ନବୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ‘ବାୟରଙ୍ଗ’ ନାମକ
ବାଗାନଟି ତାର (ରା.) କାହେ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରିୟ ଛିଲ । ମହାନବୀ (ସା.)

ତାର ବାଗାନେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସୁପେଯ ପାନ ପାନ କରତେନ । ହ୍ୟରତ ଆନାସ (ରା.) ବଲେନ, ଉକ୍ତ ଆୟାତ ସଥିନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୟ ଯାର ଅର୍ଥ “ତୋମରା ତୋମାଦେର ପ୍ରିୟ ସମ୍ପଦ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ବ୍ୟାଯ ନା କରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରତେ ସନ୍ଧମ ହବେ ନା” (ଆଲେ-ଇମରାନ: ୯୨) । ତଥିନ ଆବୁ ତାଲହା (ରା.) ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଗିଯେ ବଲଲେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ ! ଆଲ୍ଲାହ ଆପନାର ଓପର ଉକ୍ତ ମହାନ ଆୟାତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରେଛେ ସେଥାନେ ଆଲ୍ଲାହ ବଲେଛେ, “ତୋମରା ତୋମାଦେର ପ୍ରିୟ ସମ୍ପଦ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ବ୍ୟାଯ ନା କରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରତେ ସନ୍ଧମ ହବେ ନା” (ଆଲେ-ଇମରାନ: ୯୨) । ଏକ୍ଷେତ୍ରେ ‘ବାୟରଙ୍ଗ’ ବାଗାନଟି ଆମାର କାହେ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରିୟ । ଏହି ଆମି ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ବ୍ୟାଯ କରଲାମ । ଅତଏବ ଆମି ଏର କଲ୍ୟାଣ କାମନା କରି ଏବଂ ତା ଆଲ୍ଲାହର ନିକଟ ଆମାର ପଞ୍ଚ ଥେକେ ଜମା ଥାକଲ; କାଜେଇ ଆପନି ଯାକେ ଇଚ୍ଛା- ତା ଦାନ କରତେ ପାରେନ । ତଥିନ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲଲେନ, କୀ ଚମତ୍କାର କଥା ! ଏ ତୋ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପଦ, ଏ ତୋ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପଦ । ତୁମି ଯା ବଲେଛ, ଆମି ତା ଶୁଣେଛି । ଆମାର ମତେ ତୋମାର ଏହି ସମ୍ପଦ ତୋମାର ନିକଟାତ୍ମିଯଦେର ମାବେ ବନ୍ଟନ କରେ ଦେୟା ଉତ୍ତମ ହବେ । ତଥିନ ଆବୁ ତାଲହା (ରା.) ବଲେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ ! ଆମି ଅବଶ୍ୟାଇ ତା-ଇ କରବ । ଏରପର ତିନି (ରା.) ତାର ନିକଟାତ୍ମି ଏବଂ ଆପନ ଚାଚାର ସନ୍ତାନଦେର ମାବେ ତା ବନ୍ଟନ କରେ ଦିଲେନ ।

ଅମୃତବାଣୀ

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ି (ଆ.) ବଲେନ:

ଆ ଗ୍ଲାଁହର ଅଧିକାର କୀ? ତା ହଲ, ତା'ର ଇବାଦାତ କରା

ଏବଂ ସଦା ଆଗ୍ନିହିନ୍ଦାର ଯିକିର କରା, ତା'ର ଆଦେଶ ପାଲନ କରା ଏବଂ
ତା'ର ପକ୍ଷ ଥିକେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ହାରାମ ବା ନିଷିଦ୍ଧ ଜିନିସ ପରିହାର କରା ।

ବାନ୍ଦାର ଅଧିକାରେର ସାରାଂଶ ହଲ, କାରା ଓ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ନା
କରା, କାରା ଓ ଅଧିକାରେ ହଞ୍ଚକ୍ଷେପ ନା କରା ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥାନେ ତାର
କୋନୋ ଅଧିକାର ନେଇ (ସେଥାନେ ହଞ୍ଚକ୍ଷେପ ନା କରା), ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ
ନା ଦେଯା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏଥନ ଏ ଦୁଟି ବିଷୟ ଏମନ କର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ସକଳ ଗୁନାହ, ଅପରାଧ,
ପାପ ଏବଂ ଅନ୍ୟଦିକେ ସକଳ ପୁଣ୍ୟର ମୂଳନୀତି ଏର ମାରେ ନିହିତ ।
ବଲାର ସମୟ ସବାଇ ଏ କଥା ବଲତେ ପାରେ ଯେ, ଆମି ନିଜ ଶକ୍ତିବଲେ
ପାପ ଥିକେ ବିରତ ଥାକତେ ପାରି କିନ୍ତୁ ମାନୁଷ ଆଦୌ ମାନବୀୟ
ପ୍ରକୃତି ବା ସ୍ଵଭାବେର ଉର୍ଧ୍ଵେ ଯେତେ ପାରେ ନା । ମାନବୀୟ ସଭାବ ବା
ପ୍ରକୃତି କୋନୋ କାପଡ଼େର ଆଁଚଳ ନୟ ଯେ ନୋଂରା ହଲ ଆର କେଟେ
ବାଦ ଦିଲାମ । ମାନବ ପ୍ରକୃତି ଆତ୍ମାର ଜନ୍ମଗତ ଅଂଶ । ତାଇ ମାନବୀୟ
ପ୍ରକୃତିତେଇ ଏ ବିଷୟଟି ରାଖା ହେଯେ ଯେ, ମାନୁଷ ଏସକଳ ବିଷୟକେ
ଭଯ ପାଯ ଏବଂ ପରିହାର କରେ ବା ବେଁଚେ ଚଲେ ଯେଗଲୋକେ ସେ

ନିଜେର ଧଂସେର କାରଣ ମନେ କରେ ଅଥବା ନିଜେର ଜନ୍ୟ କ୍ଷତିକର
ମନେ କରେ । କେଉଁ କଥନେ ଦେଖେ ନି ଯେ, ବିଷାକ୍ତ ସାପକେ ସାପ ବଲେ
ବିଶ୍ୱାସ କରା ସନ୍ତୋଷ କେଉଁ ହାତ ଦିଯେ ଧରେ ଫେଲେଛେ ଅଥବା ପ୍ଲେଗ
କବଲିତ ଗ୍ରାମେ ସେଥାନେ ମୃତ୍ୟୁର ମିଛିଲ ଲେଗେଛେ ସେଥାନେ ଅୟଥା
ଗିଯେ ଚୁକେଛେ । ଏହି ଆତ୍ମରକ୍ଷା ବା ବେଁଚେ ଚଲାର କୀ କାରଣ? କାରଣ
ହଲ, ଏଗୁଲୋକେ ସେ ନିଜେର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।
ଏକଇଭାବେ ମାନୁଷ ପାପ ଏବଂ ଅପରାଧେର ବ୍ୟାଧି ଥିକେ ତଥନ ମୁକ୍ତି
ଲାଭ କରତେ ସକ୍ଷମ ହବେ ସଥନ ସେ ଚୋର ଏବଂ ସାପ ଇତ୍ୟାଦିର ଚେଯେ
ତ୍ରୈସବ ପାପ ଏବଂ ଅପରାଧେର କ୍ଷତି ବେଶି ବଲେ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖବେ ଆର
ଖୋଦା ତାଙ୍କାର ପ୍ରତାପ, ତା'ର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ପରାକ୍ରମଶାଲୀ ହେଯା ସଦା
ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଥାକବେ । ମାନୁଷ ନିଜେର ଲୋଭ, ଆକାଞ୍ଚ୍ଛା ଏବଂ
ହୃଦରେ ବାସନାଓ ପରିତ୍ୟାଗ କରତେ ପାରେ ଯେମନ ଡାଯେବେଟିସ
ରୋଗୀଙ୍କେ ଡାକ୍ତାର ବଲେ ଦେଯ ଯେ, ଆପଣି ମିଷ୍ଟାନ୍ ପରିହାର କରଣ ।
ତଥନ ସେ ପ୍ରାଣ ନାଶେର ଭୟେ ମିଷ୍ଟାନ୍ ସ୍ପର୍ଶଓ କରେ ନା । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଲୋଭ, ଆକାଞ୍ଚ୍ଛା ଓ ମନୋବାସନାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଏକଇ କଥା ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ।
ଯଦି ଖୋଦା ତାଙ୍କାର ମାହାତ୍ୟ ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରତାପ ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ
ତାର ହୃଦୟେ ବାସା ବାଁଧେ ତାହଲେ ତା'ର ଅବାଧ୍ୟତା ଅଣ୍ଟି ଭକ୍ଷଣ ଏବଂ
ମୃତ୍ୟୁର ଚେଯେ ଅଧିକ ଜୟଣ୍ୟ ଅନୁଭବ କରବେ । (ମାଲକୁଯାତ, ଦଶମ ଖଣ୍ଡ,
ପୃ. ୩୧୯-୩୨୦)

୦୧ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨ ତାରିଖେ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ

ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ:

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ

MAHZAN
TASAWI

ତାଜମନ୍ଦି, ତା'ଉ୍ୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର
ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ:

ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର ସିଦ୍ଧିକ (ରା.)-ଏର
ଯୁଗେର ଅଶାନ୍ତକର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ନୈରାଜ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା ଚଲଛିଲ । ଏ ବିଷୟେ
ହ୍ୟରତ ଆକଦାସ ମସୀହ ମାଓଉଡ (ଆ.) ତା'ର
ପୁନ୍ତକ 'ସିରରଙ୍ଗଲ ଖିଲାଫା'ତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ,
ଇବନେ ଖୁଲ୍ଦନ ଲିଖେଛେ ଯେ, ସମ୍ପଦ ଆରବେର
ସାଧାରଣ ମାନୁଷ ଓ ବିଶେଷ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ମୁରତାଦ ହୟେ ଯାଇ । ବନୁ ତ୍ୟାଯ ଏବଂ ବନୁ

ଆସାଦ 'ତୁଲାଯହାର' ହାତେ ଐକ୍ୟବନ୍ଦ ହୟ ।
ଏହାଡ଼ା ବନୁ ଗାତଫାନ ମୁରତାଦ ହୟେ ଯାଇ ।
ବନୁ ହାଓୟାଯେନ ଦିଧାନ୍ତିତ ଛିଲ ଏବଂ ତାରା
ଯାକାତ ଦେୟା ବକ୍ଷ କରେ ଦେୟ । ଏହାଡ଼ାଓ ବନୁ
ସୋଲାଯେମେର ଗୋତ୍ରପତି ମୁରତାଦ ହୟେ ଯାଇ ।
ଏକଇଭାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନେର ଲୋକଦେର
ଅବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରାୟ ଏକଇ ଛିଲ ।

ଇବନେ ଆସିର ନିଜ ଇତିହାସେ ଲେଖେନ,
ଆରବରା ମୁରତାଦ ହୟେ ଗେଛେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଗୋତ୍ରେର ମାଝ ଥେକେ ସାଧାରଣ-ଅସାଧାରଣ
ସକଳେର କପଟତା ପ୍ରକାଶ ପେଯେ ଯାଇ ଆର

ଇହନ୍ଦୀ ଓ ଶ୍ରିଷ୍ଟନରା ମାଥାଚାଡ଼ା ଦିତେ ଥାକେ ।
ଏହାଡ଼ା ମୁସଲମାନଦେର ଆପନ ନବୀ
(ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟ ଆର ନିଜେଦେର
ସଂଖ୍ୟାସ୍ଵଲାତା ଏବଂ ଶକ୍ତର ସଂଖ୍ୟାଧିକ୍ୟେର
କାରଣେ ଅବସ୍ଥା ଏମନ (ସଂକଟାପନ୍ନ) ହୟେଛିଲ
ଯେତାବେ ବୃଷ୍ଟି ଭେଜା ରାତେ ଛାଗଲଭେଡାର
ହୟେ ଥାକେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବେ ଜଡ଼ସଡ଼ ହୟେ ଯାଇ
ଏବଂ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଥୋଜେ) । ତଥନ ଲୋକେରା
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-କେ ବଲେ,
ଲୋକେରା କେବଳ ଉସାମାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକେଇ
ମୁସଲମାନଦେର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ମନେ କରେ ଆର

ଆପନି ଯେବୁପା ଦେଖିଛେ, ଆରବରା ଆପନାର ବିରଳକେ ବିଦ୍ରୋହ ଘୋଷଣା କରେଛେ । ତାଇ ମୁସଲମାନଦେର ଏହି ଦଲକେ ଆପନାର ଥିଲେ ପୃଥିକ କରା ସମୀଚୀନ ହବେ ନା । ତଥନ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବଲେନ, ସେଇ ସନ୍ତାର ଶପଥ, ଯାର ହାତେ ଆମାର ପ୍ରାଣ ! ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀ ଯଦି ଆମାକେ ଛିଡ଼େ ଥାବେ ବଲେ ଆମି ନିଶ୍ଚିତଓ ଜାନି ତବୁଓ ଅବ୍ୟଶ୍ୟାହ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆମି ଉସାମାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଥେବଣ କରିବ । ମହାନବୀ (ସା.) ଯେ ସିନ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରେଛେ ଆମି ତା ରହିତ କରତେ ପାରି ନା ।

ହସରତ ମୁସିହ ମାସ୍‌ଉଦ୍ (ଆ.) ହସରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ମାସ'ଉଦ୍ (ରା.)-ଏର ବରାତେ ବଲେନ, ଆଦୁଲ୍ଲାହ ବିନ ମାସ'ଉଦ୍ (ରା.) ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ଆମରା ଏମନ ଏକ ସ୍ଥାନେ ଦଗ୍ଧାଯମାନ ଛିଲାମ ଯେ, ହସରତ ଆବୁ ବକରେର ମାଧ୍ୟମେ ଆଲ୍ଲାହ ଯଦି ଆମାଦେର ପ୍ରତି କୃପା ନା କରତେନ ତାହଲେ ଆମରା ଧ୍ୱରସେର ଦ୍ୱାରାପାଞ୍ଚ ଛିଲାମ । ତିନି ଆମାଦେରକେ ଏ କଥାର ଓପର ଏକକ୍ୟବନ୍ଦ କରେନ ଯେ, ଆମରା ‘ବିନତେ ମାଧ୍ୟା’ ତଥା ଏକ ବଚର ବୟସୀ ଉଟନୀ ଏବଂ ଏବଂ ‘ବିନତେ ଲଗ୍ନୁ’ ତଥା ଦୁଇ ବଚର ବୟସୀ ଉଟନୀର ଯାକାତେର ଜନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଏବଂ ଆମରା ଆରବକେ ପଦାନତ କରିବୋ ଆର ଆମ୍ବତ୍ୟ ଆମରା ଏକ ଆଲ୍ଲାହର ଇବାଦତ କରତେ ଥାକବ ।

ଏହି ଯେ ବିତର୍କ ଚଲଛେ, ଏର କାରଣେ କତିପଯ ଭୁଲ-ବୁଝାବୁଝିର ସୃଷ୍ଟି ହତେ ପାରେ ଆର ଏ ପ୍ରଶ୍ନା ଓ ଉତ୍ଥାପିତ ହତେ ପାରେ ଯେ, ଇସଲାମେ କି ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଶ ? ଏ ବିଷୟେ ସଂକଷିପ୍ତଭାବେ ଆଲୋଚନା କରିଛି । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ସଖନ ପ୍ରାୟ ପୁରୋ ଆରବ ମୁରତାଦ ହେଁ ଯାଯ ଆର ଅନେକେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଇସଲାମ ଥିଲେ ଦୂରେ ସରେ ଯାଯ ଆର ଅନେକେ ଯାକାତ ପ୍ରଦାନେ ଅସ୍ଵିକୃତି ଜାନାଯ । ତଥନ ହସରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାଦେର ସବାର ବିରଳକେ ଜିହାଦ କରେନ । ଇତିହାସେର ଗ୍ରହାବଳୀତେ ଏମନ ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ ମୁରତାଦ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହତ ହେଁଛେ । ଏର ଫଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନୀକାର

ଏବଂ ଆଲୋମରା ଭୁଲ କରେନ ବା ତାରା ଏ ଭୁଲ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଚାରେର କାରଣ ହେଁଛେ ଯେ, ମୁରତାଦେର (ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀର) ଶାନ୍ତି ହଲ ମୃତ୍ୟୁଦଶ ଆର ଏଜନ୍ୟାହ ହସରତ ଆବୁ ବକର ସକଳ ମୁରତାଦେର ବିରଳକେ ଜିହାଦେର ଘୋଷଣା ଦେନ ଏବଂ ଯାରା ପୁନରାୟ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେ ନି ଏମନ ସକଳ ଲୋକକେ ତିନି ହତ୍ୟା କରିଯେଛେ । ଏଭାବେ ସେବର ଐତିହାସିକ ଓ ଜୀବନୀକାରକଗଣ ହସରତ ଆବୁ ବକରକେ ଖତମେ ନବୁଯାତ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସେର ସଂରକ୍ଷଣକାରୀ ଓ ଏର ନାୟକ ହିସେବେ ଉପରସ୍ଥାପନ କରେଛେ । ଅଥଚ ବାନ୍ଦବତା ହଲ, ଖେଳାଫତେ ରାଶେଦାର ଏଇ ଯୁଗେ ଖତମେ ନବୁଯାତ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସେର ଏରାପ ସଂରକ୍ଷଣରେ କୋନ ଧାରଣା ବା ମତବାଦେର ଅନ୍ତିତ୍ଥାଇ ଛିଲ ନା, ଆର ଖତମେ ନବୁଯାତ ସଂକ୍ରଟାପନ୍ନ ଛିଲ ବଲେ ସେବର ଲୋକେର ବିରଳକେ ତରବାରି ଧାରଣ କରା ହେଁଛେ- ବିଷୟଟି ଏମନ ନୟ; କିଂବା ଯେହେତୁ ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଶ- ତାଇ ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରା ହୋକ । ଏଟି ବିଭାଗିତ ବର୍ଣନା ତୋ ପରେ କରା ହେବେ; ତାଦେର ବିରଳକେ କେନ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରା ହଲ- ସେଇ ବିଷୟେ ବର୍ଣନା କରା ହେବେ । ପ୍ରଥମେ ଏଟି ବଲା ଆବଶ୍ୟକ, କୁରାଆନ ଶରୀଫ ବା ମହାନବୀ (ସା.) କି ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଶ ବଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ, ନାକି ଅନ୍ୟ କୋନ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରଣ କରେଛେ? ଇସଲାମେର ପରିଭାସାଯ ମୁରତାଦ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ବଲା ହୁଏ ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ହେଁଦେ ଦେଇ ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରାର ପର ପୁନରାୟ ଇସଲାମେର ଗଣ୍ଡ ଥିଲେ ବେରିଯେ ଯାଯ । କୁରାଆନ ଶରୀଫେର ଦିକେ ତାକାଳେ ଆମରା ଜାନତେ ପାରି, ଆଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ମୁରତାଦଦେର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଲେବେ ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା କରାର ବା କୋନ ଧରନେର ଜାଗତିକ ଶାନ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ ନି । ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ କଯେକଟି ଆଯାତ ଉପରସ୍ଥାପନ କରା ହେଚେ । ପ୍ରଥମ ଆଯାତଟି ହଲ: ଖେଳାଫତ ମେଂ ପିର୍ତ୍ତି ଦିଲୁ ଫିର୍ମିତ ମେଂ ହେତୁ କାଫିର୍
فَأُولَئِكَ حِبْطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ أَصْحَبُ الْأَلَّاَرِ هُمْ فِيهَا خَلِيلُون

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଆର ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଯେ-ଇ ନିଜ ଧର୍ମ ଥେକେ ବିଚ୍ୟତ ହୁଏ ଓ କାଫେର ଅବସ୍ଥା ମାରା ଯାଯ, ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ଏରାଇ ଏମନ ଲୋକ ଯାଦେର କର୍ମ ଇହକାଲେଓ ଏବଂ ପରକାଲେଓ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଁଛେ; ଏବଂ ଏରାଇ ଆଶ୍ରମର ଅଧିବାସୀ, ସେଖାନେ ତାରା ଦୀର୍ଘକାଳ ବସିବାସ କରିବେ ।’ (ସୂରା ଆଲ୍ ବାକାରା: ୨୧୮)

ଏହି ଆଯାତେ ବଲା ହେଁଛେ, ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଯେ-ଇ ମୁରତାଦ ହେଁ ଯାଯ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟେ ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସେର ମାଝେଇ ମାରା ଯାଯ- ଏହି କଥାଟି ଥେକେ ସୁମ୍ପଟଭାବେ ପ୍ରତୀଯମାନ ହୁଏ, ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଶ ଛିଲ ନା । କେନା ଯଦି ତାର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଶ ହତୋ ତବେ ଏକଥା ବଲା ହତୋ ନା- ଏମନ ମୁରତାଦ ଅବଶ୍ୟେ ଅସ୍ଵିକୃତି ହିସେବେ ମାରା ଯାଯ ।

ଏରପର ଆରେକ ସ୍ଥାନେ ବଲେନ:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرِدْ مِنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُجْهِنُهُمْ وَيُجْبِنُهُمْ أَدَلَّةً عَلَىٰ أَلْمُؤْمِنِينَ أَعْرَةً عَلَى الْكُفَّارِ يُجْهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَأَمْ زَلَّ ذَلِكَ فَصْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَأَنْبِعَ عَلَيْهِ

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ହେ ଯାରା ଦ୍ୱୀପାନ ଏନେଛ, ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଯାରା ନିଜେଦେର ଧର୍ମ ଥେକେ ବିଚ୍ୟତ ହୁଏ, ଆଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟାହ ତାଦେର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏମନ ଏକ ଜାତି ନିଯେ ଆସିବେ ଯାଦେରକେ ତିନି ଭାଲବାସିବେ ଓ ତାରା ତାକେ ଭାଲବାସିବେ; ମୁମିନଦେର ପ୍ରତି ତାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଦ୍ୟ ହେବେ ଏବଂ କାଫେରଦେର ପ୍ରତି ହେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର । ତାରା ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଜିହାଦ କରିବେ ଏବଂ କୋନ ତିରକାରକାରୀର ଭରସନାକେ ଭୟ କରିବେ ନା । ଏଟି ଆଲ୍ଲାହର କୃପା, ତିନି ଯାକେ ଚାନ ତା ଦାନ କରେନ । ଆର ଆଲ୍ଲାହ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଦାନକାରୀ ଓ ଚିରତ୍ଥାୟୀ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ।’ (ସୂରା ଆଲ ମାୟୋଦା: ୫୫)

ଏହି ସ୍ଥାନେଓ ମୁରତାଦଦେର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ମୁମିନଦେରକେ ଏହି ସୁସଂବାଦ ଦେଇ ହେଁଛେ ଯେ, ଏମନ ଲୋକଦେର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କ ଜାତିର ପର ଜାତି ଦାନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ କୋଥାଓ ଏକଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେନନି ଯେ, ମୁରତାଦଦେର ହୟ କରୋ ବା ଅମୁକ ଅମୁକ ଶାନ୍ତି ଦାଓ ।

ଏରପର ଆରା ଏକଟି ଆଯାତ ରହେଛେ
ଯା ସବ ଧରନେର ସନ୍ଦେହ ଓ ପ୍ରଶ୍ନେର ନିରସନ
ଘଟାଯ, ଆର ତା ହଲ ସୂରା ନିମ୍ନୋକ୍ତ
ଆଯାତ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ:

**إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
اِذْدَا دُوا كُفُراً لَمْ يُكُنْ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سِبِّيلًا**

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ନିଶ୍ଚଯ ଯାରା ଈମାନ ଆନେ
ଅତଃପର ଅସ୍ଵିକାର କରେ, ପୁନରାୟ ଈମାନ
ଆନେ ଅତଃପର ଅସ୍ଵିକାର କରେ ଆର
ଅସ୍ଵିକାରରେ ସୀମା ଛାଡ଼ିଯେ ଯେତେ ଥାକେ,
ତାଦେରକେ କ୍ଷମା କରବେନ ଏବଂ ତାଦେରକେ
ସଠିକ ପଥେ ପରିଚାଳିତ କରବେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍
ଏମନ ନୟ ।’ (ସୂରା ଆଲ୍ କାହାଫ: ୩୦)

ଅତେବ ଏକଥାଟି ଏଥାନେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ
ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରା ହେଁବେ ଯେ ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଆର ଆମାଦେର ସାହିତ୍ୟେ ଓ ଏହି
ବ୍ୟାଖ୍ୟାଇ କରା ହୁଏ । ତଫ୍ସିରକାରକାରୀଓ ଏର
ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେଛେ । ହସରତ ଖଲුଫାତୁଲ ମସୀହ୍
ରାବେ (ରାହେ.) ନିଜ ଅନୁଦିତ କୁରାନେ ଏର
କିଛୁଟା ବିବରଣ ଏଭାବେ ତୁଲେ ଧରେଛେ ଯେ,
ଏହି ଆଯାତ ଏ ବିଶ୍ଵାସେର ଖଣ୍ଡନ କରେ ଯେ,
ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ । ଅତଃପର ତିନି
ବଲେନ, ଯଦି କେଉଁ ମୁରତାଦ ହୁଁ ଆବାର
ଈମାନ ଆନେ ଅତଃପର ପୁନରାୟ ମୁରତାଦ ହୁଁ
ଆବାର ଈମାନ ଆନେ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ହାତେ । ଯଦି କାଫିର
ଅବସ୍ଥାଯ ମାରା ଯାଇ ତାହଲେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ
ଜାହାନୀ ହେଁ । ଯଦି ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ହତ ତାହଲେ ତାର ବାରଂବାର ଈମାନ
ଆନା ଏବଂ ଅସ୍ଵିକାର କରାର କୋନ ପ୍ରଶ୍ନାଇ
ଆସତ ନା । ଏହାଡ଼ାଓ କୁରାନେ ଆରା କିଛୁ
ଆଯାତ ରହେଛେ ଯା ନୀତିଗତଭାବେ ମୁରତାଦେର
ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ-ମର୍ମେ ଧାରଣାର ଖଣ୍ଡନ କରେ ।
ଯେକ୍କଣ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ,

**وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءْ فَلَيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءْ فَلْيَكُفِرْ إِنَّ أَعْنَدُنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادُهَا وَإِنْ يَسْتَعْيُنُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَلْمَهْ يَشُوِي
الْأُجُوْهُ بِسُسْ الشَّرَابْ وَسَاءَتْ مُرْتَفَعًا
أَرْتَهَا**

‘ଏବଂ ତୁମି ବଲ, ‘ସତ୍ୟ ସେଟିହି
ଯା ତୋମାର ପ୍ରଭୁର ପକ୍ଷ ହତେ ପ୍ରେରିତ ।

ସୁତରାଂ ଯାର ଇଚ୍ଛା ଈମାନ ଆନୁକ ଆର ଯାର
ଇଚ୍ଛା ଅସ୍ଵିକାର କରନ୍ତକ’ । ଆମରା ନିଶ୍ଚଯାଇ
ସୀମାଲଙ୍ଗନକାରୀଦେର ଜନ୍ୟ ଏମନ ଆଗୁନ
ପ୍ରକ୍ଷତ କରେ ରେଖେଛି ଯାର ପ୍ରାଚୀର ତାଦେରକେ
ପରିବେଷ୍ଟନ କରେ ଫେରବେ । ଏବଂ ଯଦି ତାର
ପାନି ଚାଯ ତାହଲେ ତାଦେରକେ ଏମନ ପାନି
ଦେଓୟା ହବେ ଯା ହବେ ଗଲିତ ତାମାର, ଯା
ତାଦେର ମୁଖମଞ୍ଜଳକେ ବଲସେ ଦିବେ । ତା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପାନୀୟ ଏବଂ ଅତି ମନ୍ଦ
ବିଶ୍ଵାମିଷ୍ଟନ ।’ (ସୂରା ଆଲ୍ କାହାଫ: ୩୦)

ଧର୍ମ ସର୍ବପ୍ରକାର ବଲପ୍ରୋଗେର ଧାରଣାର
ଖଣ୍ଡନ କରେ ବଲେନ,

**لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَن يَكُفِرُ بِالظَّاغُوتِ وَبَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعَزْوَةِ الْوُثْقَى لَا يَنْفَضِّمُ لَهَا
وَاللَّهُ سَيِّعُ عِلْمُ**

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଧର୍ମର ବିଷୟେ କୋନ ବଲପ୍ରୋଗ୍ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚଯ ସଂପଥ ଓ ଉତ୍ତରା ଉଭୟରେ
ମଧ୍ୟେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଁ ଗିଯେଛେ ।
ସୁତରାଂ ଯେ ବ୍ୟାକି କୋନ ଶ୍ଯାତାନକେ
ଅସ୍ଵିକାର କରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଓପର ଈମାନ
ଆନେ ନିଶ୍ଚଯ ସେ ଏମନ ଏକ ସୁଦୃଢ଼
ହାତଳକେ ମଜବୁତ କରେ ଧରେଛେ ଯା କଥନ ଓ
ଭାଙ୍ଗବେ ନା । ଆର ନିଶ୍ଚଯ ଆଲ୍ଲାହ୍ ସର୍ବଶୋଭା
ଓ ସର୍ବଜାନୀ ।’ (ସୂରା ଆଲ୍ ବାକାରା: ୨୫୭)

କୁରାନାନ କରୀମେ କିଛୁ ଆଯାତ
ଦୃଷ୍ଟିନ୍ତରପ ଉପସ୍ଥାପନ କରା ହେଁବେ ଯାତେ
ଧର୍ମର ନାମେ ସର୍ବପ୍ରକାର କଠୋରତା,
ବଲପ୍ରୋଗ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାନ କରତେ ନିଷେଧ
କରା ହେଁବେ । ଆର ମୁରତାଦେର ଉଲ୍ଲେଖ
କରେ କୋନ ଧରନେର ଶାନ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖ ନା କରା
ଆମାଦେର ଦିକନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପ୍ରଦାନ କରେ;
ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ ଇସଲାମ ଧର୍ମ କୋନ
ପ୍ରକାର ଶାରୀରିକ ଓ ଜାଗତିକ ଶାନ୍ତି
ନିର୍ଧାରଣ କରେ ନା । କୁରାନେର ଏହି ଶିକ୍ଷା
ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିଭଗିର ସମର୍ଥନ ବିଶେଷଭାବେ ଏ
ଥେକେବେ ହୁଁ ଯେ, କୁରାନ କରୀମେ ଅନେକ
ହାତଳେ ମୁନାଫେକଦେର ଉଲ୍ଲେଖ ରହେଛେ ଆର
ମୁନାଫେକଦେର ଅପକର୍ମେର କଥା ଏତ ଫଳାଓ
କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଁବେ ଯେତାରେ
କାଫେରଦେର ଅପକର୍ମେର ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହୁଁ

ନି । ତାଦେରକେ ଦୁକ୍ଷତକାରୀଓ ଆଖ୍ୟା ଦେଓୟା
ହେଁବେ, କାଫେରଓ ଆଖ୍ୟା ଦେଓୟା ହେଁବେ ।
ତାଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେର ପର
ଅସ୍ଵିକାର କରାର କଥାଓ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଁବେ
କିନ୍ତୁ ଏମନ କୋନ ମୁନାଫେକଦେର ଜନ୍ୟ କୋନ
ଶାନ୍ତିର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଇସଲାମେର
ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ଯେ, କୋନ ମୁନାଫେକକେ
ତାର କପଟତାର କାରଣେ ଶାନ୍ତି ଦେଓୟା
ହୁଁବାନି । ସେମନ, ମୁନାଫେକଦେର ଉଲ୍ଲେଖ
କରତେ ଗିଯେ କୁରାନ ବଲେ,

ପବିତ୍ର କୁରାନ ବଲେ,

**فُلْ أَنْفُقُوا طَنِعًا أَوْ كَرَهًا لَمْ يُتَبَيَّنْ مِنْكُمْ إِنْكُمْ
كُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ
نَفَقَتْهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ
الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يَنْتَقِلُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ**

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ତୁମି ବଲେ ଦାଓ, ତୋମରା
ସ୍ଵେଚ୍ଛାୟ ଖରଚ କର ବା ଅନିଚ୍ଛାୟ ତୋମାଦେର
ପକ୍ଷ ଥେକେ ତା କଥନ ଓ ଗ୍ରହଣ କରା ହବେ ନା ।
ନିଶ୍ଚଯାଇ ତୋମରା ଏକଟି ଦୁକ୍ଷତକରାଯାଣ
ଜାତି । ତାଦେର କାହିଁ ଥେକେ, ତାଦେର ଆର୍ଥିକ
କୁରାନୀ ଗୃହିତ ହବାର (ବିଷୟେ) ଏହାଡ଼ା ଆର
କୋନ କିଛୁଇ ତାଦେର ବନ୍ଧିତ କରେ ନି ଯେ,
ତାରା ଆଲ୍ଲାହ୍ ଓ ତାର ରସୂଲକେ ଅସ୍ଵିକାର
କରେଛେ ଆର ତାରା ନାମାୟେ ଆସତୋ ଚରମ
ଆଲ୍ସେଯର ସାଥେ ଏବଂ ଖରଚ କରତୋ (ଗଭିର)
ଘଣାର ସାଥେ ।’ (ସୂରା ଆତ୍ ତୁରା: ୫୩-୫୪)

ଏସବ ଆଯାତ ମୁନାଫେକଦେରକେ
ଦୁକ୍ଷତକାରୀ ଆଖ୍ୟାଯିତ କରାର ପାଶାପାଶ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏବଂ ତାର ରସୂଲର ଅସ୍ଵିକାରକାରୀ
ଆଖ୍ୟା ଦିଯେଛେ । ପୁନରାୟ ତାଦେର କୁଫରୀର
ଭୟାବହତାର ବିଷୟଟି ଆରା ବିଶଦଭାବେ ଏ
ଆଯାତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ,
**يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفَّارِ
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُوَا بِمَا لَمْ يَنْتَلِوا وَمَا
نَمَمُوا إِلَّا أَنَّ أَعْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَشْوِبُوا يَلُكُ حَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمْ
اللَّهُ عَذَّبَ أَلَيْهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ**

ଅର୍ଥାଏ ‘ତାରା ଆଲ୍ଲାହର କସମ ଖେଯେ ବଲେ, ତାରା ବଲେ ନି ଅଥଚ ତାରା ଅବଶ୍ୟଇ କୁଫରୀ-ବାକ୍ୟ ବଲେଛେ ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣେ ପର ତାରା କାଫିର ହେଁ ଗେଛେ । ଆର ତାରା ଏମନ ବିଷୟ ହଞ୍ଚଗତ କରାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରାଖିତ ଯା ତାରା ଅର୍ଜନ କରତେ ପାରେ ନି । ଆର ଆଲ୍ଲାହ ଓ ତାର ରସ୍ତୁ ନିଜ ଅନୁଥିରେ ମୁମିନଦେରକେ ସମ୍ପଦଶାଲୀ କରେ ଦେୟାର କାରଣେଇ ତାରା (ତାଦେର ପ୍ରତି) ବିଦେଶ ପୋଷଣ କରେଛେ । ଅତେବ ତାରା ତତ୍ତ୍ଵା କରଲେ ତା ହେବ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ତମ । ତବେ ତାରା ମୁଖ ଫିରିଯେ ନିଲେ ଇହକାଳେ ଓ ପରକାଳେ ଆଲ୍ଲାହ ତାଦେରକେ ଏକ ସନ୍ତ୍ରାଦାୟକ ଶାନ୍ତି ଦିବେନ । ଆର ସାରା ପୃଥିବୀତେ ତାଦେର କୋନ ବଞ୍ଚି ବା କୋନ ସାହ୍ୟକାରୀଓ ହେବ ନା ।’ (ସୂରା ଆତ୍ ତତ୍ତ୍ଵା: ୭୫)

ଅନୁରୂପଭାବେ ସୂରା ଆତ୍ ତତ୍ତ୍ଵାର ୬୬ ନମ୍ବର ଆୟାତେ ବଲେଛେ, ତୋମରା ଈମାନ ଆନାର ପର କାଫିର ହେଁ ଗେଛ ।
 لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرُمْ بَعْدَ إِيمَانَكُمْ (ସୂରା ଆତ୍ ତତ୍ତ୍ଵା: ୬୬) ଅର୍ଥାଏ ତୋମରା କୋନ ସାଫାଇଁ ଗେଯୋ ନା । ଲା تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرُمْ بَعْدَ إِيمَانَكُمْ (ସୂରା ଆତ୍ ତତ୍ତ୍ଵା: ୬୬) ଅର୍ଥାଏ ତୋମରା କୋନ ସାଫାଇଁ ଗେଯୋ ନା । ନିଶ୍ଚଯ ତୋମରା ଈମାନ ଆନାର ପର କାଫିର ହେଁ ଗେଛ । ଅନୁରୂପଭାବେ ମୁନାଫେକଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି ଗୋଟା ସୂରା ଆଲ୍ ମୁନାଫିକୁଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଁ ଗେଛ । ଏତେ ବଲେଛେ,

اَنْذَلُو اَيْمَانُهُمْ جُنَاحٌ فَصَدُّوَا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 اِنَّهُمْ سَاءٌ مَا كَانُوا بِعَمَلِهِنَّ ذَلِكَ بِأَكْثَمِ آمُنُوا
 مَّمَّ كَفَرُوا فَطَعِيْغٌ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يُفَقِّهُونَ

(୮) ଅର୍ଥାଏ ତାଦେର କସମକେ ତାରା ଢାଳ ବାନିଯେ ରେଖେଛେ । ଅତେବ ତାରା ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକତା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ତାରା ଯେ କର୍ମ କରେ ଅବଶ୍ୟଇ ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ, ଏର କାରଣ ହଲ, ତାରା ଈମାନ ଆନାର ପର ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରେଛେ । କାଜେଇ ତାଦେର ହଦ୍ୟଗୁଲୋତେ ମୋହର ମେରେ ଦେୟା ହେଁ ଗେଛେ, ତାଇ ତାରା ବୁଝାତେ ପାରଛେ ନା । ଏଖାନେଓ ଏସବ ଲୋକେର ଈମାନ ଆନା ଏବଂ ଏରପର ଆବାର କୁଫରୀ କରାର ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ ।

କିନ୍ତୁ କୋନ ଧରନେର ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରଣ କରା ହେଁ ଆର ଦେୟାଓ ହୟ ନି ।

ମୋଟକଥା ଏଧରନେର ଅନେକ ଆୟାତ ରଯେଛେ ଯେଣ୍ଟିଲେତେ ଏମନ ମାନୁଷେର ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ ଯାରା ଈମାନ ଆନେ ଆର ଏରପର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବା କର୍ମର ଦିକ ଥେକେ କୁଫରୀ କରେ ତାଦେରକେ ଫାସେକ, କାଫିର ଏବଂ ମୁରତାଦ ବଲା ହଲେଓ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ହତ୍ୟା ବା ଏଧରନେର ଅନ୍ୟ କୋନ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରଣ କରେନନି । ମହାନବୀ (ସା.) ମୁରତାଦ ଲୋକଦେର ସମ୍ପର୍କେ କୀ ବଲେନ? କୁରାଅନ କରୀମେର ପର ଆମରା ଦେଖି, ଯେ ପରିତ୍ର ସନ୍ତାର ପ୍ରତି କୁରାଅନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଁ ଯିନି ‘କାନା ଖୁଲୁକୁହୁଲ କୁରାଅନ’ (ଅର୍ଥାଏ ତାର ପ୍ରକୃତି ଭୁବନ କୁରାଅନ)-ଏର ସତ୍ୟାଯନକାରୀ ଓ ସତ୍ୟାଯନଭୁଲ ଛିଲେନ ଏବଂ ଯିନି ସ୍ଥିଯ କର୍ମର ମାଧ୍ୟମେ କୁରାଅନ କରୀମେର ବିଧିନିମେଧ ବାନ୍ତବାଯନ କରେ ନିଜେର ଆଦର୍ଶ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରେଛେ ସେହି ପରିତ୍ର ସନ୍ତାର ମୁରତାଦ ସମ୍ପର୍କେ କୀ ବଲେଛେ?

ବୁଖାରୀ ଶରୀଫେ ନିମ୍ନବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟନାଟି ଏହି ବିଷୟେ ସିନ୍ଦାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ, ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ କେବଳ ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର ଅପରାଧେର କାରଣେ ଶରିଯତେର କୋନ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ନା । ଏହି ହାଦୀସେର ଶବ୍ଦଗୁଲେ ହଲ, ହ୍ୟରତ ଜାବେର ବିନ ଆବୁଲ୍ଲାହ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ଏକ ଆରବ ବେଦୁଙ୍ଗନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଏସେ ତାର (ସା.) ହାତେ ବୟାପାତ କରାର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ମଦୀନାଯ ସେହି ଆରବ ବେଦୁଙ୍ଗନେର ଜ୍ଵର ହଲେ ସେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଏସେ ବଲେ, ଆମାର ବୟାପାତ ଆମାକେ ଫିରିଯେ ଦିନ । ଅତେବ ସେ ଆବାର ଏସେ ବଲେ, ଆମାର ବୟାପାତ ଆମାକେ ଫିରିଯେ ଦିନ । ତିନି (ସା.) ତିନବାର ଅସ୍ତ୍ରୀକୃତି ପ୍ରକାଶ କରେନ ଏବଂ ତାକେ କୋନ ଉତ୍ତର ଦେନ ନି । ଏରପର ସେହି ଆରବ ବେଦୁଙ୍ଗନ ମଦୀନା ଥେକେ ଚଲେ ଯାଏ । ତଥନ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ମଦୀନା ଏକଟି ଭାଟ୍ଟିର ନୟାୟ । ଏଟି ମୟଳା-ଆବର୍ଜନା ବେର କରେ ଦେୟ ଏବଂ ମୂଳ ଜିନିସକେ ଖାଟି ବାନିଯେ ଦେୟ । ହ୍ୟରତ ମେଲାନା ଶେର ଆଲୀ ସାହେବ ତାର ପୁଷ୍ଟକ ‘କାତଳେ ମୁରତାଦ ଅଓର

ଇସଲାମ’-ଏ ଏହି ହାଦୀସଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ । ଏହି ପୁଷ୍ଟକଟି ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.)-ଏର ତଡ଼ାବଧାନେ ପ୍ରଗୟନ କରା ହେଁଛି । ଏରପର ତିନି ଲିଖେନ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ବାରବାର ଆସାଟାଓ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ ହତ୍ୟାର ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ନା । ଅନ୍ୟଥା ସେ କଥନ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଆସତେ ନା ବରଂ କାଉକେ କିଛୁ ନା ବଲେ ଗୋପନେ ଚଲେ ଯାଓୟାର ଚେଷ୍ଟା କରତ ଏବଂ କାରା କାହେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କରତୋ ନା ଯେ, ସେ ମୁରତାଦ ହତେ ଚାଯ । ଅତେବ ତିନି ଲିଖେନ, ଆମାଦେରକେ ବଲା ହେଁ ଥାକେ, ଇସଲାମୀ ଶରିଯତେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗକେ ବାଧାଗ୍ରହଣ କରାର ଜନ୍ୟ ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନିର୍ଧାରଣ କରା ହେଁଛେ । ଏର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲ, ଲୋକେଦେରକେ ଯେନ ଇସଲାମେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକତେ ବାଧ୍ୟ କରା ଯାଯ । ଏକଥା ସଦି ସତ୍ୟ ହେଁ ତବେ ଲୋକଟି ସଥନ ବାରବାର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଆସଛିଲ ତଥନ ତିନି (ସା.) କେନ ତାକେ ସତର୍କ କରେନ ନି? ଆର କେନାଇ-ବା ଏକଥା ବଲେ ଦେଲନି ଯେ, ସ୍ମରଣ ରେଖୋ! ଇସଲାମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର ଶାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ । ତୁମି ସଦି ଧର୍ମତ୍ୟାଗ କରୋ ତାହଲେ ତୋମାକେ ହତ୍ୟା କରା ହେଁ । ଆର ଯେଥାନେ ସେ ବାରବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତ କରାଛିଲ ଏବଂ ଭୟ ହେଁ ଯେ, ସେ ମୁରତାଦ ହେଁ ଚଲେ ଯାବେ, ଏହେନ ପରିଷ୍ଠିତିତେ କେନ ପାହାରା ବସାନୋ ହୟ ନି ଯାତେ ସେ ମୁରତାଦ ହେଁ ବେରିଯେ ଯାଓୟାର ସମୟ ତାକେ ଧରେ ତାର ଓପର ଶରିଯତେର ଶାନ୍ତି ଆରୋପ କରା ସମ୍ଭବ ହେଁ । ସାହାବୀରା କେନ ତାକେ ଏଟି ବଲଲେନ ନା ଯେ, ଯିବ୍ବା! ଜୀବନେର ମାଯା ଥାକଲେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ନାମଓ ନିଓ ନା, କେନା ଏହି ଶହରେର ରୀତି ହଲ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେ ଆବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ହେଁ ତାକେ ତୃତ୍କଣାଂ ହତ୍ୟା କରା ହେଁ । ଅତେବ ଏହି ଆରବ ବେଦୁଙ୍ଗନେର ବାରବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର କଥା ବଲା ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ତାର ବାରବାର ଯାଓୟା ଆର ତାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର ପରିଣାମ ସମ୍ପର୍କେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ତାକେ ସତର୍କ ନା କରା ଏବଂ ସାହାବୀଦେରକେ ତାର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଆଦେଶ ନା ଶୁନାନୋ ଆର

ଅବଶ୍ୟେ କୋନ ବାଧାବିନ୍ଦୁ ଛାଡ଼ାଇ ମଦୀନା ଥେକେ ତାର ଚଲେ ଯାଓୟା— ଏ ସବଙ୍ଗଲୋ ବିଷୟଟି ସୁମ୍ପଟିଭାବେ ଏକଥାର ସ୍ପଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀ ଯେ, ଇସଲାମେ ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ କୋନ ଶରୀଯତୀ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ନା । ଏହାଡ଼ା ତାର ଚଲେ ଯାଓୟାର ପର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଏକ ଧରନେର ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରା ଏବଂ ଏକଥା ବଲା ଯେ, ମଦୀନା ଏକଟି ଚୁଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାୟ ଯା ମୟଳା-ଆବର୍ଜନାକେ ଖାଟି ଧାତୁ ଥେକେ ପୃଥକ କରେ ଦେୟ— ଏଟି ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ତିନି (ସା.) ଏଇ ନୀତିବିରୋଧୀ ଛିଲେନ ଯେ, କାଉକେ ଜୋର କରେ ଇସଲାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଖା ହବେ ଏବଂ ମାନୁଷକେ ବଲପ୍ରୟୋଗେର ମାଧ୍ୟମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଥେକେ ବିରତ ରାଖା ହବେ । ବରଂ ଅପବିତ୍ର ମାନୁଷ ମୁସଲମାନଦେର ଜାମା'ତ ଥେକେ ପୃଥକ ହେଁ ଗେଲେ ତିନି (ସା.) ଏତେ ଅସମ୍ପତ୍ତ ହତେନ ନା । ଏହାଡ଼ା ତିନି (ସା.) ତାକେ ତାର ଇଚ୍ଛାର ବିରଦ୍ଧେ ଜୋରପୂର୍ବକ ଇସଲାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଖାର ଚେଷ୍ଟା କରନେନ ନା । ବରଂ ଏମନ ଲୋକେର ଚଲେ ଯାଓୟା ଯେନ ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଆବର୍ଜନା କମେ ଆପଦ କାଟାର ମତ ବିଷୟ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଯଦି ଏ ନୀତି ଥାକତ ଯେ, କେଉ ଏକବାର ଇସଲାମେ ପ୍ରବେଶ କରଲେ ତାକେ ସଭାବ୍ୟ ସବ ଉପାୟେ ଇସଲାମେ ଥାକତେ ବାଧ୍ୟ କରତେ ହବେ ଆର ଯଦି ସେ କୋନଭାବେଇ ନା ମାନେ ତାହଲେ ତାକେ ହତ୍ୟା କରତେ ହବେ, ଯାତେ ତାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟଦେର ଜନ୍ୟ ଶିକ୍ଷନୀୟ ହୟ, ଏମନ ପରିସ୍ଥିତିତେ ଉଚିତ ଛିଲ ସେଇ ବେଦୁନ୍ତ ଚଲେ ଯାଓୟାତେ ତାର (ସା.) ଅସମ୍ପତ୍ତ ହେଁଯା ଏବଂ ସାହାବୀଦେର ଭର୍ତ୍ତନା କରା ଯେ, ତୋମରା ତାକେ କେନ ଯେତେ ଦିଲେ ଏବଂ କେନ ତାକେ ଧରେ ହତ୍ୟାର ଭ୍ରମିକ ଦିଲେ ନା? ତାର (ସା.) ଉଚିତ ଛିଲ ସାହାବୀଦେର ନିର୍ଦେଶ ଦେୟା ଯେ, ଛୁଟେ ଯାଓ! ଯେଥାନ ଥେକେ ପାଓ ଏଇ ନୋଂରା ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଧରେ ନିଯେ ଆସ ଯେନ ତାକେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡେର ଶାନ୍ତି ଦେୟା ଯାଇ । କିନ୍ତୁ ତିନି (ସା.) ଏମନଟି କରେନ ନି । ବରଂ ଭିନ୍ନ ଆପିକେ ବଲେଛେ, ତାର ଚଲେ ଯାଓୟାତେ ଭାଲୋଇ ହେଁଛେ । କେନନା ସେ ମୁସଲମାନଦେର ମାବୋ ଥାକାର ଯୋଗ୍ୟ ଛିଲ ନା । ସ୍ୱରଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ନିଜ ହାତେ ତାକେ ଆମାଦେର ଥେକେ ପୃଥକ କରେ ଦିଯେଛେ । ମୋଟକଥା ଏଇ ଆରବ ବେଦୁନ୍ତରେ

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏ ବିଷୟେ ଏକଟି ଅକାଟ୍ୟ ଏବଂ ସୁନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଯେ, ଶରୀଯତେ ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ କୋନ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ନା । ଏହାଡ଼ା କୋନ ମୁରତାଦକେ କେବଳ ତାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର କାରଣେ ହତ୍ୟା କରାର କୋନ ରୀତି ମୁସଲମାନଦେର ମଧ୍ୟେ କଥନଓ ଛିଲ ନା । ଶରୀଯତେ ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ କୋନ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ନା ଥାକାର ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରମାଣ ହଲ, ସେବ ଶର୍ତ୍ୟ ଯେଣିଲୋର ଭିନ୍ତିତେ ମହାନବୀ (ସା.) ହୃଦୟବିଯାତେ ଘକାର ମୁଶରେକଦେର ସାଥେ ସନ୍ଧି କରେଛେ । ହୃଦୟବିଯାର ସନ୍ଧି ସମ୍ପର୍କିତ ହାଦୀସେ ଉଲ୍ଲେଖ ଆହେ, ହୟରତ ବାରା ବିନ ଆୟେବ (ରା.) ହତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଛେ, ମହାନବୀ (ସା.) ହୃଦୟବିଯାର ଦିନ ମୁଶରେକଦେର ସାଥେ ତିନଟି ବିଷୟେ ସନ୍ଧି କରେନ । ପ୍ରଥମ ଶର୍ତ୍ୟ ହଲ, ମୁଶରେକଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ କେଉ ଯଦି ମୁଶରେକଦେର କାହେ ଫିରିଯେ ଦିବେନ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଶର୍ତ୍ୟ ହଲ, ମୁଶରେକଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ କେଉ ଯଦି ମୁଶରେକଦେର କାହେ ଫେରତ ପାଠାବେ ନା । ଏଇ ଚୁକ୍ତିପତ୍ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶର୍ତ୍ୟ ଥେକେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରତିଭାତ ହୟ ଯେ, ମୁରତାଦେର ଜନ୍ୟ କୋନ ଶରୀଯତ୍ସମ୍ମତ ଶାନ୍ତି ନିର୍ଧାରିତ ଛିଲ ନା । କେନନା ଇସଲାମେ ଯଦି ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ନିର୍ଧାରିତ ଥାକତ ତାହଲେ ତିନି (ସା.) କଥନଓ ଶରୀଯତେ ରୀତିର ବିଷୟେ ମୁଶରେକଦେର କଥା ମେନେ ନିତେନ ନା । ଏହାଡ଼ାଓ ଏମନ ଆରା କଯେକଟି ଘଟନା ରଯେଛେ ଯା ଥେକେ ସୁମ୍ପଟ ଯେ, ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କଲ୍ୟାନମ୍ୟ ଯୁଗେଇ କିଛୁ ଲୋକ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରଲେବେ ନିଛକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗେର କାରଣେ ତାଦେର ମୋକାବିଲା କରା ହୟ ନି ଯତକ୍ଷଣ ନା ତାରା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଦ୍ରୋହର ମତ ଗହିତ କାଜେ ଲିଙ୍ଗ ହେଁଛେ ।

ହୟରତ ମୁସଲେହ ମୋଟଦ (ରା.) ପବିତ୍ର କୁରାନାରେ ଆରେକଟି ଆୟାତେର ମାଧ୍ୟମେ ଏ ବିଷୟଟିକେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେଛେ ଆର ସେ ଆୟାତଟି ହଲ ‘ଓୟା ମା ଆଲାର ରାସୁଲେ ଇଲାଲ ବାଲାଗୁଲ ମୁବିନ’ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, ଏ ଆୟାତେ ଏଦିକେ ଇଞ୍ଜିତ କରା

ହେଁଛେ ଯେ, ତରବାରିର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତବଲୀଗେର ମାଧ୍ୟମେ କାଜ କରା ଏକଟି ପ୍ରାଚୀନ ନୀତି । ହୟରତ ଇବାହୀମ (ଆ.)ଓ ଏ ନୀତିଟି ଅବଲମ୍ବନ କରେଛିଲେ । ତାର ସୁଗେର ଲୋକଦେର ପ୍ରତିଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଏ ନିର୍ଦେଶଟି ଛିଲ ଯେ, ଆମାଦେର ଏ ରାସୁଲେର ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପୌଛେ ଦେୟା, ବଲପୂର୍ବକ ତରବାରିର ମାଧ୍ୟମେ ମାନାନୋ ନୟ । ଗୋଟା କୁରାନାରେ ସାରକଥା ଏଟିଟି ଯେ, ଦଲିଲଥାଗେର ମାଧ୍ୟମେ କୋନ ବିଷୟ ମାନାନୋଇ ଧର୍ମନୁସାରୀଦେର କାଜ, ଜୋରପୂର୍ବକ ନୟ । କିନ୍ତୁ ପରିତାପେର ବିଷୟ ହଲ, ଆଜି ଏ ବିଷୟଟି ବୁଝେ ନି, ବରଂ ମୁସଲମାନରା ନିଜେରାଓ ମୁରତାଦଦେର ହତ୍ୟା କରାକେ ବୈଧ ମନେ କରେ । ହୟରତ ମୁସଲେହ ମୋଟଦ (ରା.) ବଲେନ, ଅର୍ଥଚ କାରା ବିଶ୍ୱାସ ସତ୍ୟ ହୋକ ବା ମିଥ୍ୟା ତାକେ ସବସମୟ ତେମନିଟି ସତ୍ୟ ମନେ କରା ହୟ ଯେତ୍ରାବେ ଏକଜନ ମୁସଲମାନ ତାର ଧର୍ମକେ ସତ୍ୟ ମନେ କରେ । ଖ୍ରିଷ୍ଟଧର୍ମ ମିଥ୍ୟା ହଲେବ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲ, ବିଶ୍ୱେର ଅଧିକାଂଶ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନ ଖ୍ରିଷ୍ଟଧର୍ମକେ କୀ ମନେ କରେ? ତାରା ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏକେ ସତ୍ୟ ମନେ କରେ । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ମିଥ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲ, ବିଶ୍ୱେର ଅଧିକାଂଶ ହିନ୍ଦୁ ନିଜ ଧର୍ମକେ କୀ ମନେ କରେ? ତାରା ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏକେ ସତ୍ୟ ମନେ କରେ । ଇହନ୍ଦୀ ଧର୍ମ ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏଖନ ସତ୍ୟ ନୟ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହଲ, ଇହନ୍ଦୀଦେର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଇହନ୍ଦୀ ଧର୍ମକେ କୀ ମନେ କରେ? ତାରା ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏକେ ସତ୍ୟ ମନେ କରେ ।

ଅତଏବ, ‘ଆମି ମନେ କରି ଆମାର ଧର୍ମ ସଠିକ ଅନ୍ୟେର ଧର୍ମ ନୟ - ଏ କଥାର ଉପର ଭିନ୍ତି କରେ ଯଦି କାଉକେ ହତ୍ୟା କରା ବୈଧ ହୟ ଥାକେ, ଏଟାଇ ଯଦି ନୀତି ହୟ ଥାକେ ତାହଲେ କୋନ ମୁସଲମାନକେ ହତ୍ୟା କରାର ଅଧିକାର କେନ ଏକଜନ ଖ୍ରିଷ୍ଟାନେ ଥାକେବେ ନା? ଅନ୍ୟଦେରକେ ଜୋରପୂର୍ବକ ହିନ୍ଦୁ ବାନାନୋର ଅଧିକାର କେନ ଏକଜନ ହିନ୍ଦୁର ଥାକେବେ ନା? ଚାମେ କନଫୁଶିଯାସ ଧର୍ମେ ଅନୁସାରୀରା କେନ ଜୋରପୂର୍ବକ ସେଦେଶେର ଲୋକଦେର ତାଦେର ଧର୍ମେ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ କରାର ଅଧିକାର ପାବେ ନା? ଫିଲିପାଇନ ଯେଥାମେ ଏଖନ ପନ୍ଦେରୋ ବିଶ ହାଜାର ମୁସଲମାନ ରଯେଛେ (ଏଟି ସେୟଗେର

କଥା ସଂଖ୍ୟା ତିନି ଏକଥା ବଲଛେ, ଏଥନ ତୋ ଏ ସଂଖ୍ୟା ଆରଓ ବେଶି) ସେଖାନକାର ମୁସଲମାନଦେର ଜୋରପୂର୍ବକ ଖିଣ୍ଡାନ ବାନାନୋର ଅଧିକାର କେନ ଖିଣ୍ଡାନଦେର ଥାକବେ ନା? ଆମେରିକା କେନ ତାଦେର ଦେଶେ ବସବାସକାରୀ ମୁସଲମାନଦେର ଜୋରପୂର୍ବକ ଖିଣ୍ଡାନ ବାନାନୋର ଅଧିକାର ପାବେ ନା? ରାଶିଆ କେନ ସବାଇକେ ଖିଣ୍ଡାନ ବା କମିଉନିସ୍ଟ ବାନିଯେ ନେଯାର ଅଧିକାର ପାବେ ନା? ମୁସଲମାନରା ଯଦି ଜୋରପୂର୍ବକ ଅନ୍ୟଦେରକେ ନିଜ ବିଷ୍ଣୋସ ଦିକ୍ଷିତ କରତେ ପାରେ ତାହଲେ ଯୌଡ଼ିକଭାବେ ଏକଇ ଅଧିକାର ଅନ୍ୟରାଓ ପ୍ରାପ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ କି ବିଶେ କଥନ ଓ ଶାନ୍ତି ବଜାୟ ଥାକତେ ପାରେ? ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ କି ତୋମରା ନିଜ ଦ୍ଵୀପ-ପୁତ୍ରକେ ବଲତେ ପାର ଯେ ଏହି ସଠିକ- ମୁସଲମାନଦେର ଜୋରପୂର୍ବକ ଖିଣ୍ଡାନ ବାନାନୋର ଅଧିକାର ମୁସଲମାନଦେର ଆଛେ? ଖିଣ୍ଡାନଦେର ଜୋରପୂର୍ବକ ମୁସଲମାନ ବାନାନୋର ଅଧିକାର ମୁସଲମାନଦେର ଆଛେ? ହାନାଫୀଦେର ଶିଯା ବାନାନୋର ଅଧିକାର ଇରାନୀଦେର ଆଛେ? ଆର ସବାଇକେ ଜୋରପୂର୍ବକ ସୁନ୍ନି ବାନାନୋର ଅଧିକାର ହାନାଫୀଦେର ଆଛେ? ବନ୍ତତ, ଏହି ଏମନ ଏକ ବିବେକ ପରିପତ୍ର କଥା, କେନ ମାନୁଷ ଏକ ମିନିଟ୍ରେ ଜନ୍ୟ ଏହି ମେନେ ନିତେ ପାରେ ନା । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବୀଦେର ଜାତି ସଂଖ୍ୟା ଏହି ହେଦାୟେତ ଗ୍ରହଣ କରତେ ଅସୀକୃତ ଜାନିଯେଛେ ତଥନ ଖୋଦା ତାଳା ତାଦେରକେ ସମ୍ମୋଦନ କରେ ବଲେଛେ, ଆ ନୁଲିଯିମୁକୁମୁହା ଓୟା ଆନତୁମ ଲାହା କାରେହନ ଅର୍ଥାତ୍ ତୋମରା ଯଦି ନିଜେରା ହେଦାୟେତ ଗ୍ରହଣ କରା ପଚନ୍ଦ ନା କର ତାହଲେ ଆମରା ଜୋରପୂର୍ବକ ତୋମାଦେରକେ ହେଦାୟେତ ଦିତେ ପାରି ନା । କିନ୍ତୁ ଆକ୍ଷେପ, ବର୍ତ୍ମାନ ଯୁଗେର ମୁସଲମାନଦେର ମାଝେ ଏହି ମୂଳନୀତିର ଅସୀକୃତକାରୀ ଓ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଛେ । ଆର ଏଯୁଗେ ଆମରା ଦେଖି, ମୁସଲମାନଦେର ଅଧିକାଂଶ ଏହି କଥା ବଲେ । ବିଶ୍ୱବାସୀ ଯଦି ଏ ବିଷୟାଟି ବୁଝେ ଯାଯା ତାହଲେ ନିର୍ଧାତ ଧର୍ମୀୟ ଓ ରାଜୈନ୍ଟିକ ବିଷୟାଦିତେ ଅନ୍ୟାଯ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ବାଡ଼ାବାଡ଼ି ବନ୍ଦ ହେଯେ ଯାବେ । ମାନୁଷ ନିଜେର ବିଶ୍ୱାସ ଅନ୍ୟର ଓପର ଜୋରପୂର୍ବକ ଚାପିଯେବେ ଦିବେ ନା ଆର ନିଜେଦେର ରାଜୈନ୍ଟିକ ମତାଦର୍ଶ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶେ ଜୋରପୂର୍ବକ ଚାଲାନୋର ଚେଷ୍ଟାଓ କରବେ ନା ।

ହ୍ୟରତ ଆକଦାସ ମସୀହ ମାଓଉଡ୍ (ଆ.)
ବଲେନ,

ଆମି ଜାନି ନା, ଆମାଦେର
ବିରଙ୍ଗନବାଦୀରା କୋଥେକେ ଏବଂ କାର କାହିଁ
ଥେକେ ଶୁଣେଛେ ଯେ, ଇସଲାମ ତରବାରିର
ଜୋରେ ବିଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରେଛେ । ପବିତ୍ର
କୁରାନେ ଆଲ୍ଲାହ ବଲେନ, ଲା ଇକରାହ
ଫିଦୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମେ କୋନରୂପ
ବଲପ୍ରୟୋଗ ନେଇ । ତାହଲେ ବଲପ୍ରୟୋଗେର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେ ଦିଯେଛେ? ଆର ଜବରଦଣ୍ଟି କରାର
ସୁଯୋଗଟି ବା କୋଥାଯା? ପଣ୍ଡ ହଲ ଯାଦେରକେ
ବଲପ୍ରୟୋଗେ ମୁସଲମାନ ବାନାନୋ ହୟ ତାଦେର
କି ଏମନିହି ସତତ ଓ ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଈମାନ
ଥାକେ ଯେ, କୋନରୂପ ବେତନ-ଭାତା ନା
ପାଓଯା ସନ୍ତେଷ ଏବଂ ମାତ୍ର ଦୁଃତିନ ଶତ ଜନ
ହୟେବ ଏକ ହାଜାର ଲୋକେର ବିରଙ୍ଗନେ ଯୁଦ୍ଧ
କରେ! ଆର ତାଦେର ସଂଖ୍ୟା ସଂଖ୍ୟା ହାଜାରେର
କୋଟିଯ ଉପନିତ ହୟ ତଥନ ତାରା ଲକ୍ଷ
ଶତରୁକେ ପରାଜିତ କରେ ଏବଂ ଧର୍ମକେ ଶତରୁ
ଆକ୍ରମଣ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରାର ଜନ୍ୟ
ଛାଗଲ-ଭେଡ଼ାର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ ଦେଯ
ଆର ଏଭାବେ ଇସଲାମେର ସତ୍ୟତାୟ
ନିଜେଦେର ରକ୍ତ ଦିଯେ ମୋହର ଅକ୍ଷିତ କରେ ।
ଆର ତାରା ଖୋଦାର ଏକତ୍ରବାଦ ପ୍ରଚାରେର
ଜନ୍ୟ ଏମନିହି ନିର୍ବେଦିତ ପ୍ରାଣ ହବେ ଯେ,
ଦରବେଶ-ସୁଲଭ କଷ୍ଟ-କାଠିନ୍ୟ ସହ୍ୟ କରେ
ଆକ୍ରମିକାର ମରଙ୍ଗୁମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛେ ଯାବେ
ଏବଂ ସେଇ ଦେଶେ ଇସଲାମେର ବିଜ୍ଞାନ
ଘଟାବେ । ଶୁଦ୍ଧ ତାଇ ନୟ, ସବ ଧରନେର
କ୍ଲେଶ-କାଠିନ୍ୟ ସହ୍ୟ କରେ ସୁଦୂର ଚିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗିଯେ ପୌଛେ, ଯୁଦ୍ଧ କରେ ନୟ ବର୍ବନ୍ଦ
କେବଲମାତ୍ର ଦରବେଶୀ ଜୀବନ ଅବଲମ୍ବନ
କରେ । ଅତଃପର ସେଦେଶେ ପୌଛେ
ଇସଲାମେର ପ୍ରଚାର କାଜ କରେ, ଫଳେ ତାଦେର
ବରକତମୟ ଉପଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଣେ କରେକ
କୋଟି ମୁସଲମାନ ଏହି ଭୁଖ୍ୟନେ ଜନ୍ୟ ଲାଭ
କରେ । ଏରପର ମୋଟା କାପଡ଼ ପରେ ଦରବେଶ
ବେଶେ ତାରା ହିନ୍ଦୁତାନେ ଆସବେ ଏବଂ
ଆର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତେର ଅନେକାଂଶକେ ଇସଲାମେର
ମାଧ୍ୟମେ ସମ୍ମାନିତ କରବେ ଏବଂ ଇଉରୋପେର
ସୀମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାତ୍ର ଧରନି
ପୌଛେ ଦେବେ । ସତ୍ୟ ଅନ୍ତଃକରଣେ ତୋମରା

ବଲ, ଏସବ କୀ ତାଦେର କାଜ ହତେ ପାରେ
ଯାଦେରକେ ଜୋରପୂର୍ବକ ମୁସଲମାନ ବାନାନୋ
ହୟ ଆର ଯାଦେର ହଦୟ କାଫେର ଆର ମୁଖ
ମୁମିନ ହୟେ ଥାକେ? ନା, ବର୍ବନ୍ଦ ଏହି ତାଦେର
କାଜ ଯାଦେର ହଦୟ ଈମାନେର ଜ୍ୟୋତିତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୟେ ଯାଯ ଏବଂ ଯାଦେର ହଦୟେ କେବଳ
ଖୋଦାଇ ବିରାଜମାନ ଥାକେନ ।

ଉପରୋକ୍ତ କୁରାନେର ଆୟାତସମୂହ
ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶବଳୀର ଆଲୋକେ ଏହି
ପ୍ରମାଣିତ ହୟେ ଗେଲ ଯେ, ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି
ମୃତ୍ୟୁଦ୍ଵାରା ନୟ । ଏମତାବଦ୍ଧାୟ ପଣ୍ଡ ଉତ୍ସାହିତ
ହୟ, ଯଦି ମୁରତାଦେର ଶାନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁଦ୍ଵାରା ନା ହୟେ
ଥାକେ ତାହଲେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)
ମୁରତାଦେରକେ କେନ ହତ୍ୟା କରେଛେ ଏବଂ
ମୃତ୍ୟୁଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟ କେନ ଦିଯେଛେ । ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ
ହୁଲ, ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନେର ଫଳେ ଖୁବ ସହଜେ
ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୟ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକରେର
ଯୁଗେ ମୁରତାଦାର କେବଳ ମୁରତାଦ୍ଵାରୀ ଛିଲ ନା,
ବର୍ବନ୍ଦ ତାରା ବିଦ୍ରୋହୀ ଛିଲ ଏବଂ ରଙ୍ଗପିପାସୁ
ବିଦ୍ରୋହୀ ଛିଲ ଯାରା କେବଲମାତ୍ର ମଦିନା ରାଷ୍ଟ୍ରୀ
ଆକ୍ରମଣ କରେ ମୁସଲମାନଦେରକେ ହତ୍ୟା
କରାର ଭୟକର ସତ୍ୟଭାବୀ କରେନି, ବର୍ବନ୍ଦ
ବିଭିନ୍ନ ଏଲାକାଯ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଧରେ
ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମାତାବାବେ ହତ୍ୟା କରେଛେ ।
ତାଦେର ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ କେଟେ ତାଦେରକେ ହତ୍ୟା
କରା ହୟେଛେ । ତାଦେରକେ ଜୀବନ୍ତ ଆଣ୍ଟିନେ
ଜ୍ଞାଲିଯେ ମାରା ହୟେଛେ । ଏ ସକଳ ମୁରତାଦ
ଅନ୍ୟା-ଅବିଚାର, ହତ୍ୟା ଓ ଲୁଠନ, ବିଦ୍ରୋହ
ଏବଂ ଲୁଟପାଟେର ନ୍ୟାୟ ଭୟକର ଅପରାଧେ
ଲିଙ୍ଗ ଲୋକ ଛିଲ ଯାର କାରଣେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା
ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକଭାବେ ସେ ସମ୍ମତ
ଯୁଦ୍ଧବାଜଦେର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରା ହୟେଛେ
ଏବଂ ଜ୍ୟାଇୟ ସାଇଯେଆତିନ ସାଇଯେତୁମ
ମିସଲୁହା-ଏର ଶିକ୍ଷକ ଅନୁଯାୟୀ ତାଦେରକେ
ସମପରିମାଣ ଶାନ୍ତି ଦିଯେ ମୃତ୍ୟୁଦ୍ଵାରେ ସିନ୍ଧାନ୍ତ
ଗ୍ରହଣ କରାଇଛି । ଯେମନ, ଇତିହାସ ଓ ସୀରାତେର
ପୁନ୍ତକାବଳୀ ଥେକେ କିଛୁଟା ବିଜ୍ଞାନିତ
ଉପର୍ଦ୍ଵାପନ କରା ହଛେ ।

ତାରୀଖେ ଖାମୀସେ ଉତ୍ସାହିତ ଆଛେ,
ଅନ୍ୟତମ ଏକଜନ ମୁରତାଦ ହୁଲ ଖାରେଜା
ବିନ ହିସମ । ସେ ତାର ଜାତିର କତକ

ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ନିଯେ ମଦ୍ଦିନାର ଦିକେ ଅଗସର ହୁଏ । ସେ ମଦିନାବାସୀଦେର (ଆତ୍ମରକ୍ଷାକଣ୍ଠେ) ଯୁଦ୍ଧର ଜନ୍ୟ ବେର ହେଁଯାର ପୂର୍ବେହି ବାଧା ଦିଲେ ଚାଇତ ଅଥବା ତାଦେରକେ ଉଦାସୀନ ପେଯେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ବସତ । ସେମନ ସେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର ଏବଂ ତାର ମୁସଲମାନ ସାଥୀଦେର ଉପର ସେହି ସମୟ ଆକ୍ରମଣ କରେ ବସେ ଯଥନ ତାରା ଅସତର୍କ ଛିଲ । ମୁରତାଦରା କେବଳମାତ୍ର ମଦିନାଯ ଆକ୍ରମଣଟି କରେନି, ବରଂ ଯଥନ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତାଦେରକେ ପରାଜିତ କରିଲେଣ ତଥନ ତାରା ସେବ ଏଲାକାଯ ବସବାସକାରୀ ନିଷ୍ଠାବାନ ମୁମିନ ମୁସଲମାନଦେର ହତ୍ୟା କରେ (ସେମନଟି ଗତ ଖୁତବାୟ ଆମି ଏର କିଛୁଟା ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛି) ଏବଂ ଯାରା ସ୍ଥିର ଜାତି ମୁରତାଦ ହେଁଯା ସତ୍ରେ ଓ ଇସଲାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଛିଲ ।

ସେମନ ଆଲ୍ଲାମା ତାବାରୀ ଲିଖେନ, ହୟରତ ଆବୁ ବକର ଯଥନ ବିଭିନ୍ନ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଗୋତ୍ରକେ ପରାନ୍ତ କରେନ ତଥନ ବନୁ ଯୁବହୀନ ଏବଂ ଆବସ ସେହି ସମନ୍ତ ମୁସଲମାନଦେର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରେ ଯାରା ତାଦେର ମାଝେ ବସବାସ କରତ ଏବଂ ତାଦେରକେ ଯେଭାବେ ପେରେଛେ ହତ୍ୟା କରେଛେ ଏକହିଭାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋତ୍ରଓ ତାଦେର ନ୍ୟାୟ କାଜ କରେଛେ ଅର୍ଥାତ୍, ତାରାଓ ଏମନ ଲୋକଦେରକେ ହତ୍ୟା କରେଛେ ଯାରା ଇସଲାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଛିଲ ।

ଆଲ୍ଲାମା ଇବନେ ଆସୀର ଲିଖେନ, ଆବସ ଏବଂ ଯୁବହୀନ ଗୋତ୍ର ତାଦେର ଏଲାକାଯ ବସବାସକାରୀ ନିରନ୍ତ୍ର ମୁସଲମାନଦେରକେ ନିର୍ମଭାବେ ହତ୍ୟା କରା ଆରଙ୍ଗ କରେ ଦେଯ ଏବଂ ତାଦେର ଦେଖାଦେଖି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋତ୍ର ଏକହି କାଜ କରେ । ତଥନ ହୟରତ ଆବୁ ବକର ସଂକଳନବନ୍ଦ ହନ ଯେ, ତିନି ସେହି ସମନ୍ତ ଗୋତ୍ରରେ ସେବ ଲୋକକେ ଅବଶ୍ୟକ ହତ୍ୟା କରିବେନ ଯାରା ମୁସଲମାନଦେରକେ ହତ୍ୟା କରେଛେ । ସେମନଟି ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ହେଁଯେ, ମହାନ୍ବୀ (ସା.)-ଏର ଅନ୍ତର୍ଧାନେର ପର ସେବ ଗୋତ୍ର ମୁରତାଦ ହେଁଯେ ତାଦେର ମୁରତାଦ ହେଁଯା ଧର୍ମୀୟ ମତବିରୋଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମାବନ୍ଦ ଛିଲ ନା । ବରଂ ତାରା ଇସଲାମୀ ରାଷ୍ଟ୍ରେ

ବିରଙ୍ଗନେ ବିଦ୍ୱାହ କରେଛିଲ । ନିଜେଦେର ହାତେ ତରବାରି ଧାରଣ କରେଛିଲ, ମଦ୍ଦିନା ମୁନାଓୟାରାୟ ଆକ୍ରମଣ କରେଛେ, ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଗୋତ୍ରର ମୁସଲମାନଦେର ହତ୍ୟା କରେଛେ, ଆଗ୍ନେ ନିଷ୍କେପ କରେଛେ, ମୁସଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତଦେହ ବିକୃତ) କରେଛେ । ସେମନଟି ତାବାରୀର ଇତିହାସେ ହୟରତ ଖାଲିଦ ବିନ ଓୟାଲିଦ ଏର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଲିଖେଛେ, ଯଥନ ଆସାଦ ଏବଂ ଗାତଫାନ, ହାଓୟାଫିନ ଏବଂ ସୁଲାୟେମ ଓ ତାଯ ଗୋତ୍ର ପରାନ୍ତ ହୟ ତଥନ ଖାଲିଦ ତାଦେର କ୍ଷମାର ଆବେଦନ ମଞ୍ଜୁର କରେନନି, ଯତକ୍ଷଣ ନା ତାରା ତାର କାହେ ସେହି ସମନ୍ତ ଲୋକଦେରକେ ଧରେ ନିଯେ ଏସେହିଲ ଯାରା ମୁରତାଦ ଅବଶ୍ୟା ମୁସଲମାନଦେରକେ ଆଗ୍ନେ ନିଷ୍କେପ କରେ ପୁଡ଼ିଯେଛେ, ତାଦେର ଲାଶଗୁଲୋକେ ବିକୃତ କରେଛେ ଏବଂ ତାଦେର ଉପର ଅତ୍ୟାଚାର-ନିର୍ଯ୍ୟାତନ କରେଛେ ।

ଆଲ୍ଲାମା ଇବନେ ଖଲଦୁନ ଲିଖେଛେ, ଆରବ ଉପଦ୍ଵିପେର ଏହି ମୁରତାଦ ଗୋତ୍ରଗୁଲୋ ହୟରତ ଆବୁ ବକର ଏବଂ ମୁସଲମାନଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଦିନା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରେ । ତାବାରୀର ଇତିହାସ ଗ୍ରହେ ଲିଖିତ ଆହେ ଯେ, ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆବସ ଓ ଯୁବହୀନ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ଯାର ଫଳେ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) କେ ହୟରତ ଉସାମା (ରା.)-ଏର ଫେରତ ଆସାର ପୂର୍ବେହି ତାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରତେ ହେଁଯେଛିଲ ।

ଆଲ୍ଲାମା ଇବନେ ଖଲଦୁନ ଲିଖେନ, ରାବିଯା ଗୋତ୍ର ମୁରତାଦ ହେଁଯେ ଯାଏ । ତାରା ମୁନ୍ୟେର ବିନ ନୋ'ମାନ କେ ଦାଁଡ଼ କରିଯେଛିଲ ଯେ ମାଗରଂର ନାମେ ପରିଚିତ ଛିଲ । ତାରା ତାକେ ବାଦଶାହ ବାନିଯେ ଦେଯ । ବୁଖାରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ ଆଲ୍ଲାମା ଆଇନି ଲିଖେନ, ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ଯାକାତ ପ୍ରଦାନେ ଅସ୍ତ୍ରିକାରକାରୀଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରେଛିଲେନ, କେନନା ତାରା ତରବାରିର ଜୋରେ ଯାକାତ ପ୍ରଦାନେ ଅସ୍ତ୍ରିକୃତ ଜାନିଯେଛିଲ ଏବଂ ମୁସଲମାନଦେର ବିରଙ୍ଗନେ ଯୁଦ୍ଧ ଶୁରୁ କରେଛିଲ । ଆଲ୍ଲାମା ଶଓକାନୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେନ, ଇମାମ

ଖାତାବୀ ହୟରତ ମହାନ୍ବୀ (ସା.) ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ମୁରତାଦ ଏବଂ ଯାକାତ ଦିଲେ ଅସ୍ତ୍ରିକାରକାରୀଦେର ସମ୍ପର୍କେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଲେଖାର ପର ଲିଖେନ, ଏରା ମୂଳତ ବିଦ୍ୱାହୀ ଛିଲ । ଏରା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀଦେର ଦଲେ ଯୋଗ ଦିଯେଛିଲ ବଲେ ଏଦେରକେ ମୁରତାଦ ବଲା ହେଁଯେଛିଲ । ଏକଜନ ଲେଖକ ତାର ପୁତ୍ରକେ ବାରବାର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀଦେର ଜନ୍ୟ ବିଦ୍ୱାହ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାହୀ ଜାତୀୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେଛେ । ସେମନ, ତିନି ବଲେନ, ଯଥନ ମହାନ୍ବୀ (ସା.) ଏର ମୃତ୍ୟୁର ସଂବାଦ ସମଗ୍ର ଆରବେ ଛାଡ଼ିଯେ ପଡ଼େ ଏବଂ ସବ ଦିକେ ବିଦ୍ୱାହେର ଆଗ୍ନ ଜ୍ଵଳତେ ଥାକେ, ତଥନ ବିଦ୍ୱାହେର ଅଗ୍ନିଶିଖା ସବଚେଯେ ବେଶ ଜ୍ଵଳିଲି ଇଯେମେନେ । ସଦିଓ ବିଦ୍ୱାହେର ଆଗ୍ନ ପ୍ରଜ୍ଵାଳନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆନ୍ସି ନିହତ ହେଁ ଗିଯେଛିଲ, କିନ୍ତୁ ବନୁ ହାନୀକାର ମୁଶାୟଲାମା ଏବଂ ବନୁ ଆସଦ ଗୋତ୍ରର ତୁଳାୟହା ନବୁଯତେର ଦାବି କରେ ହାଜାର ହାଜାର ମାନୁଷକେ ନିଜେଦେର ସାଥେ ଭିଡିଯେଛିଲ । ମାନୁସ ବଲାବଲି ଶୁରୁ କରେ ଦେଯ ଯେ, ଆସଦ ଏବଂ ଗାତଫାନେର ମିତ୍ର ଗୋତ୍ରଗୁଲୋର ନବୀ ସର୍ବଦାଇ କୁରାଇଶଦେର ନବୀ ଥେକେ ବେଶ ପ୍ରିୟ । କେନନା ମୁହାମଦ (ସା.) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ଆର ତୁଳାୟହା ଜୀବିତ । ଯଥନ ଏବସ ବିଦ୍ୱାହେର ଖବର ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର କାହେ ପୌଛାଯ ତଥନ ତିନି ବଲେନ ଯେ, ଆମାଦେର ତତକ୍ଷଣ ଅପେକ୍ଷା କରା ଉଚିତ ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅନ୍ଧଗୁରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଆମୀରଦେର ଥେକେ ପୁରୋ ଘଟନାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବେଦନ ନା ଆସବେ । ବେଶ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହେଁନି, ବିଭିନ୍ନ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଆମୀରଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ରିପୋର୍ଟ ଆସା ଶୁରୁ ହେଁ । ଏସବ ରିପୋର୍ଟ ଥେକେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିଯାମନ ହଚିଲ ଯେ, ବିଦ୍ୱାହୀଦେର ହାତେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି-ଶୃଙ୍ଗାଳାଇ ଭୁମକିର ମୁଖେ ଛିଲ ନା, ବରଂ ସେବ ମାନୁଷେର ଜୀବନ ଓ ଭୁମକିର ସମ୍ମୁଖୀନ ଛିଲ ଯାରା ଧର୍ମତ୍ୟାଗେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୱାହୀଦେର ସାଥେ ବସେ ଯାଏ ନି । ବରଂ ଇସଲାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଛିଲ । ଏମତାବନ୍ଦୀଯ ହୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର କାହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିର ସାଥେ ବିଦ୍ୱାହ ଦମନ କରା

ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହୀଦେର ଯେ କୋନ ମୁଲ୍ୟେ ଦମନ କରେ ଉଡ଼ୁତ ପରିଷିତି ନିୟମସ୍ତଗ କରା ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୋନ ଉପାୟ ଛିଲ ନା । ଏକ ଲେଖକ ଲିଖେନ, ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.)-ଏର ଦୃଷ୍ଟି ସେବ ମୁରତାଦିଦେର ଦମନେର ପ୍ରତି ଛିଲ ଯାରା ଆରବେର ବିଭିନ୍ନ ଏଲାକାଯ ବିଦ୍ରୋହେର ଆଣ୍ଟନେ ଘି ଢାଳଛିଲ ଏବଂ ଯାଦେର ହାତେ ଇସଲାମେର ଆଲୋକବର୍ତ୍ତିକା ଏବଂ ତାର ଅନୁସାରୀଦେର ଅନ୍ତିତ୍ତ ଭ୍ରମକିର ମୁଖେ ଛିଲ ।

ଆବାର ଏକଜନ ଲେଖକ ଲିଖେନ,
ମହାନବୀ (ସା.) ଏର ମୃତ୍ୟୁର ପର ଆରବେର
ଅନେକ ନେତା ମୁରତାଦ ହେଁ ଯାଯ ଏବଂ ଆର
ସକଳେଇ ନିଜ ନିଜ ଏଲାକାର ସ୍ଵାଧୀନ ଶାସକ
ବନେ ବସେ । । ଗବେଷକଦେର ମତେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହ
ବେଶିରଭାଗ କ୍ଷେତ୍ରେ ରାଜନୈତିକ ଛିଲ, ଧର୍ମୀୟ
କାରଣେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଖୁବ କମାଇ ହେଁଛେ ।
ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଇହଜୀବନେର ଶେଷ
ଦିନଙ୍ଗଲୋତେ ଆରବେର କିଛୁ ଗୋତ୍ର ପ୍ରଧାନରା
ତାଦେର ରାଜନୈତିକ ବିଦ୍ରୋହକେ ଧର୍ମୀୟ ରୂପ
ଦିତେ ନବୀ ହେଁଯାର ଦାବି କରେ ବସେ ।

ଯାହୋକ ଏ ଧାରା ଚଲମାନ ରହେଛେ । ଏର
ବାକି ଅଂଶ ଆଗାମୀତେ ଅବ୍ୟାହତ ଥାକବେ
ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ । ଏସବ ଐତିହାସିକ ବର୍ଣନାର
ସାରମର୍ମ ହଲ, ମୁରତାଦ ଗୋତ୍ରଙ୍ଗଲୋ ଯାକାତେର
ଅର୍ଥ ଆଟକେ ରେଖେଛିଲ । ଅର୍ଥାଂ, ସରକାରେର
କର ଜୋରପୂର୍ବକ ଆଟକେ ରେଖେଛିଲ । କୋନ
କୋନ ଜାଯାଗାୟ ଯାକାତେର ଅର୍ଥ ଲୁଟପାଟ
କରେଛିଲ । ଯାକାତେର ସମ୍ପଦ ଲୁଟ କରେ,
ସୈନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ କରେ, ରାଜଧାନୀ ମଦିନାୟ
ଆକ୍ରମନ କରେ । ଯେସବ ମୁସଲମାନ ମୁରତାଦ
ହତେ ଅସ୍ଵିକାର କରେଛିଲ ତାଦେର ହତ୍ୟା
କରେ, କାଉକେ ଆଣ୍ଟନେ ଜୀବିତ ଜ୍ଞାଲିଯେ
ହତ୍ୟା କରେ । ଏଜନ୍ୟ ଏସବ ମୁରତାଦ,
ସରକାରେର ବିରଳଦେ ସଶତ୍ର ବିଦ୍ରୋହ,
ସରକାରେର ସମ୍ପଦ ଲୁଟପାଟ ଏବଂ
ମୁସଲମାନଦେର ହତ୍ୟା ଏବଂ ତାଦେରକେ ଜୀବନ୍ତ
ଜ୍ଞାଲାନୋର ଦାୟେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡେ ଯୋଗ୍ୟ ଛିଲ ।
ଯେମନଟି ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବଳା ହେଁଛେ ଯେ,
ଜ୍ଞାନୀୟ ସେଣ୍ଟେଣ୍ଟ୍ ସେଣ୍ଟ୍ ମିଶନ୍ (ସୂରା ଶ୍ରାବ: ୪୧) ।
ଅର୍ଥାଂ, ଅପରାଧୀ ଯେକପ ଅପରାଧ କରେ
ତାକେ ସେରପଇ ଶାନ୍ତି ଦାଓ । ଅପର ଏକ
ଥାନେ ବଳା ହେଁଛେ

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصْلَبُوا
أَوْ تُنْظَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا
مِنَ الْأَرْضِ

(ସୂରା ମାୟୋଦା: ୩୪) । ଅର୍ଥାଂ, ଯାରା ଆଲ୍ଲାହ
ଏବଂ ତାର ରସୂଲେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ, ଅର୍ଥାଂ,
ଯାରା ରସୂଲ ଏବଂ ଖଲୀଫାତୁର ରସୂଲ ବା
ଇସଲାମୀ ସରକାରେର ବିରଳଦେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ,
କେନନା ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଲଡ଼ାଇ କରା ସଭବ
ନୟ, ଆଲ୍ଲାହକେ ନା ଥାପିଦ୍ଧ ମାରା ଯାଯ ଆର
ନା ପାଥର, ତିର ଓ ତରବାରି (ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ
କରା ଯାଯ) । ତାଇ ତାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରାର
ଅର୍ଥ ହଲ, **وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا**, ଅଂଶେ
ଏହି କଥାର ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଁଛେ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ
ଏବଂ ତାର ରସୂଲେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧେର ଅର୍ଥ କୀ ।
ଏର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହଲ, ଯାରା ଆଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାର
ରସୂଲେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ । ଅର୍ଥାଂ ଦେଶେ
ନୈରାଜ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ହତ୍ୟା, ଲୁଟପାଟ,
ଡାକାତି, ରାହାଜାନି, ଲାଶେର ବିକ୍ରି ଏବଂ
ବିଦ୍ରୋହ କରେ; ତାଦେର ଶାନ୍ତି ହଲ,
أَرْبَاعًا يُشَتَّلُوا أَوْ يُصْلَبُوا ଅର୍ଥାଂ ତାଦେରକେ
ନୃଶଂସଭାବେ ହତ୍ୟା କରା ଉଚିତ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ
ବୁଲିଯେ ମାରା ଉଚିତ । ଯାହୋକ ଯେମନଟି
ଆମି ବଲେଛି, ଏ ଧାରା ଅବ୍ୟାହତ ଥାକବେ ।

ଏଥନ ଆମି କତିପାଇ ମରଭମେରେ ଓ
ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରତେ ଚାଇ, ନାମାୟେର ପର
ଯାଦେର (ଗାୟେବାନା) ଜାନାଯାଓ ପଡ଼ାବ ।
ପ୍ରଥମ ସ୍ମୃତିଚାରଣ ହେଁ ମୁକାରର ମୁହାମ୍ମଦ
ବଶିର ଶାଦ ସାହେବେର, ଯିନି ଅବସରପାତ୍ର
ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ୍ ଛିଲେନ, ଆଜକାଳ ତିନି
ଆମେରିକାଯ ବସବାସରତ ଛିଲେନ । ତିନି ୧୯୧
ବଚର ବସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେଛେ,
إِنَّا لَنَا لِلَّهُ رَبُّنَا । ତାର ପିତା
୧୯୨୬ ସନେ ବୟାନାତ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ
କରେଛିଲେନ । ୧୯୪୫ ସନେ ତିନି ମାଧ୍ୟମିକ
ପାଶ କରାର ପର ମାଦ୍ରାସା ଆହମଦୀୟାଯ ଭତ୍ତି
ହନ । ୧୯୫୨ ସନେ ଆରବୀତେ ଫାଯେଲ
ପରୀକ୍ଷା କୃତିତ୍ତର ସାଥେ ପାଶ କରେନ ।
୧୯୫୪ ସନେ ରାବାୟାର ଜାମେୟାତୁଲ
ମୁବାଖେରୀନ ଥେକେ ଶାହେଦ ଡିଗ୍ରୀ ଅର୍ଜନ

କରେନ । ଏରପର ଏକ ବଚର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିକିତ୍ସା
ବିଷୟକ ପଡ଼ାଲେଖା କରେନ । ୫୬ ଥେକେ ୫୭
ସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ଓକାଲତେ ତବଶୀର
ରାବାୟା ସେବା କରାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ
କରେନ । ୧୯୫୮ ସନେ ତିନି ସିଯେରା ଲିଓନ
ଚଲେ ଯାନ, ସେଥାନେ ମୁବାଲେଗ ହିସେବେ
ପ୍ରେରିତ ହେଁଛିଲେନ । ସେଥାନେ ବିଭିନ୍ନ ଥାନେ
ତିନି କାଜ କରାର ତୌଫିକ ଲାଭ
କରେଛେ । ସେଥାନେ ଅର୍ଥାଂ, ସିଯେରା ଲିଓନେ
ତିନି ପ୍ରେସେରା ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେନ । ଏରପର
ତାର ନିୟୁକ୍ତି ସେଥାନ ଥେକେ ନାଇଜେରିଆୟ
ହେଁ । ସେଥାନେ ତିନି ଭାଲୋ କାଜ କରେନ ।
ତିନି ବଚର ପର ନାଇଜେରିଆ ଥେକେ ତାକେ
ଫିରିଯେ ଆନା ହେଁଛିଲ । ଅତଃପର ୧୯୬୪
ସନେ ତାକେ ପୁନରାୟ ନାଇଜେରିଆ ପ୍ରେରଣ
କରା ହେଁ । ୬୭ ସନେ ମରଭମେ ବେନିନେ
ତବଲୀଗୀ ସଫର ଯାନ । ସେଥାନେ ତିନି
ଆଲ୍ଲାହ ତାଲାର କୃପାୟ ସ୍ଥାନୀୟ
ଅଧିବାସୀଦେର ତବଲୀଗେର ମାଧ୍ୟମେ ବୟାତ
କରାନୋର ତୌଫିକ ପେଯେଛେ । ୧୯୭୦
ସନେ ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ
(ରାହେ)-ଏର ଆକ୍ରିକା ସଫରକାଲେ ତିନି
ସଥନ କାନୁ ଆଗମନ କରେନ, ତଥନ ତିନି
ଭ୍ୟୂରେର ସମୀପେ ୧୦୦ ଜନ ନବ ଆହମଦୀର
ଉପହାର ଦେନ । ଏତେ ଭ୍ୟୂର (ରାହେ) ସମ୍ପତ୍ତି
ପ୍ରକାଶ କରେନ, ଦୋଯା କରାନ ଏବଂ ନିଜେର
ପବିତ୍ର ପାଗଡ଼ିଓ ବଶିର ଶାଦ ସାହେବକେ ଦାନ
କରେନ । ୧୯୭୦ ସନେ ତିନି ସଥନ ଫିରେ
ଆସେନ ତଥନ ତିନି ଓମରାହ୍ କରାର ଓ
ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । ୧୯୮୩ ସନେ
ବେହେଶତି ମାକବେରା ରାବାୟାର ମଜଲିସ
କାରପରଦାୟ-ଏର ସେକ୍ରେଟାରୀ ହିସେବେ
ମରଭମେ ନିୟୁକ୍ତି ହେଁ । ୧୯୮୪ ସନେ
ଜାମା'ତେର ବିରଳଦେ ଯେ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି
କରା ହେଁଛିଲ, ଏରପର ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ
ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ)-କେ ହିଜରତ କରତେ
ହେଁ । ହିଜରତେ ପୂର୍ବେ ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ
ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ)-ଏର ଉପାସିତିତେ ଯେ
ଖୁତବା ଦେଯା ହେଁଛିଲ, ସେତି ତିନି ପ୍ରଦାନ
କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେଛିଲେନ । ଏହି

ଦିକ୍ ଥେକେ (ଜାମା'ତେର) ଇତିହାସେଓ ତାର ନାମ ଉତ୍ତରେ ରଯେଛେ । ୧୯୮୮ ସନେ ମରହମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଷ୍ଠିତିର କାରଣେ ହୃଦରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.)-ଏର କାହେ ଅବସର ମଞ୍ଜୁର କରାର ଆବେଦନ କରେନ, ଯା ଗୃହୀତ ହୁଏ । ଏରପର ତିନି ଆମେରିକା ଚଳେ ଯାନ । ତାର ଶୋକ ସଂକ୍ଷତ ପରିବାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧେଯା ନାସରିନ ଆଜାର ଶାଦ ସାହେବା ଆର ଏକ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଚାର କନ୍ୟା ରଯେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାର ସାଥେ ମାଗଫିରାତ ଏବଂ କୃପାର ଆଚରଣ କରନ୍ତି । ଆର ତାର ସନ୍ତାନଦେରେ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵତାର ସାଥେ ଜାମା'ତ ଏବଂ ଖେଲାଫତରେ ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଖୁଣ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ମୃତିଚାରଣ ହଲ ରାନା ମୁହାମ୍ମଦ ସିଦ୍ଦିକ ସାହେବେ । ଯିନି ଶିଯାଲକୋଟ ଜେଲାର ମାଲିଆଁ ଓ ଯାଲା ନିବାସୀ ରାନା ଇଲମ ଦୀନ ସାହେବେର ପୁତ୍ର ଛିଲେନ । ତିନିଓ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେଛେ, **إِنَّ اللَّهَ رَاجِحُونَ** । ମରହମେର ପିତା ୧୯୩୮ ସନେ କାଦିଯାନେ ଗିଯେ ବୟାତାତ କରେଛିଲେନ । ମରହମ ନାମାୟ ରୋଧା ପାଲନକାରୀ ଛିଲେନ, ତାହାଜୁଦ ପଡ଼ିତେନ, ଦୋଯାଗୋ ଛିଲେନ, ଅନେକ ସାହୀ ଏବଂ ନିଭୀକ ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଖେଲାଫତରେ ପ୍ରତି ଅଗାଧ ଭାଲୋବାସା ଛିଲ । ଯୁଗ ଖଲୀଫାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଲନକାରୀ ଛିଲେନ । ନିଜେର ସକଳ ସନ୍ତାନକେ ସର୍ବଦା ଜାମା'ତେର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାକାର ଏବଂ ଖେଲାଫତରେ ପ୍ରତି ଭାଲୋବାସା ଓ ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନେର ନସୀହତ କରେଛେ । ୧୯୭୪ ଏବଂ ୮୪ ସନେ ଜାମା'ତେର ବିରୋଧିତାର କାରଣେ ତାକେ ଅନେକ କଠିନ ପରିଷ୍ଠିତିରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହତେ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ ତିନି ଅନେକ ଅବିଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେଛେ । ତିନି ତା'ର ଅବର୍ତ୍ତମାନେ ଛୟ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଏକ କନ୍ୟା ରେଖେ ଗେଛେ । ତାର ଏକ ପୁତ୍ର ରାନା ମୁହାମ୍ମଦ ଆକରାମ ମାହମୁଦ ସାହେବ ନାଇଜେରିଆତେ ଜାମା'ତେର ମୁବାଲ୍ଲେଗ ହିସେବେ କର୍ମରତ ଆଛେନ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ ଥାକାର କାରଣେ ତିନି ନିଜ ପିତାର ଜାନାୟା ଏବଂ ଦାଫନେ ଅଂଶ ନିତେ ପାରେନ ନି । ଏର

ପୂର୍ବେ ୨୦୧୮ ସନେ ତାର ମାତାଓ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେଛିଲେନ, ତଥନେ ତିନି ଯେତେ ପାରେନ ନି । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାକେ ଧୈର୍ୟ ଓ ମନୋବଳ ଦିନ ଏବଂ ମରହମେର ପ୍ରତି ମାଗଫିରାତ ଓ କୃପା କରନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ମୃତିଚାରଣ ହଲ ଇସଲାମାବାଦ ନିବାସୀ ମୁକାରରମ ଡକ୍ଟର ମାହମୁଦ ଆହମଦ ଖାୟ ସାହେବେ । ତିନି କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ **إِنَّ اللَّهَ رَاجِحُونَ** କରେଛେ । ତାର ବସ ହେଲିଛି ୭୮ ବର୍ଷ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାୟ ଓ ସୀଯୁତ କରେଛିଲେନ । ତାର ପିତା ଖାୟ ମୁହାମ୍ମଦ ଶରୀଫ ସାହେବେର ମାଧ୍ୟମେ । ତିନି ଏକଟି ସ୍ଵପ୍ନେର ଭିନ୍ତିତେ ତାର ବାକି ପରିବାର ଜାମା'ତେର ବିରୋଧୀ ହେଲ୍ଯା ସତ୍ତ୍ଵେ ହୃଦରତ ଖଲୀଫା ସାନୀ (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ବୟାତାତ କରେଛିଲେନ । ଖୁବଇ ପୁଣ୍ୟବାନ ପ୍ରକୃତିର ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାକେ ତିନ ବାର ସ୍ଵପ୍ନେ ହୃଦରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ବୟାତାତ କରାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେନ । ଅବଶ୍ୟେ ତିନି ବୟାତାତ କରେନ । ଡକ୍ଟର ମାହମୁଦ ଖାୟ ସାହେବ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଅର୍ଜନ କରେନ ପେଶାଓୟାରେ । ଏରପର ୧୯୬୬ ସନେ ପେଶାଓୟାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ ଥେକେ ରସାୟନେ ଏମ. ଏସ. ସି. ଡିଗ୍ରି ଅର୍ଜନ କରେନ । ଏରପର ୧୯୭୩ ସନେ ଅନ୍ତ୍ରେଲିଆର ମ୍ୟାଲବୋର୍ନ ଏର ଲାଟ୍ରୋବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ (La Trobe University) ଥେକେ ପି ଏଇଚ ଡି ଡିଗ୍ରି ଅର୍ଜନ କରେନ । ପାକିସ୍ତାନେଓ ଏବଂ ବାହିରେର ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟରେ ତିନି ପଡ଼ାତେନ । ତିନି ସଖନ ଘାନାୟ କ୍ୟାପକୋସ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟେ ପଡ଼ାତେନ ସେଥାନେ ଆମାର ସାଥେ ତାର ପରିଚୟ ହୁଏ । ଆମି ଦେଖେଛି, ଏକାନ୍ତ ସରଳ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ବିନ୍ୟୀ ଓ ନିଃସାର୍ଥ ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଅନେକ ଭାଲୋ ଗବେଷକ ଓ ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଲେନ । ଗବେଷକ ହିସେବେ ପାକିସ୍ତାନେଓ ଏବଂ ବହିର୍ବିଦ୍ୟେ ତାକେ ବେଶ ସମ୍ମାନ କରା ହତୋ । ଚୌଧୁରୀ ଇକରାମାଲ୍ଲାହ ସାହେବେର କନ୍ୟା ଆମାତୁଲ

କାଇୟୁମ ସାହେବର ସାଥେ ତାର ବିଯେ ହୁଏ । ତାର ଏକ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଏକ କନ୍ୟା ରଯେଛେ ।

ଡକ୍ଟର ମାହମୁଦ ଖାୟ ସାହେବ ନୁସରତ ଜାହା ପ୍ରକଳ୍ପେର ଅଧୀନେ ୧୯୭୯ ଥେକେ ୧୯୮୪ ସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଯେରା ଲିଓନେ ସନ୍ତ୍ରୀକ ଓ ଯାକଫ କରାର ତୋଫିକ ଲାଭ କରେଛେ । ତାର ପୁତ୍ର ଡାକ୍ତର ତାରେକ ଖାୟ ସାହେବ ବଲେନ ଯେ, ରମଜାନ ମାସେ ବିଶେଷଭାବେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଅନୁବାଦସହ ଅନେକ ପ୍ରିଧିଧାନ ଓ ମନୋଯୋଗେର ସାଥେ ପାଠ କରନ୍ତେନ । ଏହି କଥାର ଓପର ଜୋର ଦିତେନ ଯେ, ଖୋଦା ଓ ତା'ର ରସ୍ତୁ ଏବଂ ଖଲୀଫାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ହବି ଉପରୁପନ କରା ଉଚିତ । ଶଦେର ସାମାନ୍ୟତାରତମ୍ୟେର କାରଣେଓ ଭୁଲ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରା ହତେ ପାରେ । ଇସଲାମାବାଦ ଜେଲାର ଆମୀର ଆଦ୍ଦୁଲ ବାରୀ ସାହେବ ଲିଖେନ ଯେ, ଆମାର ଏବଂ ଖାୟ ସାହେବ ନୁସରତ ଜାହା ପ୍ରକଳ୍ପେର ଅଧୀନେ ସିଯେରା ଲିଓନେ ଏକସାଥେ କାଜ କରାର ସୁଯୋଗ ହେଲେ । ପାକିସ୍ତାନେ ଫିରେ ଏସେ ପ୍ରଥମେ ତିନି ସରକାରୀ ଅଫିସେ ଚାକରି ଆରଭ୍ତ କରେନ । ଏରପର ଇସଲାମାବାଦ ହାନାନ୍ତାରିତ ହନ, ଯେଥାନେ ଏସ ଡି ପି ଆଇ-ଏ ଯୋଗ ଦେନ । ତିନି ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାଦ୍ରିତ ହନ । ଆର ଅସାଧାରଣ ଖ୍ୟାତି ସତ୍ତ୍ଵେ ତିନି ପରମ ନିର୍ଠାର ସାଥେ କାଜ କରେନ । ତିନି ଖାୟଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ, ନିକାଶନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ (କ୍ଲାପ୍ଚର୍ଚାର) ପ୍ରସାଧନୀ ସାମଗ୍ରୀତେ ମିଶ୍ରିତ କ୍ଷତିକର ରାସାୟନିକ (ଉପାଦାନ) ମୁକ୍ତ କରାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଅନେକ କାଜ କରେଛେନ ଏବଂ ଏହି କାଜେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ସିଥେଷ୍ଟ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରେଛେ । ଏ ବିଷୟେ ଅନେକ ପୁନ୍ତକାଦିଓ ରଚନା କରେଛେନ । ବାରୀ ସାହେବ ବଲେନ, ସଖନାଇ ତିନି (ନତୁନ) କୋନ ପୁନ୍ତକ ରଚନା କରନ୍ତେନ ସେଇ ବହିଯେର ଏକଟି କପି ଆମାକେଓ ପାଠାତେନ । ତିନି ବଲେନ, ଏଥିନ ଆମାର କାହେ ତାର (ରଚିତ) ଅନେକଗୁଲୋ ବହି ରଯେଛେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଠାବାନ ଆହମଦୀ ଛିଲେନ । ଖେଲାଫତରେ ସାଥେ (ଗଭୀର) ଭାଲୋବାସାର ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ । ସର୍ବଦା

খাদেমদের তরবিয়তের জন্য তাদের দুর্বলতাসমূহ চিহ্নিত করতেন।

খাজা মাহমুদ সাহেবের সম্পর্কে পাকিস্তান ছাড়াও জার্মানী, সুইডেন, বুরকিনাফাসু, আমেরিকা, আয়ারল্যান্ড, সুইজারল্যান্ড, নাইজেরিয়া, মিশ্র, বাহরাইনসহ আরও অনেক দেশের বিজ্ঞানী ও সরকারী মন্ত্রণালয়ের প্রতিনিধিবর্গ এবং বিশ্ববিদ্যলয়ের চ্যাপেলার ও অধ্যাপক আর সুশীল সমাজের লোক ও এনজিওসমূহের প্রধানগণ শোকবার্তা প্রেরণ করেন। তাদের অসংখ্য (শোক) বার্তা এসেছে যা তার সন্তানেরা আমার কাছেও কিছু পাঠিয়েছে। নমুনাস্বরূপ দু'একটি শোকবার্তা পড়ে দিচ্ছি।

আমেরিকার ওয়াশিংটন ডিসি থেকে World Alliance for Mercury Free Dentistry-এর সভাপতি জনাব চার্লস জি ব্রাউন (তার শোকবার্তায়) লিখেন, ডষ্ট্র মাহমুদ খাজা অনন্য এক বুদ্ধিজীব এবং বিরল এক সমাজসেবী ছিলেন। আধুনিক বিজ্ঞান ও বিষাক্ত পর্দাথসমূহের বিষয়ে তার উচ্চমানের বৈজ্ঞানিক রচনাসমূহ; পাণ্ডিত্যের প্রসার এবং সরকারী ও বেসরকারী মালিকানাধীন প্রতিষ্ঠানসমূহের কাজের ভিত্তি সরবরাহের ক্ষেত্রে অত্যন্ত

গুরুত্বপূর্ণ। আন্তর্জাতিক বিভিন্ন সংস্থার মাধ্যমে পরিচালিত তার কয়েক দশকের চেষ্টা-প্রচেষ্টা বিভিন্ন জাতির মাঝে বিদ্যমান চুক্তিকে বাস্তবে রূপায়িত করার ক্ষেত্রে (এবং) সুশীল সমাজের মাঝে পারস্পরিক সমৰোতা-সম্প্রীতি প্রতিষ্ঠা আর পাকিস্তানের বিভিন্ন বিষাক্ত উপকরণ দূর করার ক্ষেত্রে সহায়ক ভূমিকা পালন করেছে। তাকে ২০১৯ সালে পি বি সি অর্থাৎ The Pacific Basin Consortium for Environment and Health Chairman পুরস্কারে ভূষিত করা হয়। ডষ্ট্র মাহমুদের কৃতিত্বের মাঝে একটি

আন্তর্জাতিক চিকিৎসা সংস্থার সভাপতি হওয়া-ও অন্তর্ভুক্ত। এ পর্যন্ত নির্বাচিত সভাপতিগণের মাঝে তিনিই একমাত্র ডষ্ট্র যিনি চিকিৎসক ছিলেন না, বরং পি এইচ ডি ডষ্ট্র ছিলেন। অনুরূপভাবে আরও অনেক বিজ্ঞানী তার প্রসংশা করেছেন যাদের মাঝে জার্মানী ও সুইজারল্যান্ডের ডষ্ট্রগণ-ও রয়েছেন। মহান আল্লাহ মরহুমের সাথে ক্ষমা ও অনুগ্রহের আচরণ করুন এবং তার পরিবারপরিজনকে ধৈর্য দিন আর তার পুণ্যকর্মসমূহ ধরে রাখার তৌফিক দান করুন, আমীন। (সূত্র: কেন্দ্রীয় বাংলা ডেক্সের তত্ত্ববধানে অনুদিত)

বিশেষ বিজ্ঞপ্তি

“পাক্ষিক আহমদী” পত্রিকার সম্মানিত গ্রাহকগণকে বিশেষভাবে অনুরোধ করা যাচ্ছে যে, গ্রাহকগণের অনেকেরই গত বছরের গ্রাহক-চাঁদা বাকি পড়েছে। তাই অনুগ্রহপূর্বক প্রত্যেকে গত বছরের বকেয়া গ্রাহক-চাঁদা (প্রতি বছর ২৫০/- টাকা হারে) পরিশোধ করে বার্ষিত করবেন। পাক্ষিক আহমদী সংক্রান্ত যাবতীয় তথ্য পেতে যোগাযোগ করুন: ফারুক আহমদ বুলবুল, সহকারী লাইব্রেরিয়ান, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ।

মোবাইল নং- ০১৭৩৬-১২৪৭০৮, প্রয়োজনে গ্রাহক-চাঁদা ০১৯১২৭২৪৭৬৯ নম্বরে বিকাশ করতে পারেন। ওয়াসসালাম।

খাকসার
সেক্রেটারি ইশায়াত
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ

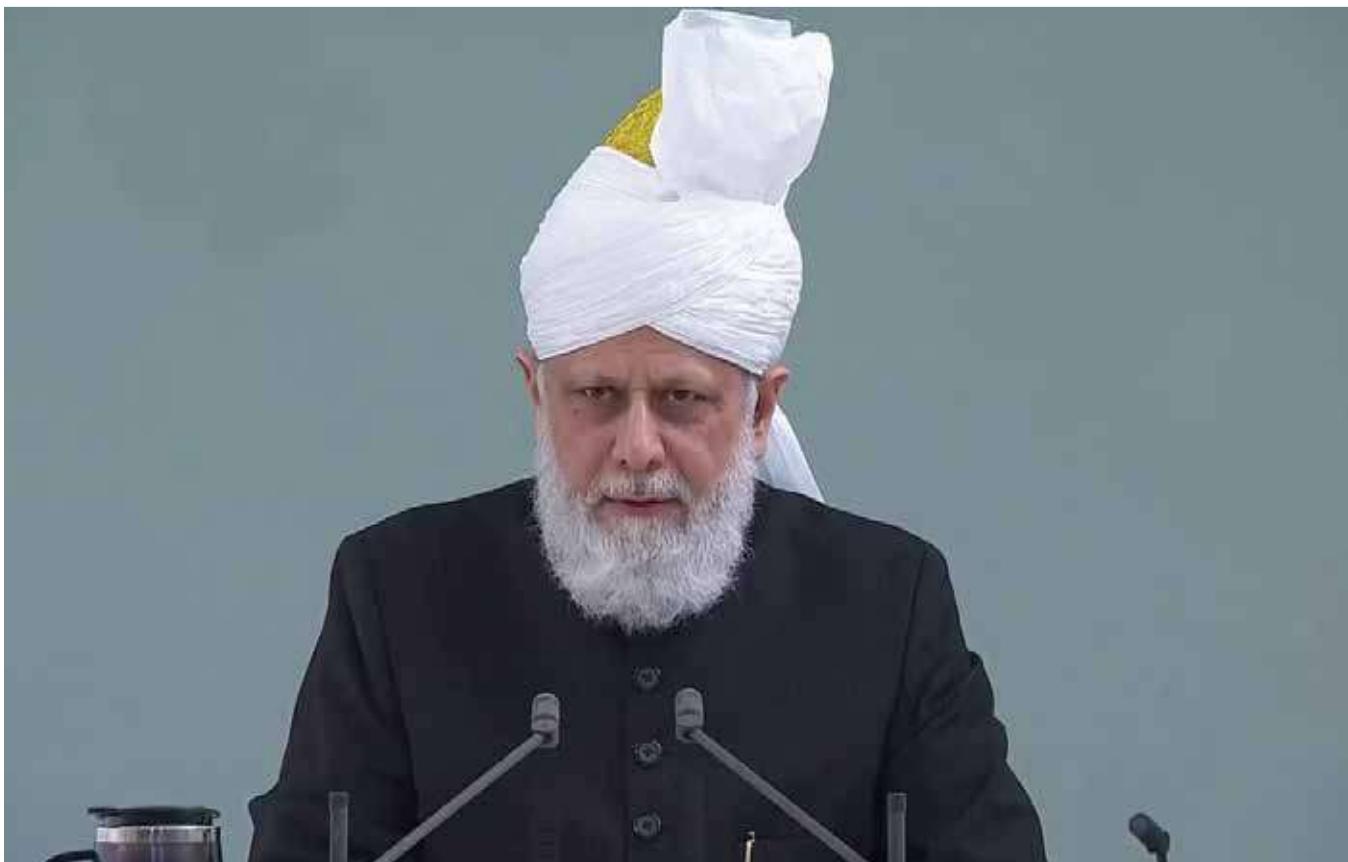
হ্যরত খলীফাতুল মসীহ সানী (রা.) বলেছেন,

“তোমরা ভালভাবে স্মরণ রাখবে, তোমাদের সমস্ত উন্নতি খেলাফতের সাথে সম্পৃক্ত। যেদিন তোমরা এ কথা বুঝতে অক্ষম হবে এবং খেলাফতকে কায়েম রাখবে না, সেদিন তোমাদের ধ্বংস ও সর্বনাশের দিন হবে। আর যদি তোমরা এ সত্যকে অনুধাবন করো এবং খেলাফতের এ নেয়ামকে কায়েম রাখ, তাহলে সমগ্র পৃথিবী যদি সম্মিলিতভাবে তোমাদেরকে ধ্বংস করতে চায়, তবুও তারা তা পারবে না। তোমাদের বিপরীতে তারা সম্পূর্ণ ব্যর্থ ও অকৃতকার্য হয়ে থাকবে। যতদিন তোমরা একে (নেয়ামে খেলাফতকে) দৃঢ়ভাবে ধরে রাখবে ততদিন পৃথিবীর কোন বিরোধিতাই কার্যকর হবে না।” (দরসে কুরআন, পৃষ্ঠা: ৭৩, প্রকাশিত ১৯২১ইং)

୦୮ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨ ତାରିଖେ ସୁଭରାଜେର ଟିଲଫୋର୍ଡେ ଅବହିତ ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ମାସରୁର ଆହମଦ ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ୍ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ବିଷୟ:
ରମଜାନ ମାସ ଦୋୟା ଗୃହୀତ ହେଉଥାର ମାସ

ତାଶଙ୍କ, ତା'ଉୟ ଏବଂ ସୂରା
ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହୃଦୟ
ଆନ୍ଦୋଳାର (ଆଇ.) ପବିତ୍ର କୁରାନେର
ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଆୟାତ ପାଠ କରେନ:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبْدٌ عَنِّي فَأُنَبِّئُ قَرِيبًا أُحِبُّ
دُعْوَةُ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلِيُسْتَجِبُوا لِي وَلِيُؤْمِنُوا
(ସୂରା ବାକାରା: ୧୮-୧)   يٰ لَعَلَّهُمْ يُرْشِدُونَ

ଏହି ଆୟାତଟିର ଅନୁବାଦ ହଲ, ଆର
ଯଥନ ଆମାର ବାନ୍ଦାରା ତୋମାର କାହେ
ଆମାର ସମ୍ପର୍କେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେ ତଥନ (ବଲେ

ଦାଓ) ନିଶ୍ଚଯ ଆମି ନିକଟେ ଆଛି । ଆମି
ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଇ, ଯଥନ
ସେ ଆମାକେ ଡାକେ । ଅତଏବ ତାଦେରେ ଓ
ଆମାର ଡାକେ ସାଡା ଦେୟା ଉଚିତ ଏବଂ
ଆମାର ପ୍ରତି ଈମାନ ଆନ୍ୟନ କରା ଉଚିତ
ଯେଣ ତାରା ହେଦାୟେତ ଲାଭ କରତେ ପାରେ ।

ଆଲ୍ଲାହର ତା'ଲାର କୃପାୟ ଆମରା
ରମଜାନ ମାସ ଅତିକ୍ରମ କରାଛି । ଏହି ମାସ
ଦୋୟା ଗୃହୀତ ହେଉଥାର ମାସ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଏହି ମାସେ ସ୍ଥିଯ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହେ ଦୋୟା
ଗ୍ରହଣ କରାର ଘୋଷଣା ଦିଯେଛେ । ସ୍ଥିଯ

ବିଶେଷ କଲ୍ୟାଣେର ପ୍ରସ୍ତରଣ ପ୍ରବାହିତ
କରେଛେ । କେବଳ ଏ ମାସେ ମାନୁଷ ତାର
ପ୍ରତିଟି କାଜ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟି
ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ କରେ ଥାକେ । ଏମନକି
ପାନାହାରଙ୍ଗ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁଯାୟୀ
ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟେ କରେ । ତାଇ
ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ବଲେନ, ଜାଗାତେର ଦ୍ୱାରସମୂହ ଏହି ମାସେ
ଖୁଲେ ଦେୟା ହୁଏ ଆର ଜାହାନାମେର ଦ୍ୱାରସମୂହ
ବନ୍ଧ କରେ ଦେୟା ହୁଏ । ଏହି ମାସେ ଶ୍ୟାତାନକେ
ଆବଦ୍ଧ କରେ ଦେୟା ହୁଏ । ଅତଏବ ଏହି

ଆମାଦେର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏମନ ସବ ଉପକରଣ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ସରବରାହ କରେଛେ ଯାତେ ଆମରା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେ ଧନ୍ୟ ହତେ ପାରି । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପକ୍ଷ ଥିକେ ଏକପ ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସନ୍ତୋଷ ଆମରା ଯଦି ତା ହତେ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ନା ହତେ ପାରି ତାହଲେ ଏଠି ଆମାଦେର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ହବେ । ପୃଥିବୀତେ ରମଜାନ ମାସେ କି ବ୍ୟାଭିଚାରୀ, ଡାକାତ, ଚୋର, ପାପାଚାରୀ ଓ କଦାଚାରୀରା ନିଜେଦେର କାଜ କରେ ନା? ତାରା (ତାଦେର କାଜ) କରେ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟକ କରେ । ଯଦି ସବାର ଶୟତାନକେ ଶିକଳାବନ୍ଦ କରେ ଦେଇବ ହୁଯ ତାହଲେ ତାରା ଏସବ ଶୟତାନୀ କାଜ କେନ କରଛେ!

(ଅତେବ) ଏହି ନୀତିହତ ମୁ'ମିନଦେର କରା ହେଯେ, ତାଦେରକେ (କରା ହେଯେ) ଯାରା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ଚାଯ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେଛେ ଯେ, ଏହି ରମଜାନ ମାସେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନ୍ୟାୟୀ ତୋମରା ଯେହେତୁ ନିଜେଦେରକେ ବୈଧ କାଜ ଥିକେବେ ବିରତ ରାଖଛ ତାଇ ଆମି ତୋମାଦେର ସୁସଂବାଦ ଦିଚ୍ଛ ଯେ, ସାଧାରଣ ଅବଶ୍ୟାୟ ଶୟତାନକେ ଯେ ପୁରୋପୁରି ଛାଡ଼ ଦେଇବ ହେଯେ, ଯେମନଟି ସେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର କାହେ ଅବକାଶ ଚେଯେଛି ଯେନ ଡାନ, ବାମ, ସମ୍ମୁଖ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଥିକେ ମାନୁଷେର ଓପର ଆକ୍ରମଣ କରତେ ପାରେ ଏବଂ ତାକେ ପ୍ରରୋଚିତ କରେ ନିଜେର ଅନୁସାରୀ ବାନାତେ ପାରେ, ତାକେ ଆମି ଆଜ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଶିକଳାବନ୍ଦ କରେ ଦିଯେଛି ଅଥବା ରମଜାନ ମାସେ ତାକେ ଆବନ୍ଦ କରେ ଦିଯେଛି ଆର ତାଦେରକେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ନିଜେର ସୁରକ୍ଷା ବୈଷ୍ଣବିତ ସ୍ଥାନ ଦିଯେଛି ଯାରା ଆମର ଖାତିରେ ରୋଜା ରାଖଛେ । ନିଜେଦେର ପାନାହାରେ ମାତ୍ରା କମିଯେ ଆନଛେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଉନ୍ନତି କରାର ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ, ଯେମନଟି ହ୍ୟାତ ମସୀହ୍ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେଛେ ଯେ, ଜାଗତିକ ଖାଦ୍ୟ କମିଯେ ଦିଯେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖାବାରକେ ତାରା ବୃଦ୍ଧି କରେଛେ ବା ସେହି ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ । ଏଠିଇ ରମଜାନ ବା ରୋଜାର ପ୍ରାଣ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏମନ ଲୋକଦେର ଶୟତାନକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଶୃଙ୍ଖଳାବନ୍ଦ କରେ ଦେନ । ଏହାଡ଼ା ଆଲ୍ଲାହ୍

ତା'ଲା ଏଠିଓ ବଲେନ ଯେ, ରୋଜାଦାରେର ପ୍ରତିଦାନ ଆମି ସ୍ଵର୍ଗ ହେଯେ ଥାକି । ଏଠି କତ ବଡ଼ ସୁସଂବାଦ! ଅତେବ ଆମାଦେର ଏଠି ଥିକେ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ହେଯାର ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ । ଆର ଯେ ଜାଗାତେର ଦାରସମ୍ମହ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଖୁଲେ ଦିଯେଛେ ତାତେ ସକଳ ଦ୍ୱାର ଦିଯେ ପ୍ରବେଶେର ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ । ଆମରା ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏହି କଥାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ ନା ହିଁ ଯେ, ତୋମାଦେର କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ପିପାସାର୍ତ୍ତ ଥାକା ନିଯେ ଆମାର କୋନ ଆଗ୍ରହ ନେଇ । ଯଦି ତୋମରା ଭୋରେ ସେହେରୀ ଖେଯେ ନାଓ ଆର ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ଇଫତାରୀ କରୋ ଆର ରାତେ ଓ ଦିନେ ତୋମାଦେର କାହେ ସେବ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରାର ଆଶା କରା ହେଯେଛେ ସେଗୁଲୋ ନା କରୋ ତାହଲେ ଏହି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ପିପାସାର୍ତ୍ତ ଥାକା, ସାରାଦିନ କୋନ ପାନାହାର ନା କରା ତୋମାଦେର କୋନ କାଜେ ଆସବେ ନା ଆର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାଓ ତୋମାଦେର ଏହି କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଓ ପିପାସାର୍ତ୍ତ ଥାକାର କୋନ ପରୋଯା କରେନ ନା । ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଆମରା ମହାନ୍ୟୀ (ସା.)-ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଲାଭ କରେଛି । ଅତେବ ଆମାଦେର ଏହି ମୂଳ ବିଷୟଟିକେ ଅନୁଧାବନ କରା ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ ନିଜେଦେର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରା ପ୍ରଯୋଜନ, ଯା ହଲ ରମଜାନେର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ଉତ୍ସ ଆସ୍ୟାତ ଯେତି ଆମି ତିଲାଓୟାତ କରେଛି ତା ରମଜାନେର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ରମଜାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଆର ରୋଜାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆସ୍ୟାତସମ୍ମହେର ମାବେ ରାଯେଛେ । ଆର ଏହି ଆସ୍ୟାତେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯ ତାଦେର କଥା ବଲେଛେ । ତାଦେର ସମ୍ପର୍କେ ବଲେଛେ ଯାରା ଏଭାବେ ସାଜାଯ ତାରାଇ ପ୍ରକୃତ ହେଦାୟେତ ଲାଭକାରୀ ହେଁ ଥାକେ । ଅତେବ ଆମାଦେର ମାବେ ତାରା ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ଯାରା ଏହି ରମଜାନକେ ସ୍ଥାଯୀଭାବେ ନିଜେଦେର ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯାର ମାଧ୍ୟମ ବାନିଯେ ନେବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରକୃତ ବାନ୍ଦାୟ ପରିଣତ ହେବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଲୀର ମାନ୍ୟକାରୀ ହେବେ, ନିଜେଦେର ଦ୍ୟମାନକେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦାନକାରୀ ହେବେ । ଆମରା ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ, ଆମାଦେରକେ ଏହି ଯୁଗେର ଇମାମ ଏବଂ ମହାନ୍ୟୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ୍ ଓ ମାହଦୀକେ ମାନାର ତୌଫିକ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଦାନ କରେଛେ । ଯିନି ଆମାଦେରକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ପଥ ଏବଂ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯାର ଏବଂ ଦୋଯା କରାର ପଦ୍ଧତି

ସର୍ବପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରେ ଏମନ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ ଯେ, ତାଦେରକେ ବଲେ ଦାଓ, ଚିନ୍ତା କରୋ ନା, ଆମି ତୋମାଦେର ନିକଟେଇ ଆଛି । ଅତେବ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାକେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରଥମ କଥା ବା ଶର୍ତ୍ତ ଯା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ନିର୍ଧାରଣ କରେଛେ ତା ହଲ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ବାନ୍ଦା ହେଯା । ମାନୁଷ ଯଦି ଖୋଦା ତା'ଲାର ବାନ୍ଦା ହେଯାର ଦାଯିତ୍ବ ପାଲନ କରେ ତାହଲେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେଛେ ଯେ, ଆମି ତାର ଡାକେ ସାଡ଼ା ଦେଇ, ତାର ଶୟତାନକେ ଶିକଳାବନ୍ଦ କରେ ଦେଇ । ସଥିନୀଇ ଶୟତାନ ଆକ୍ରମଣ କରତେ ଉଦ୍ୟତ ହେଯ ଆମି (ବାନ୍ଦାର) ସାହାଯ୍ୟରେ ଏଗିଯେ ଆସି । ଶୁଦ୍ଧ ବଚରେର ଏକ ମାସ, ଅର୍ଥାତ୍ ରମଜାନ ମାସଇ ନଯ, ବରଂ ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ସର୍ବଦା ଶୟତାନରେ ଆକ୍ରମଣ ଥିକେ ରକ୍ଷା କରବ । ତବେ ଶର୍ତ୍ତ ହଲ, ସଥାଯଥଭାବେ ଆମାର ବଦେଗୀ କରୋ, ଆମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଲୀ ସ୍ଥାଯୀଭାବେ ମାନ୍ୟ କରୋ । ଶୁଦ୍ଧ ରମଜାନ ମାସେଇ ପୁଣ୍ୟ କରୋ ନା, ବରଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଅଧିକାର ଯଥାୟଥଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରୋ । କୁରାଆନ ଶରୀଫେର ଶିକ୍ଷାର ଓପର ଆମଲ କରୋ । ନିଜେଦେର ଦ୍ୟମାନକେ ସୁଦୃଢ଼ କରୋ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ, ଆମାର ସମସ୍ତ ଗୁଣାବଲୀର ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଦ୍ୟମାନ ରାଖ । ଅତଃପର ଦେଖ କୀଭାବେ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯ । ନିଜେଦେର ଜୀବନକେ ଯାରା ଏଭାବେ ସାଜାଯ ତାରାଇ ପ୍ରକୃତ ହେଦାୟେତ ଲାଭକାରୀ ହେଁ । ଅତେବ ଆମାଦେର ମାବେ ତାରା ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ଯାରା ଏହି ରମଜାନକେ ସ୍ଥାଯୀଭାବେ ନିଜେଦେର ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯାର ମାଧ୍ୟମ ବାନିଯେ ନେବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରକୃତ ବାନ୍ଦାୟ ପରିଣତ ହେବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଲୀର ମାନ୍ୟକାରୀ ହେବେ । ଆମରା ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ଯେ, ଆମାଦେରକେ ଏହି ଯୁଗେର ଇମାମ ଏବଂ ମହାନ୍ୟୀ (ସା.)-ଏର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ୍ ଓ ମାହଦୀକେ ମାନାର ତୌଫିକ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଦାନ କରେଛେ । ଯିନି ଆମାଦେରକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ପଥ ଏବଂ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଯାର ଏବଂ ଦୋଯା କରାର ପଦ୍ଧତି

ଶିଖିଯେଛେନ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.) ଏକ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ବଲେନ,

ମହା ସମ୍ମାନିତ ଖୋଦା ନିଜ ସୃଷ୍ଟିର କଳ୍ୟାଣରେ ଯେ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନୁଭୁ କରେଛେନ ତା ଏକଟିଇ, ଅର୍ଥାଂ ଦୋଯା । ସଖନ କୋନ ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ରନ୍ଦନ ଏବଂ କାକୁତିମିନିତିର ସାଥେ ଏଇ ଦ୍ୱାର ଦିଯେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତଥନ ସେହି କୃପାଲୁ ଖୋଦା ତାକେ ପବିତ୍ରତା ଓ ପରିଚନତାର ଚାଦର ପରିଧାନ କରାନ । ଆର ନିଜ ମାହାତ୍ୟେ ପ୍ରଭାବ ତାର ଓପର ଏତଟା ବିନ୍ଦୁ କରେନ ଯେ, ବୃଥା କାଜ ଏବଂ ବାଜେ ଆଚରଣ ଥେକେ ସେ ବହୁ ଦୂରେ ଚଲେ ଯାଯ ।

ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେତୁର ଜନ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କୀର୍ତ୍ତନ ହେତୁର ପ୍ରୋଜନ, କୀ କୀ ଶର୍ତ୍ତ ରଯେଛେ ଯା ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେତୁର ଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ବାନ୍ଦା ହେତୁର ଜନ୍ୟ ଜର୍ମନୀ- ତା ସ୍ପଷ୍ଟ କରତେ ଗିଯେ ତିନି ବଲେନ,

ଏହି ସତ୍ୟ କଥା ଯେ, ଆମଲକେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି କାଜେ ଲାଗାଯ ନା ସେ ଦୋଯା କରେ ନା, ବରଂ ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ପରୀକ୍ଷା କରେ । ତାଇ ଦୋଯା କରାର ପୂର୍ବେ ନିଜେର ସକଳ ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟକେ ବ୍ୟଯ କରା ଆବଶ୍ୟକ ଆର ଏଟିଇ ଇହଦିନାସ ସିରାତାଳ ମୁସ୍ତାକୀମ ଦୋଯାର ଅର୍ଥ ।

ମାନୁମେର ଉଚିତ ପ୍ରଥମେ ନିଜେର ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମେର ପ୍ରତି ବିଶେଷାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଯା । କେନନା ଖୋଦାତା'ଲାର ରୀତି ହୁ ସଂଶୋଧନ ଉପାୟ ଉପକରଣେର ମାଧ୍ୟମେ ହେଯେ ଥାକେ । ତିନି କୋନ ନା କୋନ ଏମନ ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେନ ଯା ସଂଶୋଧନେର କାରଣ ହେଯେ ଯାଯ । ତାଦେର ଏଦିକେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଯା ଉଚିତ ଯାରା ବଲେ ଯେହେତୁ ଦୋଯା କରେଛି ତାଇ ଏଖନ ବାହିକ ଉପାୟ ଉପକରଣେର କୀ ପ୍ରୋଜନ? ଦୋଯା କରେଛି ତାଇ ଏଖନ ଆମଲେର କୋନ ପ୍ରୋଜନ ନେଇ, ଉପକରଣେର କୋନ ପ୍ରୋଜନ ନେଇ, ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାର କୋନ ପ୍ରୋଜନ ନେଇ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଏବଂ ନିର୍ବୋଧେର ଭାବା ଉଚିତ ଯେ, ଦୋଯା ସ୍ଵଯଂ ଏକଟି ପ୍ରଚଳନ ଉପକରଣ, ଯା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଦୋଯା ତୋ ସ୍ଵଯଂ ଏକଟି ଉପକରଣ । ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉପକରଣ, ଯା ଅନ୍ୟ ଉପକରଣ ସୃଷ୍ଟିର କାରଣ ହୁଏ । ଅତଏବ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେତୁର ଜନ୍ୟ,

ଆଲ୍ଲାହର ବାନ୍ଦା ହେତୁର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ମାନୁଷ ଯେନ ଚେଷ୍ଟାର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରଥମତ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କାହେ ତାର ଅନୁଗ୍ରହ ଯାଚନା କରେ । ଅନୁଗ୍ରହ (ଯାଚନା କରା ହୁଏ) କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ଆହାଜାରି କରେ ତାର ବାନ୍ଦଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେତୁର ଏବଂ ଏର ଜନ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରା । ଏହି ଦୋଯା କରା ଯେ, (ହେ ଖୋଦା!) ଆମାକେ ତୋମାର ବାନ୍ଦଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ସେବ ବାନ୍ଦାର (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରା) ଯାରା ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମେ ତୋମାର ନିଷ୍ଠାବାନ ବାନ୍ଦା । ତାରା ଦୋଯା କରାର ପୂର୍ବେ ନିଜେଦେର କର୍ମକେବେ ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସଞ୍ଚିତ ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତନେର ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଆର ସେବ ବାନ୍ଦାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯ ଯାଦେର ଇମାନ ଦୋବୁଲ୍ୟମାନ ହବାର ନାହିଁ । ଯାରା ଏ କ୍ଷେତ୍ରେ ପାକା ଓ ଦୃଢ଼ । ତାରା ଏହି କଥାଯ ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହର ଏହି କ୍ଷମତା ରଯେଛେ ଯେ, ତିନି ମାଟିର କଣାକେବେ ସର୍ବେ ପରିଣତ କରତେ ସକ୍ଷମ । ତାଁର ଏହି କ୍ଷମତା ରଯେଛେ ଯେ, ଚରମ ଅଧଃପତିତ ବ୍ୟକ୍ତିଦେରେ ତିନି ନିଜ ବାନ୍ଦଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରତେ ପାରେନ । ତାଦେରକେ ନିଜେର ପାନେ ପଥ ଦେଖାତେ ପାରେନ । ଏରପର ତାରା ଖୋଦା ତା'ଲାର ପଥେର ପଥିକ ହେଯେ ଯାଯ । ଏହି ବିଷୟାଟିଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କୁରାଅନ କରୀମେ ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ଯାରା ଆମାର ପଥେ ଚଲାର ଜନ୍ୟ ଜିହାଦ କରେ ଆମି ତାଦେରକେ ନିଜେର ପଥ ବାତଲେ ଦେଇ । ସେମନଟି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେଛେ, ଓୟାଲ୍ଲାଧିନା ଜାହାଦୁ ଫୀନା ଲାନାହଦିଯାଲାହୁ ସୁବୁଲାନା ଅର୍ଥାଂ, ଯାରା ଆମାଦେର ସାଥେ ମିଲିତ ହେତୁର ଚେଷ୍ଟା କରେ ଆମରା ଅବଶ୍ୟକ ତାଦେରକେ ଆମାଦେର ପାନେ ପଥ ଦେଖାଇ । ସୁତରାଂ ଏହି ରମଜାନ ମାସ ବିଶେଷଭାବେ ଉତ୍ସ ଜିହାଦ କରାର ମାସ । ଏତେ ଆମାଦେର ସର୍ବାତ୍ମକ ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ । ଏକ ଜିହାଦ କରା ଉଚିତ, ସେବ ଆମରା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସେବ ବାନ୍ଦଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯେ ଯାଇ ଆଲ୍ଲାହ ଯାଦେର ନିକଟେ । ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯେ ଯାଇ ଯାଦେର ଦୋଯା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଗ୍ରହଣ କରେନ । ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯେ ଯାଇ ଯାଦେର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ନନ ନନ । ମାନୁଷ ଯାକେ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ଦୋଯାର ଉନ୍ନତ ମାନ ମନେ କରେ, ହତେ ପାରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ତାର ମାବୋଓ ଏଖନେ ଘାଟିତି ଆହେ ଏବଂ ତାର ଆରା ଓ ଜେହାଦେର ପ୍ରୋଜନ ରଯେଛେ ।

ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯେ ଯାଦେର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସକଳ ଗୁଣବଳୀର ଓପର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୈମନ ରଯେଛେ ।

ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଯେ ଯାଦେର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସଞ୍ଚିତିର ଅଧିନିଷ୍ଠ କରା ପ୍ରୋଜନ । ଏହି ବିଷୟରେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.) ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନେ ଆମାଦେର ପଥପଦଶର୍ମନ କରେଛେ । ବିଭିନ୍ନ ଆଙ୍ଗିକେ ଆମାଦେର ପଥେର ଦିଶା ଦିଯେଛେ । ସେମନ ଏକଥାନେ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,

ଏହା କୀଭାବେ ସମ୍ଭବ ହତେ ପାରେ ଯେ, ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚରମ ଭ୍ରକ୍ଷେପହିନତାର ସାଥେ ଆଲସ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ସେଭାବେହି ଖୋଦା ତା'ଲାର କଲ୍ୟାଣେ କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ହବେ ଯେଭାବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଯ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଧା, ସକଳ ଚେଷ୍ଟାସାଧନା ଓ ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ ତାଁର ସନ୍ଧାନ କରେ । ଏହି ଦିକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅନ୍ତର ଇଙ୍ଗିତ କରେଛେ; ତା ହଲ, ଓୟାଲ୍ଲାଧିନା ଜାହାଦୁ ଫୀନା ଲାନାହଦିଯାଲାହୁ ମୁବୁଲାନା ଅର୍ଥାଂ ଯାରା ଆମାଦେର ପଥେ ଆମରା ଅବଶ୍ୟକ ତାଦେରକେ ଆମାଦେର ପାନେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି । ଅତଏବ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବଲେ ଦିଯେଛେ ଯେ, ଭ୍ରକ୍ଷେପହିନ ଓ ଆଲସ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀର ଜନ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଲା ତାକେବେ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନିବେନ ଯାରା ନିଜେଦେର ସମ୍ଭବ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟାୟ କରେ ଆଲ୍ଲାହର ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଏକ ପ୍ରକାର ଜେହାଦ (ତଥା ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା) କରେ । ଲୋକେରା ଆମାକେ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ, ଚିଠିପତ୍ରେ ଲେଖେ ଯେ, ଆମରା ଅନେକ ଦୋଯା କରେଛି କିନ୍ତୁ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନେ ସଫଳ ହତେ ପାରି ନି । ଅତଏବ ଯାରା ଏମନ କଥା ବଲେ ତାରା ଭୁଲ ବଲେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଭୁଲ ନନ । ମାନୁଷ ଯାକେ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ଦୋଯାର ଉନ୍ନତ ମାନ ମନେ କରେ, ହତେ ପାରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ତାର ମାବୋଓ ଏଖନେ ଘାଟିତି ଆହେ ଏବଂ ତାର ଆରା ଓ ଜେହାଦେର ପ୍ରୋଜନ ରଯେଛେ ।

ଏରପର ନିଜେର ଦୋଯା କରାର ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରତିଓ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେର ସକଳ ବିବେକବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତି ଆର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠା ଓ ଆନ୍ତରିକତାର ସାଥେ ତାଙ୍କେ ଅନ୍ବସନ କରେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ, ଆମରା ତାଙ୍କେ ଅବଶ୍ୟଇ ପଥ ଦେଖିଯେ ଥାକି । ଅତ୍ୟବ ଆମାଦେର ଭାବା ଉଚିତ, ଆମରା କି ଆମାଦେର ବୋଧବୁଦ୍ଧି ଅନୁୟାୟୀ ନିଜେଦେର ସକଳ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁୟାୟୀ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଆଦେଶ ଫିଲ୍ସିଷ୍ଟଜିବ୍ବୁ ଲି (ଅର୍ଥାତ ତାରା ଯେନ ଆମାର ଆହ୍ଵାନେ ସାଡ଼ା ଦେଇ)-ଏର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଁଛି କିନା? ଆମରା କି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଓପର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମଲ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛି? ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହ୍ଵାନେ ସାଡ଼ା ଦେଇର ଜନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ବ୍ୟୟ କରେଛି କି? ଆମରା କି ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ଵସତାର ସାଥେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁୟାୟୀ କାଜ କରିଛି? ଯଦି ତା ନା ହେଁ ଥାକେ ତାହଲେ ଆମାଦେର ଏ ଅଭିଯୋଗ କରା ଉଚିତ ନା ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଦୋଯା କବୁଲ କରେନି । ଅତ୍ୟବ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହେଁଯାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜେଦେର ଅବଶ୍ଵା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଦିକେ ଅଗସର ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକ । ଜେହାଦ (ତଥା ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା) କରା ଆବଶ୍ୟକ । ବାନ୍ଦା ଚଢାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟେର ଜେହାଦ (ତଥା ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା) କୀ କରବେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତୋ ନିଜ ବାନ୍ଦାର ପ୍ରତି ଏତଟାଇ ଦୟାଲୁ ଯେ, ବାନ୍ଦାର ସାମାନ୍ୟ ଚେଷ୍ଟାକେଇ ତିନି ଜେହାଦ ହିସେବେ ପ୍ରାହଣ କରେ ତାଙ୍କେ ପୁରୁଷ୍କର୍ତ୍ତ କରେନ । ତାଙ୍କ ରହମାନିଯତ ସଖନ ସବକିଛୁକେ ପରିବେଷ୍ଟନ କରେ ତଥନ ବାନ୍ଦାର ଜେହାଦ ଓ ସହଜ ହେଁ ଯାଇ । ଏଟିକେଓ ତା ସହଜ କରେ ଦେଇ । ଯେମନ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେଛେନ, ବାନ୍ଦା ସଖନ ଏକ ପା ଆମାର ଦିକେ ଅଗସର ହେଁ ଆମି ତଥନ (ତାର ଦିକେ) ଦୁପା ଅଗସର ହେଁ, ସଖନ ସେ ଆମାର ଦିକେ ଦୃଷ୍ଟ ହାଁଟେ ତଥନ ଆମି ତାର ଦିକେ ଛୁଟେ ଯାଇ । ଅତ୍ୟବ ଆମାଦେର ପ୍ରତି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏତଟାଇ କୃପାଶିଳ । କିନ୍ତୁ କଥା ତା-ଇ, ଅର୍ଥାତ ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ଵସତା

ଆବଶ୍ୟକ । ଏମନଟି ଯେନ ନା ହେଁ ଯେ, ଆମରା ରମ୍ୟାନେ ଏଇ ଅଙ୍ଗୀକାର କରଲାମ ଯେ, ନାମାଯ ପଡ଼ିବ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଆଦେଶନିଷେଧ ମେନେ ଚଲବ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରାପ୍ୟ ଓ ପ୍ରଦାନ କରବ ଆର ରମ୍ୟାନେ ତା କରେଛି କିନ୍ତୁ ରମ୍ୟାନ ଅତିକ୍ରମ ହେଁଯାର ପର ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାକେ ଏବଂ ତାର ଆଦେଶନିଷେଧ ଭୁଲେ ଗିଯେଛି । ଜାଗତିକତା ଆମାଦେର ଓପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରେଛେ । ଏମନଟି ହେଁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ବିରଳକେ ଅଭିଯୋଗ କରା ଉଚିତ ନାୟ । (ଅନେକେର ଅଭିଯୋଗ) ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତୋ ବଲେନ, ଆମି ଦୋଯାକାରୀର ଦୋଯା ଶୁଣେ ଥାକି ଆମି ରମ୍ୟାନେ ଆଲ୍ଲାହ୍କେ ଅନେକ ଡେକେଛି କିନ୍ତୁ ଆମାର ଦୋଯା ତୋ କବୁଲ ହେଁ ନି । ସଦା ସ୍ମରଣ ରାଖି ଆବଶ୍ୟକ, ଆଲ୍ଲାହ୍ର କାହେ କୋନ କିଛୁଇ ଗୋପନ ନାୟ । ତିନି ଏ-ଓ ଜାନେନ, ମାନୁଷ ତାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରକ୍ଷାର ବ୍ୟାପାରେ ପୂର୍ବେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରେଛେ ଆର ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗ ଓ କରେଛେ । ଆର ଏଖନ କେବଳ ରମ୍ୟାନେ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରାର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ନିବନ୍ଦ କରେଛେ, ଏମନ ମାନୁଷେର ସାଥେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଯେମନ ଖୁଶି ତେମନ ଆଚରଣ କରେ ଥାକେନ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟ ଏମନ ଲୋକଦେର କତିପାଇ ଦୋଯାଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା କବୁଲ କରେ ଥାକେନ ଯେନ ତାରା ଉପଲବ୍ଧି କରତେ ପାରେ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଦୋଯା ଶୁଣେ ଆର ତାଦେର ସଦା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ବିନିତ ଥାକା ଉଚିତ । ମୋଟକଥା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବାନ୍ଦାର ପ୍ରତି ଅବିଚାର କରେନ ନା । ତିନି ତୋ ତାଙ୍କେ ସର୍ବଦା ଶ୍ଲେଷକ୍ରୋଡ଼େ ଆବନ୍ଦ କରେ ରାଖିତେ ଚାନ । ତିନି ତୋ ନିଜ ବାନ୍ଦାର ତାଙ୍କ ଦିକେ ଆସାର ଓ ଏକନିଷ୍ଠିତିରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନ୍ୟ କରାଯାଇ ଏକ ମାଯେର ହାରାନୋ ଶିଶୁ ଫିରେ ପାଓଯାର ଆନନ୍ଦେର ଚେଯେ ଅଧିକ ଅନନ୍ଦିତ ହନ । ଅଥବା ଏକ ମୁସାଫିର ଯେତାବେ ମରକ୍କୁଭିତେ ପାଥେସହ ହାରାନୋ ଉଟ ଫିରେ ପେଲେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଁ (ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏର ଚେଯେ ଅଧିକ ଅନନ୍ଦିତ ହନ) । ମୋଟକଥା ଏହି ସକଳ ଉପମା ମହାନବୀ (ସା.) ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ବଲେଛେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏଭାବେ ଆନନ୍ଦିତ ହନ । ସତିକାର ଅର୍ଥେ ଆମରାଇ

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନେ ଘାଟତି କରି । ଆବାର ଆମରାଇ ଅଭିଯୋଗ କରି ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଦୋଯା ଶୁଣେନି । ସୁତରାଂ ଏ ବ୍ୟାପାରେ ଆମାଦେରକେ ଆତ୍ମବିଶ୍ଵେଷଣ କରତେ ହେଁ । ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର କରା ଉଚିତ, ଆମରା ଏହି ରମ୍ୟାନକେ ଖୋଦା ଲାଭେର ମାଧ୍ୟମ ବାନାବ । ତାଙ୍କ ଆଦେଶମତ ଚଲାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରବ । ଯେ ପରିସ୍ଥିତିରଇ ଆମରା ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଁ ନା କେନ ଆର ଆମାଦେରକେ ଯତ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଜିହାଦଟି କରତେ ହୋକ ନା କେନ ଆଲ୍ଲାହ୍ର ପ୍ରେମ ଓ ତାଙ୍କ ନୈକଟ୍ୟ ଲାଭେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମରା ଏହି ଜିହାଦ ଅବ୍ୟାହତ ରାଖିବ ଏବଂ ଆମାଦେର ଦ୍ୱୟାନକେ ଦୃଢ଼ ଥେକେ ଦୃଢ଼ତର କରତେ ସଚେଷ୍ଟ ଥାକବ । ଆମରା ସଦି ଏମନ ଅବସ୍ଥା ନିଜେଦେର ମାଝେ ସ୍ଥିତ କରତେ ପାରି ତାହଲେ ଆମରା ଦୋଯା କବୁଲିଯାତର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରତେ ସକ୍ଷମ ହେଁ । ଏଗୁଲୋ କେବଳ କଥାର କଥା ନାୟ ବରଂ ମାନୁଷ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରଛେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ମାନେ ଲାଭ କରେ ଯେମନ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ,

ଏହି ଆୟାତଟି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଁଯାର ପର ତେରଶ ବଛର ଅତିକ୍ରମ ହେଁଛେ ଆର ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆୟାତ ଅନୁୟାୟୀ ଯାରା ଏହି ସମୟେ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସାଧନା କରେଛେ ସନ୍ଦେହାତୀତଭାବେ ତାରା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୁହଁବିଲୁହୁଁ ଥେକେ ନିର୍ଧାରିତ ଅଂଶ ଲାଭ କରେଛେନ ଆର ବର୍ତ୍ମାନେ ଲାଭ କରଛେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତେ ଲାଭ କରବେନ । ତାଇ ଆମାଦେର ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ ଆମରା ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଏହି କଲ୍ୟାଣ ଥେକେ ଅଂଶ ପାଇ । ଆର କଥନ ଓ ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ୍ର ସମ୍ଭାଷିତ ଅର୍ଜନେର ଜିହାଦ, ଆଲ୍ଲାହ୍ର ଆଦେଶ ମୋତାବେକ ଜୀବନାଚାରେର ଜିହାଦ, କୁରାତାନ କରାମେର ସାତ ଶତାବ୍ଦିକ ଆଦେଶ ମୋତାବେକ ଚଲାର ଜିହାଦ, ଦ୍ୱୟାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରାର ଜିହାଦ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟାବଳୀ ଧାରଣ କରାର ସଂଗ୍ରାମକେ ଦୁର୍ବଲ ହତେ ନା ଦେଇ । ଆମାଦେର ପ୍ରତିଟି ପଦକ୍ଷେପଟି ଯେନ ଉଲ୍ଲଭିତର ପାନେ ଧାବମାନ ହେଁ ଏବଂ ଏହି ରମ୍ୟାନ ଯେନ ଆମାଦେର ଏହି ଜିହାଦେର ଏକଟି ମାଇଲ ଫଳକ ହେଁ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ

ହୁଏରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଆରାଓ କିଛୁ ଉନ୍ନତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଛି । ଏଟି ଏମନ ଏକଟି ବିଷୟ ଯା ବାରବାର ଶୁଣେ ଉପଲବ୍ଧି କରା ଆବଶ୍ୟକ ଆର ତା ଯଦି ଆମାଦେର ଜୀବନେର ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଂଶେ ପରିଣତ ହୁଏ ତବେ ଆମାଦେର ପକ୍ଷେ ପୃଥିବୀତେ ଏକ ବିପଲବ ସାଧନ କରା ସମ୍ଭବ ।

ଯେତାବେ ଆମାଦେର ପାର୍ଥିବ ଜୀବନେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରତିଟି କାଜେର ଏକଟି ଆବଶ୍ୟକ କର୍ମଫଳ ରାଯେଛେ ଆର ସେଇ କର୍ମଫଳ ହଳ ଖୋଦା ତା'ଲାର କାଜ । ଅନୁରପଭାବେ ଧର୍ମଜଗତେ ଏଇ ରୀତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ; ସେମନଟି ଖୋଦା ତା'ଲା ଏହି ଦୁଟି ଉଦାହରଣେର ମାଧ୍ୟମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଦ୍ୱୟଥିନ ଭାଷାଯ ବଲଛେ,

وَالَّذِينَ جَاهُدُوا فِينَا لَنْهُدْيَنَّهُمْ سُبْلَنَا

(ସୂରା ଆନକାବୁତ: ୭୦)

فَلَمَّا رَأَغُوا أَرَأَعَ اللَّهُ قُلُوكُهُمْ

(ସୂରା ଆସ ସାଫଫ: ୦୬)

ଅର୍ଥାଏ ଯାରା ଖୋଦାର ଅସେଷଗେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା କରେଛେ ତାଦେର ଏହି ସାଧନାର ବିନିମ୍ୟେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟଭାବେ ଆମାଦେର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଳ- ଆମରା ତାଦେରକେ ଆମାଦେର ପଥେ ପରିଚାଳିତ କରିବ । ଅପରଦିକେ ଯାରା ବକ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରେଛେ ଏବଂ ସରଳ ପଥେ ଚଳା ପର୍ଚନ୍ଦ କରେ ନି ତାଦେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମାଦେର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଳ- ଆମରା ତାଦେର ହଦୟକେ ବକ୍ର କରେ ଦିବ ।

ଅତଃପର ବିଷୟଟିକେ ତିନି ଭିନ୍ନ ଏକଟି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେନ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ, ଯଦି ଆମାଦେର ପଥ ଲାଭ କରାର ଜନ୍ୟ ତୋମରା ଜିହାଦ କରେ ଆମାଦେର ପଥ ପାଇ ତବେ ମନେ ରାଖିବେ! ଏର ଏକଟି ଖଣ୍ଡାତକ ଦିକଓ ରାଯେଛେ; ଆର ତା ହଳ- ଆମାର ପଥେ ନା ଚଳିଲେ ତୋମାଦେର ହଦୟ ବକ୍ର ହୁଁ ଯାବେ । ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହୋଇ ଦୂରେର କଥା; ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ନା ଚଳାର କାରଣେ ତୋମାଦେର ଶ୍ୟାତାନେର କ୍ରୋଡ଼େ ଗିଯେ ପଡ଼ିବେ ଆର ଶ୍ୟାତାନେର କ୍ରୋଡ଼େ ଠାଈ ନେଯା ମାନୁଷ ତାର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳ ଦୁକୁଲିହ ହାରାଯ । ଅତଏବ ଏହି ବାଣୀତେ

ସେମନ ଶୁଭ-ସଂବାଦ ରାଯେଛେ ପାଶାପାଶି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନେ ସାବଧାନ ଓ କରେଛେ । ଅତଃପର ଅନ୍ୟ ଏକଟି ସ୍ଥାନେ ତିନି (ଆ.) ଏ ବିଷୟଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରତେ ଗିଯେ ବଲେନ, “ମାନୁଷେର ହଦୟେ କରେକ ଧରନେର ଅବସ୍ଥା ବିରାଜ କରେ । ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଖୋଦା ତା'ଲା ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଲୋକଦେର ଦୁର୍ବଲତା ଦୂରୀଭୂତ କରେନ ଆର ପବିତ୍ରତା ଓ ସଂକର୍ମେର ଶକ୍ତି ଐଶ୍ୱିଦାନ ହିସେବେ ଥିଦାନ କରେ ଥାକେନ ।

ଏରପର ତାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଐସବ ବିଷୟ ଅପଚନ୍ଦନୀୟ ହୁଁ ଯାଯ ଯା ଖୋଦାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଅପଚନ୍ଦନୀୟ ଏବଂ ଐସବ ପଥ ପିଯି ହୁଁ ଯାଯ, ଯା ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେ ପିଯି । ତଥନ ସେ ଏରପ ଏକ ଶକ୍ତି ଲାଭ କରେ ଯାର ପର ଦୁର୍ବଲତା ଥାକେ ନା । ଏରପର ଏରପ ଉଦ୍ଦିପନ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଁ ଯାର ପର ଅଲସତା ଥାକେ ନା । ଆର ଏରପ ତାକୁଓୟା ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଁ ଯାର ପର କୋଣ ପାପ ଥାକେ ନା ଏବଂ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଏରପ ସଞ୍ଚିତ ହୁଁ ଯାଇ ଜାନ ଯାର ପର ଭୁଲଭ୍ରାନ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକେ ନା । କିନ୍ତୁ ଏ ପୁରକ୍ଷାର ଅନେକ ଦେରିତେ ଲାଭ ହୁଁ । ମାନୁଷ ତାର ଦୁର୍ବଲତାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଦିକେ ଅନେକ ହୋଚ୍ଚଟ ଖାଯ ଏବଂ ଚରମ ଅଧଃପତନେର ଦିକେ ଧାବିତ ହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଅବଶେଷେ ତାକେ ସତ୍ୟବାଦୀ ପେଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ତାକେ ଟେନେ ନେଯ । (ଅର୍ଥାଏ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଶକ୍ତି ତାକେ ନିଜେର ଦିକେ ଆକର୍ଷଣ କରେ ।) ଐଦିକେଇ ଇହିତ କରେ ଆଲ୍ଲାହ ଜାଲ୍ଲା ଶାନୁହୁ ବଲେଛେ ଅର୍ଥାଏ **وَالَّذِينَ جَاهُدُوا فِينَا لَنْهُدْيَنَّهُمْ سُبْلَنَا** ଆରବୀ ଭାଷାଯିଇ ତିନି ବଲେଛେ, **سَبْتُهُمْ عَلَى التَّقْوِيٍّ وَالْعِرْفَانِ وَسِنِيسِرْهُمْ لِفَعْلِ الْخِيَرَاتِ وَ تُرْكِ الْعَصِيَّانِ**

[ନୁସାବିବତୁଭୂମ ଆଲାଭାକୁଓୟା ଓୟାଲ
ଟେମାନ ଓୟା ନାହଦିଯାଲ୍ଲାଭୁମ ସୁବୁଲାଲ
ମୁହାରବାତି ଓୟାଲ ଇରଫାନି । ଓୟା
ସାନୁଯାସ୍ସିରଭୁମ ଲିଫେଲିଲ ଖାଇରାତି
ଓୟା ତାରାକାଲ ଇସଇଯାନ] ଅର୍ଥାଏ ଆମରା ତାଦେର ତାକୁଓୟା ଓ ଟେମାନେର ଓପର
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରେ ଦିବ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟାଇ
ତାଦେରକେ ଭାଲୋବାସା ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜାନେର
ପଥେର ସନ୍ଧାନ ଦିବ ଏବଂ ତାଦେରକେ

କ୍ରମାଗତଭାବେ ପୁଣ୍ୟକାଜ କରାର ଏବଂ ପାପ ତ୍ୟାଗ କରାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦାନ କରେବ ।

ଆମି ପୂର୍ବେ ବଲେଛିଲାମ, ହୁଏରତ
وَالَّذِينَ جَاهُدُوا فِينَا (ଆ.) ଏର ବରାତେ ଆମାଦେରକେ ବିଭିନ୍ନ ଆଞ୍ଜିକେ ନୀତିତ କରେଛେ ଏବଂ ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ତତ୍ତ୍ଵଜାନେର ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ୟାନ୍ତ କରେଛେ । ଏ ଉନ୍ୟାନ୍ତିତେ ମାନବ ପ୍ରକୃତିର ଚିତ୍ର ଅନ୍ଧନ କରେ ବିନ୍ଦୁରିତଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ମାନୁଷ ସର୍ବଦା ଏକ ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକେତେ ପାରେ ନା । ମାନୁଷେର ସ୍ଵଭାବରେ ଚଢାଇ ଉତ୍ତରାଇ ଆସତେଇ ଥାକେ । କିନ୍ତୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟପ୍ରକୃତିର ମାନୁଷ ସେ ତାର ଦୁର୍ବଲ ଅବସ୍ଥା ଥେକେଓ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରେ । ତେବେ ଇତ୍ତେଗଫାର କରେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସମ୍ମୁଖେ ବିନତ ହୁଁ ଏବଂ ସ୍ଵିଯ ଦୁର୍ବଲତାଯ ଲଜ୍ଜିତ ହୁଁ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସନ୍ଧାନେ ଜିହାଦେର ଜନ୍ୟ ଦାଁଡିଯେ ଯାଯ । ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଦୁର୍ବଲତା ଥେକେ ଯାଇ ଏବଂ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାଯ ପବିତ୍ରତା ଓ ପୁଣ୍ୟର ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଁ ତଥନ ତାର ସବ କାଜ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଜନକାରୀ ହୁଁ ଯାଯ । ସର୍ବପ୍ରକାର ଦୁର୍ବଲତା ଓ ଅଲସତା ଥେକେ ସେ ପବିତ୍ର ହୁଁ ଯାଯ । ସେ ତାକୁଓୟାର ଓପର ବିଚରଣକାରୀ ହୁଁ ଯାଯ ଏବଂ ତାକେ ପାପ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରା ହୁଁ । ଏମନ ମାନୁଷ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଏମନ ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଜନକାରୀ ହୁଁ ଯାଯ ଯେ ତାର ମାଧ୍ୟମେ ଏରପ ତୁଲ ସଂଘଟିତି ହୁଁ ହୁଁ ନା ଯା ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ରକ୍ଷିତକାରୀ । ତିନି (ଆ.) ବଲେଛେ, କିନ୍ତୁ ସମରଣ ରେଖ! ଏ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଜନରେ ଜନ୍ୟ ଅବିଚଲତାର ସାଥେ ଲାଗାତାର ପରିଶ୍ରମ କରତେ ହୁଁ, ସାମାଯିକ ପରିଶ୍ରମ ନଯ ବର୍ବ କ୍ରମାଗତ ପରିଶ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଃପର ଏସବ ପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଦୋଯା ଗୃହୀତ ହବାର ଦ୍ରଶ୍ୟ ଜୀବନେର ଅଂଶ ହୁଁ ଯାଯ ।

ଅତଃପର ଏକଥାନେ ତିନି (ଆ.) ବଲେଛେ, (ପବିତ୍ର କୁରାନେ ଯେତାବେ ବଲା ହୁଁ ଯାଇବେ) ଯେ ଆମାଦେର ପଥେ ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା

କରବେ ଆମରା ତାକେ ଆମାଦେର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରବ, ଏଟିହୁ ହଲ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି । ଅନ୍ୟଦିକେ ଆମାଦେରକେ “ଇହଦିନାସ୍ ସିରାତାଳ ମୁକ୍ତାକୀମ” ଦୋୟାଓ (ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା) ଶିଖିଯେଛେନ । ଅତେବ, ମାନୁଷେର ଉଚ୍ଚ ଏଟିକେ ଦୃଷ୍ଟିତେ ରେଖେ ଯେଣ କାକୁତି ମିନତିର ସାଥେ ଏ ବାସନା ନିଯେ ଦୋୟା କରା ହୟ, ଯେଣ ସେ-ଓ ଐସବ ଲୋକଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହତେ ସକ୍ଷମ ହୟ ଯାରା ଉନ୍ନତି ଓ ତଡ଼ଙ୍ଗାନ ଲାଭ କରେଛେ । ଏ ଜଗତ ଥେକେ ନିରୋଧ ଓ ଅନ୍ଧରାପେ ଉଥିତ ହେବ- ଏମନ ଯେଣ ନା ହୟ ।

ଅତେବ, ଏ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭେର ଜନ୍ୟ ଯେଥାନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ସ୍ଵିଯ ବାନ୍ଦାଦେରକେ ନିଜ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ, ସେଥାନେ
(٦ - هُدًىٰ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) (الافتخار)
ଦୋୟାଓ ବାର ବାର ପାଠ କରା ଉଚିତ । ଏକ ପୁଣ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମାୟ ପଡ଼ାର ସମୟ କୀର୍ତ୍ତନ ଅବଶ୍ୱା ହତ କାନ୍ଦିଯାନେର କେଉଁ ସେ ଘଟନାଟି ବର୍ଣନା କରେଛେ । ସେଇ ବର୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ, ହୟରତ ମୁଁ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଏକ ସାହାବୀ ମସଜିଦେ ମୁବାରକେର ଏକ କୋଣେ ଦାଁଡିଯେ ନାମାୟ ପଡ଼ିଛିଲେ । ଖୁବଇ ଆବେଗାପ୍ଲୁତ ଅବଶ୍ୱା ଓ ବିଗଲିତଚିତ୍ତେ ଅନେକକ୍ଷଣ ଯାବେ ହାତ ବେଁଧେ ଦାଁଡିଯେଛିଲେ । ବର୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ, ଆମାର ମାଝେ ଏହି କୌତୁଳ୍ୟ ଜାଗେ ଯେ, ଗିଯେ ଦେଖି ତିନି କୀ ପଡ଼ିଛେ କେନା ମୃଦୁ ଆଓୟାଜ ଓ ଆସଛିଲ । କାଜେହୁ (ଗିଯେ ଦେଖିଲାମ), ବାର ବାର ତିନି ଏହି **اହ୍ୱାନ ଚିରାତୁ ମୁଁ ମୁଁ** - ଏବେ
- ହୁଏ ପୁନରାୟା ଚିରାତୁ ମୁଁ କରିଛିଲେ ଏବେ ଆବେଗାପ୍ଲୁତ ଛିଲେ । ଅତେବ ଏହି ହଲ ସେଇ ଦୋୟା ଯା ମାନୁଷକେ ନିଜ ହେଦାୟେତେର ଜନ୍ୟ ଅନେକ ବେଶ ପଡ଼ା ଉଚିତ ।

ହୟରତ ମୁଁ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଆରା ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହଲ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ହନ୍ଦୟ ଏବେ ସଦିଚ୍ଛା ନିଯେ ତା’ର ପଥେର ସନ୍ଧାନ କରେ ତା’ର ଜନ୍ୟ ତିନି ହିଦାୟାତ ଓ ତଡ଼ଙ୍ଗାନେର ଦରଜା ଖୁଲେ ଦେନ । ଯେଭାବେ ତିନି ନିଜେଇ ବଲେଛେ,
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَحْنٍ إِنَّمَا سُبْلَنَا (ସୂରା ଆନକାବୁତ: ୭୦) ଅର୍ଥାୟ ଯେସବ ମାନୁଷ ଆମାଦେର ମାଝେ ବିଲୀନ ହୟେ ଏକାନ୍ତିକ

ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରେ ଆମରା ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଆମାଦେର ପଥଗୁଲୋ ଖୁଲେ ଦେଇ । ଆମାଦେର ମାଝେ ବିଲୀନ ହେତୁର ଅର୍ଥ ହଲ- ବିଶ୍ଵଦ ନିଷ୍ଠା ଓ ସଦିଚ୍ଛାର ଭିତ୍ତିତେ ତାରା ଖୋଦାର ସନ୍ଧାନେ ଏହି ଚେଷ୍ଟାସାଧନା କରେ, ଅର୍ଥାୟ ଏକମାତ୍ର ଖୋଦାକେହି ଆମରା ପେତେ ଚାହିଁ । ଏତେ କୋନ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବା ଜାଗତିକ କୋନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାକେ ନା ବରେ ଆସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାକେ ଖୋଦାକେ ପାଓୟା । ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ ଖୋଦାକେ ଲାଭ କରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୟ । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଯଦି ହାସିଠାଟା ଓ ବିଦ୍ଵପେର ଛଲେ ପରିକ୍ଷା କରେ ସେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ବଞ୍ଚିତ ରମ୍ୟ ଯାଯ । ଅତେବ ଏହି ପବିତ୍ର ନୀତିର ଓପର ଭିତ୍ତି କରେଇ ଯଦି ତୋମରା ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ହନ୍ଦୟ ଚେଷ୍ଟା କରୋ ଏବେ ଦୋୟା କରତେ ଥାକ ତାହଲେ (ଜେଣେ ରେଖେ) ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଏବେ ବାର ବାର କୃପାକାରୀ । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ପରୋଯା ନା କରେ ତାହଲେ (ତା’ର ଜାନା ଉଚିତ) ତିନି ଅମୁଖାପେକ୍ଷୀଓ ବଟେ । ଏମନ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାଓ ତୋମାଦେର କୋନ ପରୋଯା କରବେନ ନା ।

ପୁନରାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଜାଗତିକ ସବ କାଜେହୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ମାନୁଷକେ କିଛି କରତେ ହୟ । ଜାଗତିକ ଯେ କର୍ମକାଣ୍ଡ ରମ୍ୟେ ତାତେ ପ୍ରଥମେ ମାନୁଷକେ ଚେଷ୍ଟା କରତେ ହୟ ।
ପୃଥିବୀତେ ରୀତି ହଲ ମାନୁଷ ଯଥନ ହାତ-ପାନାଡି ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାଓ ତା’ର କାଜେ ବରକତ ଦାନ କରେନ । ଅନୁରପଭାବରେ ଖୋଦାର ପଥେତେ ତାରାଇ ଉତ୍କର୍ଷ ଲାଭ କରେ ଯାରା ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏଜନ୍ଯାଇ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ବଲେନ,
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَحْنٍ إِنَّمَا سُبْلَنَا ଅତେବ ଚେଷ୍ଟା କରା ଉଚିତ, କେନା ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଇ ସଫଳତାର ଏକମାତ୍ର ପଥ୍ର ।
ଅତେବ ଯଥନ ଆମରା ଜାଗତିକ କୋନ କିଛି ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ନିଜେଦେର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରି ସେଥାନେ ଖୋଦାକେ ଲାଭେର ପଥସନ୍ଧାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଚେଷ୍ଟା କେନ କରି ନା । କେନ ଆମରା ଏମନଟି ମନେ କରି ଯେ, ମୁଖ ଦିଯେ ଏକଟୁ କିଛି ବଲଲେହୁ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାକେ ପେଯେ ଯାବା ଅଥବା ଆମାଦେର ଦୋୟାଗୁଲୋ ତିନି କବୁଳ କରେ ନିବେନ? ଅତେବ ଏଥାନେ ଆବାର କଥାଇ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ଯେ, ଯେସବ ଲୋକ ବଲେ

ଥାକେ ଆମାଦେର ଦୋୟା କବୁଳ ହୟ ନା ତାରା ଯେଣ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମବିଶ୍ଵାସ କରେ । ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନୟ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାକେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଆରାମପ୍ରିୟତାର ପଥ ଅନୁସରଣ କରା ହବେ କିନ୍ତୁ ଜାଗତିକ ବିଷୟାଦି ଲାଭ କରାର ଜନ୍ୟ ପରିଶ୍ରମେର ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖା ହବେ! ସକଳ କ୍ଷେତ୍ରେହି ତାହଲେ ଏହି ନୀତି ଚଲବେ ।

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାକେ ପେତେ ହଲେ ପରିଶ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ- ଏ ବିଷୟଟି ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ହ୍ୟରତ ମୁଁ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଆରେକ ସ୍ଥାନେ ବଲେନ, ଯେସବ ଲୋକ ଆମାଦେର ପଥେ ସଂଗ୍ରାମ କରେ ଅବଶେଷେ ତାରା ଆମାଦେର ତଡ଼ାବଧାନେ ଉନ୍ଦିଷ୍ଟ ଗନ୍ତବ୍ୟେ ପୌଛେ ଯାଯ । ଯେଭାବେ ବୀଜ ବପନେର ପର ଚେଷ୍ଟା ତଦବୀର ନା କରଲେ ଓ ସେଚ ଦେଯା ନା ହଲେ ସେଇ ବୀଜ ବରକତଶୂନ୍ୟ ରମ୍ୟ ଯାଯ ବରେ ନିଜେଓ ଧ୍ଵଂସ ହୟ ଯାଯ ଅନୁରପଭାବରେ ତୋମରାଓ ଯଦି ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରକେ ପ୍ରତିଦିନ ମୂରଣ ନା ରାଖ ଏବେ ଏ ଦୋୟା ନା କରୋ ଯେ, ହେ ଆମାର ଖୋଦା! ଆମାକେ ସାହାୟ କରୋ ତାହଲେ ଐଶ୍ୱି କୃପା ବର୍ଷିତ ହବେ ନା ଆର ଐଶ୍ୱି ସାହାୟ ବ୍ୟତୀତ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତନ ଅସଭ୍ବ ।

ଅତେବ ଏହି ହଲ ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ । ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାକେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟଓ ଏହି ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଭାବେ ବୀଜ ବପନ କରେ ଏକଜନ କୃଷକ ବସେ ଥାକେ ନା ଅନୁରପଭାବରେ ଏକ୍ଷେତ୍ରେ ମାନୁଷକେ ଶୁଦ୍ଧ ଏହି ନିୟେ ବସେ ଥାକଲେ କୋନ ଲାଭ ହବେ ନା ଯେ ଆମି ଦ୍ୱାରା ଏନେହି, ମାନ୍ୟ କରେଛି ବରେ ଚେଷ୍ଟା କରତେ ହବେ ଏବେ ନିଜ ଦ୍ୱାରାନାପୀ ଚାରାଗାହେର ପରିଚ୍ୟା କରତେ ହବେ ।

ତିନି (ଆ.) ଆରା ବଲେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଦାର ପାନେ ଧାବିତ ହବେ ଖୋଦା ତା’ଲାଓ ତା’ର ପ୍ରତି ସୁଦୃଢି ଦିବେନ । ତବେ ଯା ଆବଶ୍ୟକ ତା ହଲ, ସେ ସାଧ୍ୟାନୁସାରେ ଦୂର୍ବଲତା ପ୍ରଦର୍ଶନ ନା କରାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ । ଏଭାବେ ତାର ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା ଯଥନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଗିଯେ ପୌଛାବେ ତଥନ ସେ ଖୋଦା ତା’ଲାର ନୂର ବା ଜ୍ୟୋତି ସେ ଦେଖତେ ପାବେ ।

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,
وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي نَحْنٍ إِنَّمَا سُبْلَنَا ଆଯାତେ

ଏହିକେ ଇଞ୍ଜିତ ରଯେଛେ ଯେ, ଯତ୍ତୁକୁ ଚେଷ୍ଟା କରା ତାର ଦାଯିତ୍ବ ତା ତାକେ କରତେ ହବେ । ସେଥାନେ ବିଶ ହାତ ଖନନ କରଲେ ପାନି ବେର ହବେ ସେଥାନେ କେବଳ ଦୁଇ ହାତ ଖନନ କରେଇ ସେ ମନୋବଳ ହାରିଯେ ଫେଲବେ- ଏମନଟି ଯେନ ନା କରେ । ବିଶ ବା ତ୍ରିଶ ଫୁଟ ଖନନ କରଲେ ପାନି ବେର ହୟ କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁଇ-ଚାର ଫୁଟ ଖନନ କରେଇ ପାନି ବେର ହୟ ନା ବଲେ ମନୋବଳ ହାରିଯେ ବସବେ! (ଏମନଟି ଯେନ ନା ହୟ ।) ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଜେର ସଫଲତାର ମୂଳମନ୍ତ୍ରି ହଲ, ମନୋବଳ ନା ହାରାନୋ । ଏହାଡ଼ା ଏହି ଉତ୍ସତର ଜନ୍ୟ ତୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରଯେଛେ ଯେ, କେଉଁ ଯଦି ଦୋୟା ଏବଂ ଆତମ୍ଭଦୀର ସର୍ବାତ୍ମାକ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାହଲେ କୁରାଅନ କରୀମେର ସକଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଟି ତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବେ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଚଲଭାବେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟାର ପର ଦୋୟା ଏବଂ ଆତମ୍ଭଦୀର ନୀତିତେ କାଜ କରବେ କୁରାଅନ ଶରୀଫେର ସକଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଅବଶ୍ୟକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବେ । ହଁଁ, ଯେ ଏର ବିପରୀତ କାଜ କରବେ ସେ ବସ୍ତିତ ହବେ, କେନନା ଆଲ୍ଲାହ୍ ସଭା ଅତିବ ଆତ୍ମଭିମାନୀ । ତା'ର ଦିକେ ଆସାର ପଥ ତିନି ଅବଶ୍ୟକ ରେଖେଛେ କିନ୍ତୁ ଏର ଦରଜା ବାନିଯେଛେ ସଂକିର୍ଣ୍ଣ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ-ଇ ପୌଛାତେ ପାରେ ଯେ ତିଙ୍କ ଶରୀରବତ ପାନ କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶ୍ରମ କରତେ ହୟ ।

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ମାନୁଷ ଜାଗତିକ ସ୍ଵାର୍ଥେ ଦୁଃଖବେଦନା ସହ୍ୟ କରେ ଏମନକି ଅନେକେ ଏତେଇ ଧ୍ୱନି ହେଯ ଯାଇ, କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଜନ୍ୟ ଏକଟି କାଁଟାର (ଖୋଚାଓ) କେଉଁ ସହ୍ୟ କରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେ ନା । ଯତକଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଥେକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠା, ଧୈର୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵସତାର ନିର୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ନା ହବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାନ୍ଦାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ସତତା, ଧୈର୍ୟ ଓ ବିଶ୍ଵସତାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ନା ହୟ ତାହଲେ ଅପରଦିକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପକ୍ଷ ଥେକେଓ ଅନୁଗ୍ରହେର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୟ ନା । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ତାହଲେ ଏହି ଦିକ ଥେକେ ଦୟାର ନିର୍ଦର୍ଶନ କିଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାବେ? ଅତଏବ ଏଗୁଲୋ ହଲ ତାଦେର ପ୍ରଶ୍ନେର ଜୀବାବ ଯାରା ବଲେ, ଆମରା ଅନେକ ଦୋୟା କରେଛି କିନ୍ତୁ କବୁଳ ହୟନି । ଯେନ ତାରା

ଖୋଦା ତା'ଲାକେ ବାଧ୍ୟ କରଛେ, ଭାବଟା ଏମନ ଯେ ଆମାଦେର ଇଚ୍ଛା ହଲେଇ ଆମରା ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେ ଆସବ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଜନ ପଡ଼ିଲେ ଆସବ ଆର ନାୟୁବିଲ୍ଲାହ୍ ଖୋଦା ତା'ଲା ଆମାଦେର କାହେ ବାଧ୍ୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମରା ଯା ବଲବ ଏବଂ ଯେଭାବେ ଚାହିବ ସେଭାବେଇ ତା'କେ ଆମାଦେର ଦୋୟା କବୁଳ କରତେ ହବେ । କିନ୍ତୁ ଆମରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଯେ, ଜାଗତିକ ନିୟମକାନୁନ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଏମନଟି ଘଟେ ନା । ତାହଲେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ବିଷୟେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାଶା କେନ କରା ହବେ ଯେ, ଆମରା ଯେଭାବେ ଚାହିବ ସେଭାବେଇ ହତେ ହବେ ଏବଂ ବିନା ପରିଶ୍ରମେ ହେଯା ଚାହି? ଅତଏବ ଏଥାନେ ଏଟିହି ବଲେଛେ ଯେ, ନିଷ୍ଠାର ସାଥେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଦିକେ ଆସ ତା'ର ଭାଲୋବାସାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖ ।

ପୁନରାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ସ୍ମରଣ ରାଖା ଉଚିତ! କର୍ମ ଛାଡ଼ା ଈମାନେର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ନହରିବିହୀନ କୋନ ବାଗାନେର ନ୍ୟାୟ, ଯେମନଟି ନାଲା ବା ପାନିବିହୀନ କୋନ ବାଗାନ ହୟେ ଥାକେ । ଯେ ଗାଢ଼ ଲାଗାନେ ହୟ ତାତେ ସେଚ ଦେଯାର ପ୍ରତି ଯଦି ମାଲିକ ଦୃଷ୍ଟି ନା ଦେଯ ତାହଲେ ଏକଦିନ ତା ଶୁକିଯେ ଯାବେ । ଈମାନେର ଅବହ୍ଵାନ ଓ ଅନୁରକ୍ଷ ହୟେ ଥାକେ ।

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا

ଆର୍ଥାତ୍ ତୋମରା ଛୋଟୋଖାଟୋ କାଜ କରେ ତ୍ରଣିର ଚେକୁର ନେବେ ନା ବରଂ ଏ ପଥେ ଅନେକ ବେଶି ଚେଷ୍ଟାସାଧନା ଆବଶ୍ୟକ । ନଫସକେ ଶାଁଡ଼େର ସାଥେ ସାଦୃଶ୍ୟ ଦେଯା ହୟେଛେ । ଅତଏବ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଯେ ବଲେଛେ, ଓୟାଲ ଇଉମିନୁ ବି ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାକେ ଯାରା ଡାକେ ତାରା ଯେନ ଆମାର ପ୍ରତି ଈମାନ ହଲ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ଥାପ୍ୟ ଏବଂ ବାନ୍ଦାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନେର ମାଧ୍ୟମେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପ୍ରତି ଈମାନ ଆନାର ଦାଯିତ୍ବ ଯଥାୟଥଭାବେ ପାଲନ କରତେ ହବେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତା'ର ବାନ୍ଦାକେ ଈମାନେର ବାଗାନେର ପରିଚ୍ୟା ଓ ଦେଖାଶୋନା କରତେ ବଲେଛେ । ଆମରା ଆମାଦେର ବାଡିତେଓ ଦେଖି, ଆମରା ଯଦି ନିୟମିତ ଚାରାଗାହେର ପରିଚ୍ୟା ନା କରି, ସେଗୁଲୋର ଯତ୍ନ ନା ନେଇ ତାହଲେ ସେଗୁଲୋ ଶୁକିଯେ ଯେତେ ଥାକେ । ତାହଲେ ଆମରା କୀଭାବେ

ଈମାନେର ବାଗାନକେ କୋନରକମ ପରିଚ୍ୟା ଛାଡ଼ାଇ ଫେଲେ ରାଖତେ ପାରି? ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ଭିନ୍ନ ଆଦିକେ ଏହି ବିଷୟଟି ବର୍ଣନ କରଛେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବଲେନ, ଆମାଦେର ପଥେର ସଂଘାମୀରା ପଥେର ସନ୍ଧାନ ପାବେ । ଏର ଅର୍ଥ ହଲ, ଏହି ପଥେ ନବୀର ସାଥେ ଯୁକ୍ତ ହୟେ ଚେଷ୍ଟାସାଧନା କରତେ ହବେ । ଏକ-ଦୁଇ ଘଟା ପର ପାଲିଯେ ଯାଓୟା ମୁଜାହିଦେର କାଜ ନୟ, ବରଂ ତାର କାଜ ହଲ, ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗେ ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ ଥାକା । ଅତଏବ ମୁତ୍ତାକୀର ଚିହ୍ନ ହଲ ଅବିଚଲତା । କାଜେଇ ଆମରା ଯେହେତୁ ବସ୍ତାତ କରାର ସମୟ ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର କରେଛି ଯେ, ଆମରା ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଓପର ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରବ ସେହେତୁ ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାରେର ଓପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକାର ଜନ୍ୟ ଏହି ଦେଖା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଧର୍ମ ଆମାଦେର କାହେ କୀ ଚାଯ ଯା ଆମାଦେର ଅଗ୍ରାଧିଗ୍ୟ ରାଖତେ ହବେ ଆର ଏର ଓପର ଅବିଚଲତାର ସାଥେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକତେ ହବେ । ପୁନରାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ୍ ଭାବେ ଭାତ ହୟେ ତା'ର ପଥେର ସନ୍ଧାନେ ସଚେଷ୍ଟ ଥାକେ ଏବଂ ତା'ର କାହେ ଏ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନେର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରେ, ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତା'ର ଦୋୟା କରେ, ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତା'ର ଦୋୟା କରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୋମରା ଯାରୁ ଆମାଦେର ମାବୋ ବିଲୀନ ହୟେ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଆମରା ତାଦେରକେ ନିଜେଦେର ପଥ ଦେଖିଯେ ଦିଇ- ଏହି ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ନିଜେ ହାତେ ଧରେ ତାକେ ପଥ ଦେଖିଯେ ଦେଇ ଓ ତାକେ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରଶାସନ ଦାନ କରେନ । କିନ୍ତୁ ମାନୁଷେର ହଦୟରେ ଯଦି ଅନ୍ଧକାରାଚନ୍ନ ହୟ ଦୋୟାତେ ଅନ୍ତିମ ଥାକେ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ ଶିରକ ଓ ବିଦାତାତେ କଲୁଷିତ ଥାକେ ତବେ ସେଇ ଦୋୟାର କିଇବା ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସେ ଯାଚନା କୋନ୍ କାଜେର ଯେ, ତା'ର ଶୁଭ ଫଳାଫଳ ସାମନେ ଆସବେ?

ଅତଏବ ଆମାଦେର ଆତ୍ମବିଶ୍ଵେଷଣ କରତେ ଥାକୁ ଉଚିତ, ଆମରା କି ଏକପ ଚିନ୍ତା ନିଯେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ପଥେର ସନ୍ଧାନ କରଛି ଏବଂ ଆମାଦେର ହଦୟ କି ଗାୟରଙ୍ଗାଲ୍ଲାହ୍ (ଆଲ୍ଲାହ୍ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସବକିଛୁ) ଥେକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରାପେ ମୁକ୍ତ ହୟେଛେ? ଆବାର ତତ୍ତ୍ଵା ଓ

ଇନ୍ଦ୍ରଗଫାରେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ
ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,

“ତୋବା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଗଫାର ଆଲ୍ଲାହକେ
ପାବାର ମାଧ୍ୟମ । ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ବଲେନ,
وَالَّذِينَ جَاهُدُوا فِينَا لَنْهَدِيَّنُمْ سُبْلَنَا - ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ସାଥେ ଏହି ପଥେ ଲେଗେ ଥାକ,
ଅଭିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ପୌଛେ ଯାବେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା
କାରାଓ ପ୍ରତି କାର୍ପଣ୍ୟ କରେନ ନା । ତିନି
(ଆ.) ବଲେନ, କୁରାଆନ ଶରୀଫେର ଶିକ୍ଷାର
କଳ୍ୟାଣେ ଏ ବିଷୟଟି ଆମାର ନିକଟ ଏରାପ
ମନେ ହୁଯ ଯେ, ଏକଦିକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା
କୁରାଆନ ଶରୀଫେ ନିଜେର ଦୟା, କୃପା,
କରଣା ଓ ଅନୁଗ୍ରହେର ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣନ
କରେଛେ ଏବଂ ନିଜେର ରହମାନ (ଅୟାଚିତ
ଅସୀମ ଦାତା) ହୁଵ୍ୟାର କଥା ପ୍ରକାଶ
କରେଛେ, ଅନ୍ୟଦିକେ ଏ-ଓ ବଲେଛେ ଯେ,
وَأَنْ لَيْسَ لِلإِلْهَانِ إِلَّا مَا سَعَى (ସୂରା ଆନ
ନାଜମ ୪୦) ଏବଂ

وَالَّذِينَ جَاهُدُوا فِينَا لَنْهَدِيَّنُمْ سُبْلَنَا ବଲେ
ସ୍ଵିଯ କୃପାରାଜିକେ ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ମାବୋ
ସୀମାବଦ୍ୱ ରେଖେଛେ । ସେହିସାଥେ ଏକ୍ଷେତ୍ରେ
ସାହାବୀଦେର (ରାୟିଯାଲ୍ଲାହ ଆନନ୍ଦମ) କର୍ମପଦ୍ଧତି
ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶ ଓ ଅନୁକରଣୀୟ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ସାହାବୀଦେର ଜୀବନ ମନୋଯୋଗ
ସହକାରେ ଦେଖ, ତାରା କି ଅଙ୍ଗବିନ୍ଦର
ନାମାଯେର ମାଧ୍ୟମେଇ ସେବ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଅର୍ଜନ କରେଛିଲେନ? ନା, ବରଂ ତାରା ତୋ
ଖୋଦା ତା’ଲାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଲାଭେର ଜନ୍ୟ
ନିଜେଦେର ଜୀବନେର ପ୍ରତିଓ ଭ୍ରମ୍ଭେପ କରେନ
ନି ଏବଂ ଗରୁ-ଛାଗଲେର ମତ ଖୋଦାର ପଥେ
ଉତ୍ସର୍ଗୀତ ହେବେଛେ, ଯାର ପରେ ତାରା ଏହି
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରେଛେ । ତିନି (ଆ.)
ବଲେନ, ଅଧିକାଂଶ ଲୋକକେଇ ଆମରା
ଦେଖେଛି ଯେ, ତାରା ଚାଯ ଯେଣ ଫୁଁ ଦିଯେଇ
ତାଦେରକେ ସେବ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାଯ ଉପନ୍ନିତ
କରା ହୁଯ ଆର ତାରା ଯେଣ ଆରଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୌଛେ ଯାଯ । [ଏହି ହୁଵ୍ୟା ସମ୍ଭବ ନା]
ଅତ୍ୟବ ନିଃସନ୍ଦେହେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ରହୀମ
ଏବଂ କରୀମୀ ବଟେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସାଥେ ତିନି
ଖାଟି ଈମାନେର ଅଧିକାରୀ ହୁଵ୍ୟାର ଜନ୍ୟ ଏହି
ଶର୍ତ୍ତ ଓ ନିର୍ମପଣ କରେଛେ ଯେ, ତାଦେରକେ
ତାଁର ପଥେ ଜିହାଦକାରୀ ହତେ ହବେ । ଏରାପର

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ତାଦେର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ରମାଗତ ଉଁ
କରତେ ଥାକେନ । ତାରା ଦୋଯା କବୁଲ ହୁଵ୍ୟାର
ଅଭିଭିତା ଲାଭ କରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର
ରହମାନିଯାତ ଓ ରହୀମିଯାତର ନିର୍ଦଶନ
ପୂର୍ବେ ତୁଳନାୟ ଅଧିକହାରେ ଅବଲୋକନ
କରେ ଯା ସାହାବୀରା ଦେଖେଛେ । ଏହାଡ଼ା
ତାରା ଖୋଦା ତା’ଲାର ଭାଲୋବାସାଯ
ଏମନଭାବେ ନିମିଶ ହେଯେ ଯାର କୋନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ନେଇ । ତାରା ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ପଥେ ନିହତ
ହେଲେ ଓ ଜାନ୍ମାତ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର
ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁସଂବାଦ ଲାଭ କରେଛେ ।

ଅତ୍ୟପର ତିନି ବଲେନ, ଯାରା ଖୋଦା
ତା’ଲାର ସଭାୟ ବିଲୀନ ହୟେ ଖୋଦାପାଞ୍ଚିତ
ଜନ୍ୟ ଛୁଟଫଟ କରେ ଓ ବିଗଲିତ ଚିନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା
କରେ ତାଦେର ପରିଶ୍ରମ ଓ ଚେଷ୍ଟା ବିଫଳେ ଯାଯ
ନା, ଅବଶ୍ୟଇ ତାଦେର ପଥ ଦେଖାନୋ ହୟ,
ହେଦାୟେତ ଦେଯା ହୟ । ସଥିନ କେଉଁ ଆନ୍ତରିକ
ନିଷ୍ଠା ନିଜେର ମାବୋ ସୃଷ୍ଟି କରା । ଜ୍ଞାନେର
ପରିଧି ବିସ୍ତୃତ କରାର ଜନ୍ୟ ଯେ ପଞ୍ଚା ଆଲ୍ଲାହ
ତା’ଲା ବାତଲେ ଦିଯେଛେ ତା ଅବଲମ୍ବନ
କରା । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଦା ତା’ଲାର ବ୍ୟାପାରେ
ଉଦ୍‌ବୀନ ହୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ବିଷୟେ କୋନ
ପରୋଯା କରେନ ନା । ଏରାପର ତିନି ବଲେନ,
ତୋମରା ନିଜ ନଫ୍ସେ ପରିବର୍ତନ ଆନାର
ଜନ୍ୟ ଚେଷ୍ଟାପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୋ, ନାମାଯେ ଦୋଯା
କରୋ, ଦାନ-ଖ୍ୟାରାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସକଳ
ଚେଷ୍ଟାପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରେ । - ଏହି ଦଲଭୁକ୍ତ ହୟେ ଯାଓ । ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତରୀ ଯେତାବେ
ଚିକିତ୍ସକେର କାହେ ଯାଯ, ଔଷଧ ସେବନ
କରେ, ଜୋଲାପ (ଅର୍ଥାତ ରେଚକ ତଥା ପଯ
ନିଃସରକ ଔଷଧ) ନେଯ, ରଙ୍ଗ ବେର କରେ ଏବଂ
ସେକ ଦେଯ ଅର୍ଥାତ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭେର ଜନ୍ୟ
ସବ ଧରନେର ଚେଷ୍ଟାପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରେ ଏକଇଭାବେ
ନିଜେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟାଧିସମୂହକେ ଦୂର
କରାର ଜନ୍ୟ ସବ ଧରନେର ଚେଷ୍ଟା-ସାଧନା
କରୋ । ଶୁଦ୍ଧ ବୁଲିସର୍ବସ ନୟ ବରଂ
ଚେଷ୍ଟା-ସଂଘାମେର ଯତ ପଞ୍ଚା ରାଯେଛେ ଯା

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ବାତଲେ ଦିଯେଛେ ସେବ
ପଞ୍ଚା ଅବଲମ୍ବନ କରୋ ।

ଅତ୍ୟବ, ଏହି ହୁ ସେହି ପଞ୍ଚା ଯାର
ମାଧ୍ୟମେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାକେ ପାଓୟାର ପଥ
ଉନ୍ନାତ ହତେ ଥାକେ ଆର ଏରପର ଦୋଯାର
ପ୍ରତିଓ ତାର ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଧ ହୟ ।

ତିନି ବଲେନ, ମାନୁଷେର ଉଚିତ ଏହି ନର୍କର
ଜୀବନକେ ଏତଟା କୁର୍ତ୍ସିଂ ମନେ କରା ଯା
ଥେକେ ନିକ୍ଷିତ ପାଓୟାର ତାର ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟା
ଥାକବେ । ଅର୍ଥାତ ଏହି ଜୀବନକେଇ ସବକିଛୁ
ମନେ କରୋ ନା ବରଂ ଏହି ଜୀବନକେ ଅର୍ଥାତ
ଜାଗାତିକତାକେ କ୍ଷମାତ୍ରାୟ ଓ ନୋଂରା ଜୀବନ
ଜ୍ଞାନ କରୋ । ଆର ଦୋଯା କରା ଉଚିତ
କେନନା ସଥିନ କେଉଁ ଯଥାୟଥ ଚେଷ୍ଟାସାଧନା
କରେ ଆର ଏରପର ଆନ୍ତରିକଭାବେ ଦୋଯା
କରେ ତଥନ ଅବଶ୍ୟେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ତାକେ
ପରିତ୍ରାଣ ଦାନ କରେନ ଏବଂ ସେ ପାପେର
ଜୀବନ ଥେକେ ବେରିଯେ ଆସେ କେନନା ଦୋଯା
କୋନ ସାଧାରଣ ଜିନିସ ନୟ ବରଂ ଏହି
ଏକପକାର ମୃତ୍ୟୁ । ମାନୁଷ ସଥିନ ଏହି
ମୃତ୍ୟୁକେ ବରଣ କରେ ନେଯ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ
ତା’ଲା ତାକେ ସେହି ଅପରାଧପ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ
ଥେକେ ରକ୍ଷା କରେନ ଯା ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ, ଏବଂ
ତାକେ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରେନ ।
ତିନି ବଲେନ, ଅନେକେଇ ଦୋଯାକେ ଏକଟି
ସାଧାରଣ ଜିନିସ ବଲେ ମନେ କରେ । ସ୍ମରଣ
ରାଖା ଉଚିତ, ପ୍ରଥାଗତଭାବେ ନାମାଯ ପଡ଼େ
ବସେ ହାତ ଉଠିଯେ, ମୁଖେ ଯା ଆସେ ତା ବଲେ
ଦେଯାଇ ଦୋଯା ନୟ । ଏମନ ଦୋୟାର ଫଳେ
କୋନ ଲାଭ ହୁଯ ନା, କେନନା ଏହି ଦୋଯା
ନିର୍ଦ୍ଦକ ମନ୍ତ୍ରେ ନ୍ୟାୟ ହୟେ ଥାକେ । ଏତେ
ହଦଯାତ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେ ନା, ଆର ଆଲ୍ଲାହ
ତା’ଲାର କୁଦରତ ଓ ଶକ୍ତିସମୂହର ପ୍ରତି
ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ସ୍ମରଣ ରେଖୋ! ଦୋଯା
ଏକ ମୃତ୍ୟୁ ବିଶେଷ । ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ସେମନ
ଅନ୍ତିରତା ଓ ବ୍ୟାକୁଲତା ପ୍ରକାଶ ପାଇ,
ଏକଇଭାବେ ଦୋୟାର ଜନ୍ୟାତ୍ମକ କେନ୍ଦ୍ରପ
ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ଉଦ୍ଦୀପନ ଥାକୀ ବାଞ୍ଗନୀୟ ।
ତାଇ, ଦୋୟାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଯତକ୍ଷଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ଚିନ୍ତର ବିଗଲନ ସୃଷ୍ଟି ନା ହୟ,
ତତକ୍ଷଣ କୋନ ଫଳ ହୟ ନା । ଅତ୍ୟବ ରାତେ

ଉଠେ ଏକାନ୍ତ ବିଗଲିତଚିନ୍ତନେ ଆହାଜାରି କରେ
ଏବଂ କାଳୁତି-ମିନତିର ସାଥେ ଖୋଦା
ତା'ଲାର କାହେ ନିଜେର ସମସ୍ୟାଦି ଉପସ୍ଥାପନ
କରା ଉଚିତ । ଏହି ଦୋୟାକେ ଏମନ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ
ପୌଛାନୋ ଉଚିତ ଯେଣ ମୃତ୍ୱେ ଅବସ୍ଥା
ଅବତାରଣା ହୟ । ତଥନ ଗିଯେ ଦୋୟା
ଗ୍ରହଣ୍ୟୋଗ୍ୟତାର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଉପନୀତ ହୟ ।

ତିନି ବଲେନ, ଏକଥାଓ ମନେ ରାଖବେ!
ସର୍ବପଥମ ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଦୋୟା ହଲ,
ମାନୁଷେର ନିଜେର ଜନ୍ୟ ପାପ-ପକିଲତା
ଥେକେ ପବିତ୍ର-ପରିଚିନ୍ତନ ହେତୁର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା
କରା । ଏ ଦୋୟାହିଁ ସକଳ ଦୋୟାର ମୂଳ ଓ
ଶାଖାପରଶାଖା । କେନନା ଏ ଦୋୟା ସଥନ
ଗୃହିତ ହବେ ଏବଂ ମାନୁଷ ସବ ଧରନେ
ନୋଂରାମୀ ଓ କଳୁସ ଥେକେ ପବିତ୍ର-ପରିଚିନ୍ତନ
ହେଯେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ପବିତ୍ର ହେଯେ
ଯାବେ, ତଥନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋୟା ଯା ତାର ଚାହିଦା
ସମ୍ପର୍କେ ହେଯେ ଥାକେ, [ଅର୍ଥାତ୍ ମାନୁଷେର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବର ପାର୍ଥିବ ପ୍ରୟୋଜନାଦି
ରାଗେଇ,] ସେବର ତାକେ ଆର ଚାଇତେ ଓ ହୟ
ନା । ବରଂ ଏଣ୍ଣଳୋ ଆପନାଆପନିଇ ଗୃହିତ
ହତେ ଥାକେ । ପାପ ଥେକେ ପବିତ୍ର ହେଯେ
ଯାଓୟାର ଦୋୟା କରାଇ ଖୁବ କଟିନ ଓ
ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ ବିଷୟ । [ସବଚେଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୋୟା ହଲ, ମାନୁଷ ଯେଣ ନିଜେର ଜନ୍ୟ ପାପ
ଥେକେ ମୁକ୍ତିର ଦୋୟା କରେ ।] ଏବଂ ଖୋଦା
ତା'ଲାର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଯେଣ ମୁଭାକୀ ଓ ପୁଣ୍ୟବାନ
ସାବ୍ୟନ୍ତ ହୟ । ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରାଥମିକଭାବେ
ମାନୁଷେର ହଦୟେ ଯେ ପର୍ଦା ଥାକେ ତା ଦୂରୀଭୂତ
ହେଯା ଆବଶ୍ୟକ । ତା ଦୂରୀଭୂତ ହେଲେ ତଥନ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ଦା ସରାନୋର ଜନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ
ପରିଶ୍ରମ ଓ କଟ୍ଟ କରାର ପ୍ରୟୋଜନାଇ ହବେ ନା,
କେନନା ଖୋଦା ତା'ଲାର ଅନୁଗ୍ରହ ତାର ଲାଭ
କରାର ଫଳେ ହାଜାର ହାଜାର ପାପ
ଏମନିତେଇ ଦୂରୀଭୂତ ହେଯା ଆରନ୍ତ ହେଯେ
ଯାବେ । ଅନ୍ତରେ ସଥନ ପବିତ୍ରତା ଓ ବିଶୁଦ୍ଧତା
ସୃଷ୍ଟି ହୟ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସାଥେ ପ୍ରକୃତ
ସମ୍ପର୍କ ଗଡ଼େ ଓଠେ, ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ନିଜେଇ ତାର ନିଗରାନ ଓ ଅଭିଭାବକ ହେଯେ
ଯାନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କାହେ ତାର କୋନ
ପ୍ରୟୋଜନ ବ୍ୟକ୍ତ କରାର ପୂର୍ବେହି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦେନ । ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍କ୍ଷା

ରହସ୍ୟ ଯା ତଥନଇ ଉନ୍ନୋଚିତ ହୟ ସଥନ
ମାନୁଷ ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଉପନୀତ ହୟ । ଏର
ପୂର୍ବେ ଏହି ବୁଝା ତାର ଜନ୍ୟ ଖୁବଇ କଟିନ ହେଯେ
ଥାକେ । କିନ୍ତୁ ଏଜନ୍ୟ ଏକ ମହାନ
ଚେଷ୍ଟା-ସଂଘାମେର ପ୍ରୟୋଜନ, କେନନା ଦୋୟାଓ
ଏକ ସଂଘାମେର ଦାବି ରାଖେ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି
ଦୋୟା କରାର ବିଷୟେ ଉଦ୍‌ଦୀନିତା ଦେଖାଯ
ଏବଂ ଏର ସାଥେ ଦୂରୁତ୍ତ ରାଖେ, ଆଲ୍ଲାହ
ତା'ଲାଓ ତାର ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନେପ କରେନ ନା ଓ
ତାର ଥେକେ ଦୂରେ ଚଲେ ଯାନ । ତାଡ଼ାହୁଡ଼ା ଓ
ତୁରାପରାଯଙ୍ଗତା ଏକ୍ଷେତ୍ରେ କାଜେ ଆସେ ନା ।
ଖୋଦା ତା'ଲା ନିଜ କୃପା ଓ କରଣାଭାବରେ ଯା
ଚାନ ତାଇ ଦେନ ଏବଂ ସଥନ ଇଚ୍ଛା ଦାନ
କରେନ; ଆବେଦନକାରୀର ଏ କାଜ ନୟ ଯେ,
ସେ ତୃକ୍ଷଣାଂ ତା ପ୍ରଦାନ କରା ନା ହେଲେ
ଅଭିଯୋଗ କରବେ ଓ କୁଧାରଣା ପୋସନ
କରବେ । ବରଂ ତାର କାଜ ହଲ, ଦୃଢ଼ତା ଓ
ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସହକାରେ ଯାଚନା କରତେ ଥାକା ।

ଓ ବିରଳବାଦୀଦେର ଅନିଷ୍ଟ ଥେକେ ସଦା
ସୁରକ୍ଷିତ ରାଖୁନ । ଆମାଦେର ଦୋୟା କବୁଳ
କରେ ଶକ୍ତିଦେର ସୃଷ୍ଟି ଅନିଷ୍ଟେ ତାଦେର କିନ୍ତୁ
କରଣ, ଜାମା'ତେର ଉନ୍ନତିର ଉପକରଣ ସର୍ବଦା
ସୃଷ୍ଟି କରତେ ଥାକୁନ । ଅତଏବ ଏହି
ରମ୍ୟାନକେ ନିଜେଦେର ଦୋୟା ଗୃହୀତ ହବାର
ମାଧ୍ୟମ ବାନିଯେ ନିନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଆମାଦେରକେ ଏର ତୌଫିକ ଦାନ କରଣ ।

ପୃଥିବୀର ଚଲମାନ ଅବସ୍ଥାର ଜନ୍ୟ ଓ ଦୋୟା
କରଣ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପୃଥିବୀକେ ଧ୍ୱନିଷୟଙ୍ଗ
ଥେକେ ରକ୍ଷା କରଣ ଏବଂ ତାଦେର ମାରେ
ଶୁଭବୁଦ୍ଧିର ଉଦୟ ହୋଇ ଯେଣ ତାରା ତାଦେର
ସୃଷ୍ଟା ଆଲ୍ଲାହକେ ଚିନିତେ ପାରେ ।

ଜୁମୁଆର ନାମାୟେର ପର ଆମ
ଏମଟିଏ' ଏକଟି ଓୟେବସାଇଟେ ଉଦ୍ବୋଧନ
କରବ । ଏମଟିଏ ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ ଏହି
ଓୟେବସାଇଟଟି ବାନିଯେଛେ; ଏକଟି ମୋବାଇଲ
ଏଜ୍ଯପଲିକେଶନ ବାନିଯେଛେ ଯେତିତେ ବଦରେର
ଯୁଦ୍ଧ ଅଂଶବାନକାରୀ ୩୧୩ ଜନ ସାହାବୀ
(ରା.) ସମ୍ପର୍କିତ ଆମାର ଖୁତବାସମୂହ
ଏକତ୍ରିତ କରା ହେଯେ । ଏହି ଓୟେବସାଇଟେ
ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟର ଜୁମୁଆର ଏସବ ଖୁତବା
ଦେଖାର ପାଶାପାଶ ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧେର
ସାହାବୀଦେର ସମ୍ପର୍କେ ତୈରିକୃତ ପ୍ରୋଫାଇଲ ଓ
ପାଠ କରତେ ପାରବେ ଏବଂ କେଟୁ ଯତ୍ତୁକୁ
ଦେଖେଛେ ଓ ପଡ଼େଛେ ସେହାନେ ବୁକମାର୍କୋ
କରେ ରାଖତେ ପାରବେ । ଏହାଡା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସାହାବୀ ସମ୍ପର୍କେ ପ୍ରଶ୍ନାଭରମ୍ବନକ ଏକଟି
କୁଇଜ ରାଗେଇ । ଓୟେବସାଇଟେ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ
ମ୍ୟାପ ଓ ଦେଖତେ ପାରବେ । ନାମ ଏବଂ ଆରବି
କଟିନ ଶଦେର ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଶୋନା ଯାବେ ।
ଏଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଲୋଡ କରା ତଥାବାନୀର
ପାଶାପାଶ ଆଗାମୀତେ ସେବର ନତୁନ ତଥ୍ୟ ଓ
ଭିଡ଼ିଓ ଆସବେ- ତାଓ ପ୍ରତି ସଞ୍ଚାରେ ଏଥାନେ
ସରବରାହ କରା ହେବେ । ଓୟେବସାଇଟଟିର
ଠିକାନା ହଲ: www.313companions.org

ଆମି ଯେତ୍ରବେ ବଲେଛି, ନାମାୟେର ପର
ଏର ଉଦ୍ବୋଧନ ହେବେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା
ଏଟିକେଓ ମାନୁଷେର ଜନ୍ୟ ଉପକୃତ ହେଯାର
ମାଧ୍ୟମ ବାନାନ । (ସୂତ୍ର: କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବାଂଳା
ଡେକ୍ସିଏ ତଡ଼ାବାଧାନେ ଅନୁଦିତ)

ସୀରାତୁଲ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)

[ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନଚରିତ]

ପ୍ରଣେତା: ହୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ବଶୀର ଆହମଦ ଏମ.ଏ. (ରା.)

ଭାଷାନ୍ତର: ମାଓଲାନା ଜୁବାୟେର ଆହମଦ

(୨୬^{ତମ} କିଣ୍ଠି)

୧୦୮) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:

କାଜୀ ଆମୀର ହୋସେନ ସାହେବ ଆମାର ନିକଟ ବର୍ଣନା କରେଛେ, ଏକବାର ଆମ ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-କେ ନିବେଦନ କରି, ହ୍ୟୁର! ହାଦୀସେ ବର୍ଣିତ ଆଛେ ସବ ନବୀ ଛାଗଳ ଚାରିଯେଛେ । ଆପନିଓ କି କଥନ ଓ ଛାଗଳ ଚାରିଯେଛେ? ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ବଲେନ, ହଁ । ଏକବାର ଆମ ବାହିରେ କ୍ଷେତର ଦିକେ ଗେଲେ ଦେଖି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥାନେ ଛାଗଳ ଚାରାଚେ । ସେ ଆମାକେ ବଲେ, ଆପନି କି ଆମାର ଛାଗଳଗୁଲୋକେ ଏକଟୁ ଦେଖେ ରାଖିତେ ପାରବେନ, ଏର ମଧ୍ୟେ ଆମ ଏକଟି କାଜ ସେରେ ଆସି? କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି ସେଇ ଯେ ଗିଯେଛିଲ ତାରପର ଏକେବାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ଫିରେ ଏସେଛିଲ । ଆର ତାର ଫିରେ ଆସାର ଆଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମାକେ ତାର ଛାଗଳଗୁଲୋ ଚାରାତେ ହେୟେଛିଲ ।

୧୦୯) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:
ଖାକସାର ନିବେଦନ କରଛି, ହୟରତ
ଖଲුଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.)
ବଲତେନ, ଯଥନ ଫତେହ ଇସଲାମ ଆର
ତୌୟିହେ ମାରାମ ପ୍ରକାଶ ହୟ ତଥନ ଆମାର
କାହେ ପୌଛାର ପୂର୍ବେଇ ଏକଜନ ବିରଙ୍ଗନବାଦୀର
କାହେ ବାଇଟି ପୌଛେ ଯାଯ । ସେ ତାର
ସାଥୀଦେର ବଲେ, ତୋମରା ଦେଖେ ନିଓ ଏଥିନ
ଆମ ମୌଲବୀ ନୁରାନ୍ଦୀନ ସାହେବକେ ମିର୍ୟା
ସାହେବରେ କାହୁ ଥିଲେ ପୃଥକ କରେ ଦିବ ।
ତାରପର ସେ ଆମାର କାହେ ଆସେ ଆର

ବଲେ, ମୌଲବୀ ସାହେବ! ହୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ
(ସା.)-ଏର ପରେ କି କୋନ ନବୀ ହତେ
ପାରେ? ଆମ ବଲି, ନା! ତାରପର ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି
ବଲେ, ଯଦି କେଉଁ ନବୁଯ୍ୟତେର ଦାବି କରେ
ତାହଲେ? ଆମ ବଲି, ତାହଲେ ଆମରା ଏଟି
ଦେଖବ, ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି କି ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଧାର୍ମିକ
ନାକି ନା । ଯଦି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୟ ତାହଲେ
ତାର କଥା ଅବଶ୍ୟକ ମେନେ ନିବ । ଆମାର
ଏହି ଉତ୍ତର ଶୁଣେ ସେଇ ଲୋକଟି ବଲେ,
ମୌଲବୀ ସାହେବ! ଆପନକେ କାବୁ କରା ସଂଭବ
ନା । ହୟରତ ମୌଲବୀ ନୁରାନ୍ଦୀନ ସାହେବ ଏହି
ଗଲ୍ଲ ଶୁଣିଯେ ବଲତେନ, ଏଟି ତୋ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର
ନବୁଯ୍ୟତେର ବିଷୟ । ଆମାର ଈମାନ ହଲ, ଯଦି
ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ଶରିୟତବାହୀ
ନବୀ ହୁଓଯାର ଦାବି କରେନ ଆର କୁରାନେର
ଶିକ୍ଷାକେ ରହିତ କରେ ଦେନ ତରୁଣ ଆମି
ଅସ୍ଵିକୃତି ଜାନାବୋ ନା । କେନନା ଯଥନ
ଆମ ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-କେ
ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେଇ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଆଲ୍ଲାହ ପ୍ରଦତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ହିସେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରେଛି ତଥନ ତିନି
ଯା-ଇ ବଲବେନ ତା ସତ୍ୟ ହେବ । ଆର ଆମି
ଆସାତ ଖାତାମାନ ନାବୀଯିନ୍ଦ୍ରର ଭିନ୍ନ କୋନ
ଆସିକ ଧରେ ନିବୋ । ଖାକସାର ନିବେଦନ
କରଛି, ଯଥନ କୋନୋ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଲ୍ଲାହର ପକ୍ଷ
ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ହୁଓଯା ଅକାଟ୍ୟ ଦଲିଲ
ପ୍ରମାଣସହ ସାବ୍ୟତ ହେଯେ ଯାଯ ତଥନ ତାର
କୋନୋ ଦାବିର ଓପର ଆପନ୍ତି ଉଥାପନ କରା
ଆଲ୍ଲାହ ତାଲାର ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରାର
ନାମାନ୍ତର ।

(ଏଥାନେ ହୟରତ ମୌଲବୀ ନୁରାନ୍ଦୀନ
(ରା.) ଯା କିଛୁଇ ବଲେଛେ ତା ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର
ନୀତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ବଲେଛେ ।
ନତୁବା ଆମାଦେର ଈମାନ ହେଚେ, କୁରାନ
ସର୍ବଶେଷ ଶରିୟତ ଆର ହୟରତ ମସୀହ
ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ଶିକ୍ଷାଓ ଏଟିଇ ଛିଲ ।
ତାଇ ହୟରତ ମୌଲବୀ ନୁରାନ୍ଦୀନ ସାହେବେର
ବ୍ୟବହତ ଶଦ୍ଦାବଳୀ ଏହି ନୀତିଗତ ଶିକ୍ଷାର
ଆଦିଲେ ବୁଝାତେ ହେବ । ଯେତାବେ ଆଲ୍ଲାହ
ତାଲା କୁରାନ ଶରୀଫେ ବଲେଛେ,
فَإِنَّ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَتَأْوِيلُ الْعَقَبَيْنِ - (ଲାଖର: ୮୨)

ଅର୍ଥ: ତୁମି ବଲ, ‘ଯଦି ରହମାନ ଆଲ୍ଲାହର
କୋନ ପୁତ୍ର ଥାକତ ତବେ ନିଶ୍ଚରାଇ
ଇବାଦତକାରୀଦେର ମଧ୍ୟେ ଆମ ସର୍ବପଥମ
ହତାମ । (ସୂରା ଆୟ ସୁଖରକ୍ଷଣ: ୮୨)

୧୧୦) ବିସମିଲ୍ଲାହିର ରାହମାନିର ରାହୀମ:
ମିଯା ଆଦୁଲ୍ଲାହ ସାନ୍ନୋରୀ ସାହେବ ଆମାର
ନିକଟ ବର୍ଣନା କରେନ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ପୁତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରୀ ପର କଥନ ଓ କଥନ ଓ ହୟରତ
ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.) ଆମାଦେର ବଲତେନ
ଦୋଯା କରୋ ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ ତାଲା ଦ୍ରୁତ ସେଇ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ପୁତ୍ର ଆମାକେ ଦାନ କରେନ । ତଥନ
ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ସ୍ତ୍ରୀ
ଗର୍ଭବତୀ ଛିଲେନ? । ଏକଦିନ ବୃଷ୍ଟି ଆରଙ୍ଗ ହେଲେ
ଆମି ମସଜିଦେ ମୋବାରକେର ଛାଦେ ଗିଯେ
ଅନେକ ଦୋଯା କରି କେନନା ଆମି ହୟରତ
ମସୀହ ମାଓଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ନିକଟ ଥେକେ
ଶୁନେଛିଲାମ, ବୃଷ୍ଟିର ସମୟ ଦୋଯା କରଲେ ବେଶି
କବୁଳ ହୟ । ତାରପର ଦୋଯା କରତେ କରତେ

ଆମାର ମନେ ହଲ, ବାହିରେ ଜୟଳେ ଗିଯେ ଦୋଯା କରି । କେନନା ଆମି ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ନିକଟ ଥେକେ ଏଟିଓ ଶୁଣେଛିଲାମ, ବାହିରେ ଜୟଳେ ଦୋଯା କରଲେ ଓ ବୈଶି କବୁଲ ହ୍ୟ । ଆମି ଏଟା ଅନୁଷ୍ଠାନ ମନେ କରଲାମ, ଦୋଯା କବୁଲିଯତେର ଏମନ ଦୁଟି ସୁଯୋଗଟି ଆମାର କାହେ ରଯେଛେ । ତାହିଁ ଆମି କାଦିଯାନ ଥେକେ ପୂର୍ବ ଦିକେ ଚଲେ ଯାଇ ଆର ଜୟଳେର ଭିତରେ ଗିଯେ ଏହି ବୃଷ୍ଟିର ମାଝେ ଦୀର୍ଘ ସେଜଦା ଦିଯେ ଦୋଯା କରତେ ଥାକି । ଯେଣ ପ୍ରାୟ

ସାରାଦିନ ଆମାର ଏହି ବୃଷ୍ଟିର ମାଝେ ଅତିବାହିତ ହ୍ୟେଛେ । ସେଇ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ଅଥବା ପରେର ଦିନ ସକାଳେ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଆମାକେ ବଲଲେନ, ଆମାର ଓପର ଏଲହାମ ହ୍ୟେଛେ, “ତାକେ ବଲେ ଦାଓ, ସେ ଅନେକ କଷ୍ଟ କରେଛେ ଆର ତାଇ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ପାବେ” । ଆମି ବଲି, ହ୍ୟୁର! ଏହି ଏଲହାମ ତୋ ମନେ ହ୍ୟ ଆମାର ସମ୍ପର୍କେ ନାଫିଲ ହ୍ୟେଛେ । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, କୀତାବେ? ତଥନ ଆମି ଆମାର ଦୋଯା କବୁଲ ନାହିଁ ।

ଦୋଯା କରାର ପୁରୋ ଘଟନା ବର୍ଣନା କରି । ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଖୁଶି ହ୍ୟେ ବଲେନ, ଏମନାହିଁ ମନେ ହ୍ୟେଛେ । ତାରପର ଏହି ଖୁଶିତେ ଆମି ଏକ ଆନା ଦିଯେ ବାତାସା କିମେ ସବାହିକେ ଖାଓୟାଇ । କିନ୍ତୁ ତଥନ ଆମି ଏହି ଏଲହାମେର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଅନୁଧାବନ କରତେ ପାରି ନି । ତାରପର ଇସମତେର ଜନ୍ମ ହଲେ ଆମି ବୁଝାତେ ପାରି, ଏହି ଏଲହାମେ ଏଟି ବୁଝାନୋ ହ୍ୟେଛିଲ ଯେ, ଆମାର ଦୋଯା କବୁଲ ନାହିଁ ଓ ଅନେକ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜିତ ହବେ ।... (ଚଲବେ)

ଶୋକ ସଂବାଦ

(୧)

ଜନାବା ନୁରହନନାହାର ଇସଲାମ (୫୦) ସ୍ଵାମୀ ମୋହାମ୍ମଦ ମାହବୁଲ ଇସଲାମ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ରଂପୁର । ତିନି କୋଡ଼ିଡ-୧୯ ଏ ଆକ୍ରମିତ ହ୍ୟେ ଗତ ୨୧ ଫେବ୍ରୁଅରି ୨୦୨୨ ତାରିଖ ଭୋର ୪.୩୦ ଘଟିକାଯ ଇଞ୍ଟେକାଲ କରେନ, ଇନ୍ଦ୍ର ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ର ଇଲାଇହି ରାଜେଟେନ । ତିନି ନିୟମିତ ନାମାୟୀ, ତାହାଜୁଦ ଗୁଜାର, ଚାଁଦାସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତାହରୀକସମୂହ ପାଲନକାରୀ ଏବଂ ଦାନ-ଖ୍ୟାତକାରୀ ଛିଲେନ । ତିନି ମରହମ ଏୟାଡ଼ଭୋକେଟ ଆନ୍ଦୁସ ସାଲାମ (ରଂପୁର)-ଏର ପୁତ୍ରବନ୍ଧୁ ଓ ନିଉସୋନାତଳା ଜାମା'ତେର ଜନାବ ଜାଲାଲ ଉଦ୍ଦୀନ-ଏର କନ୍ୟା ଛିଲେନ । ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ପିତାମାତା, ସ୍ଵାମୀ, ଏକ ଛେଲେ ଓ ମେଯେ ଏବଂ ଜାମା'ତା ରେଖେ ଗେଛେନ । ତିନି ଓସିଆୟତକାରୀ ଛିଲେନ ଏବଂ ସୈୟଦପୁର, ଲାଲମନିରହାଟ ଏବଂ ୨୦୦୧ ସାଲ ଥେକେ ନିୟମିତ ରଂପୁର ଲାଜନା ଇମାଇଲ୍ଲାହ ଏକନିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ଛିଲେନ । ତାର ମେଛାଲ ନଂ- ୧୦୭୪୦୫ । ତାର ରୁହେର ମାଗଫିରାତେର ଜନ୍ୟ ଜାମା'ତେର ସକଳେର ନିକଟ ଖାସ ଦୋଯାର ଆବେଦନ ଜାନାଛି ।

ମୋହାମ୍ମଦ ମାହବୁଲ ଇସଲାମ

(୨)

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରାତ୍ରାନ୍ତ
ହଦରେ ଜାନାନୋ ଯାଚେହେ
ସେ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ
ଜାମା'ତ, ସୁନ୍ଦରବନେର
ସଦସ୍ୟ ମୁହାମ୍ମଦ ଆନ୍ଦୁଲ
ମଜିଦ ଗାହିନ ଗତ ୨୬
ଜୁଲାଇ ୨୨ ତାରିଖ
ମଞ୍ଜଲବାର ସକାଳ ୭ ଘଟିକାଯ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କରେନ, ଇନ୍ଦ୍ର ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ର ଇଲାଇହି
ରାଜେଟେନ । ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ତାର ବସ ଛିଲ ୭୦
ବର୍ଷ । ମରହମ ତବଲୀଗ ପାଗଲ, ଅତିଥିପରାୟଣ,
ସଦାଲାପୀ, ଆଦର୍ଶ ଦାଇ ଇଲାଲ୍ଲାହ ଛିଲେନ ।
ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ୩ ତିନ ଛେଲେ ଓ ୧ ଏକ ମେଯେସହ
ଅସଂଖ୍ୟ ନାତି-ନାତନୀ ରେଖେ ଗେଛେନ । ମହାନ
ରାବୁଲ ଆଲାମିନ ଯେନ ମରହମକେ ଜାନାତୁଲ
ଫେରଦୌସେର ଉଚ୍ଚ ମୋକାମେ ସ୍ଥାନ ଦାନ କରେନ
ଏଜନ୍ୟ ଜାମା'ତେର ସକଳ ଭାତା ଓ ଭଗ୍ନୀର କାହେ
ଦୋଯାର ଆବେଦନ କରାଛି ।

ଜି. ଏମ. ସାବିର, ଆମିର
ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ସୁନ୍ଦରବନ

ଆହୁମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେର ବିଶ୍ୱ-ପ୍ରଧାନ, ପଞ୍ଚମ ଖଲੀଫାତୁଲ ମସୀହ (ଆଇ.)-ଏର ସାନ୍ନିଧ୍ୟେ ବିଶ୍ୱେର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ନିଯେ ଆଲାପଚାରିତାର ଏକାନ୍ତ କିଛୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଏକ ନିଉକ୍ଲିଯାର ଯୁଦ୍ଧେର ସଂଗ୍ରହୀତ କଷ୍ୟ-କଷ୍ୟତି ନିଯେ ଆଲୋଚନା କରଲେନ ହ୍ୟୁର ଆକଦାସ

ସୈଯାଦ ଆମେର ସଫ୍ଫିର, ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପାଦକ, ଦି ରିଭିଉ ଅଫ ରିଲିଜିଯନ୍ସ, ୨୧ ମାର୍ଚ୍ ୨୦୨୨

MAHZAN
TASAWEER

ଆମରା ନଜିରବିହାନ ଏକ ସମୟେର
ମଧ୍ୟ ଦିଯେଅତିକ୍ରମ କରଛି,
ଯେଥାନେ ଆମରା କଲ୍ପନାତ୍ମିତ ଭୟାବହ
ପରିଣାମବାହୀ ଏକ ସଂଗ୍ରହୀତ ବୈଶିକ
ସଂଘାତେର କିଳାରାୟ ଦାଁଡିଯେ ରଯେଛି ।
ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଏକ ଏକାନ୍ତ ସାକ୍ଷାତେର ସମୟ
IAAAE-ଏର ୨୦୨୨ ସାଲେର ବାର୍ଷିକ
ସିଙ୍ଗୋଜିଯାମେ ଖଲੀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ
ଖାମେସ ହ୍ୟରାତ ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ
(ଆଇ.)-ଏର ବକ୍ତ୍ଵାତାର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ହ୍ୟର

ଆକଦାସକେ ବିଶ୍ୱେର ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି
ଏବଂ ଏକଟି ବିଶ୍ୱବ୍ୟକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧେର ସୂଚନା ସମ୍ପର୍କେ
ଆମରା କିଛୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ
ସୁଯୋଗ ହରେଛି । ପାଠକଦେର ସୁବିଧାରେ
ସେଇ ଆଲୋଚନାର ବିବରଣ ଉପରୁପିତ ହଲ:

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ହ୍ୟର! ଆମରା
IAAAE-ର ସମ୍ମେଲନେ ଆପନାର ଭାଷଣ
ଶୋନାର ପର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାତ-ସନ୍ତ୍ରସ୍ତ ହେଁ
ପଡ଼େଛିଲାମ ।

ଖଲੀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରାତ
ମିର୍ୟା ମାସର ଆହମଦ (ଆଇ.): କୋନ୍
ଅର୍ଥେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ହ୍ୟର! ସଦିଓ ଆପନି
ନିୟମିତଭାବେଇ ଏକଟି ନିଉକ୍ଲିଯାର ଯୁଦ୍ଧେର
ପରିଣାମ ସମ୍ପର୍କେ କଥା ବଲେଛେ, ଏହି
ପ୍ରଥମବାରେ ମତୋ ଆମରା ହ୍ୟରକେ ଏମନ
ଏକ ଅଘଟନେର ପରବର୍ତ୍ତୀତେ କୀଭାବେ
ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରତେ ହବେ ତାର ଏକଟି ଛକ

সম্পর্কে কথা বলতে শুনলাম। আমি যে টেবিলে বসেছিলাম, সেখানকার মানুষ অত্যন্ত গুরুত্বসহকারে আফ্রিকায় জমি কেনার বিষয়ে চিন্তাভাবনা শুরু করেন। কেউ কেউ বলছিলেন যে, এখন যেহেতু পরিস্থিতির ক্রমাগত অবনতি হচ্ছে বলে মনে হয়, আর যদি খোদা না করুন এভাবে পরিস্থিতির অবনতি চলতে চলতে এটি এক নিউক্লিয়ার সংঘাতে রূপ নেয়, তাহলে আমরা এমন ধ্বংসযজ্ঞপূর্ণ এক বৈশ্বিক বিপর্যয়ের মুখে নিত্য প্রয়োজনীয় পণ্য মজুদ করেই বা আমরা কতটুকু লাভবান হতে পারবো?

খলীফাতুল মসীহ আল খামেস হ্যারত মির্যা মাসরুর আহমদ (আই.):
সাধারণভাবে কঠিন পরিস্থিতিতে কেউ অন্তত দুই-তিন মাসের খাদ্য ও পানীয়ের মজুদ রাখতে পারেন।

কিন্তু, একটি নিউক্লিয়ার যুদ্ধ সংঘটিত হওয়ার সবচেয়েকঠিন দৃশ্যপটে, যেখানে অত্যন্ত ভয়াবহ ধ্বংসযজ্ঞ সাধিত হবে— আর কীইবা বাকি থাকবে? একমাত্র আল্লাহর অনুগ্রহ ও রহমত ছাড়া, কোন কিছুই অবশিষ্ট থাকতে পারে না।

সুতরাং, প্রথমে আপনাকে দেখতে হবে নিউক্লিয়ার সংঘাতের চরম দৃশ্যপটে কী অবশিষ্ট থাকবে। যদিওবা কোন উদ্ভিদ বা প্রাণী টিকে থাকে। তেজক্ষিয়তার সুদূরপ্রসারী প্রভাবের কারণে নিউক্লিয়ার যুদ্ধের পরে এমনিতেই নতুন করে জীবন শুরু করতে হবে। মাটির ওপরে হোক অথবা নিচে, তেজক্ষিয়তা প্রবেশ করবে, আর স্বাভাবিকভাবে যেখানে মানুষ মৃত্যুবরণ করে, সেখানে উদ্ভিদও মৃত্যুর শিকার হবে। বিজ্ঞানীরা বলেছেন যে, বেশ কয়েক বছর ধরে মাটির ওপরের স্তরে তেজক্ষিয়তার প্রত্যক্ষ প্রভাব থাকতে পারে। এরপর ধীরে ধীরে তেজক্ষিয় উপাদানগুলো মাটিতে শোষিত হলে এমনকি তার নিচের স্তরও ব্যবহারের অযোগ্য হয়ে পড়তে পারে। কিছু বিশেষজ্ঞের মতে কয়েক বছর পরে আবার ফসল ফলানো সম্ভব হতে পারে। কয়েক ফুট মাটি সরিয়ে ফেলতে হবে

এবং এরপরে নিচের মাটিতে ফসল ফলানো সম্ভব হতে পারে। তবে সেই পর্যায়ে লাগানোর উপযোগী বীজ পাওয়া যাবে কিনা তা-ও দেখার বিষয়।

সংক্ষেপে, এই দৃশ্যপটটি এমন ভয়ঙ্কর ও আতঙ্কজনক হতে পারে যে, মানবজাতির পক্ষে তা কল্পনা করাও সম্ভব নয়। কে জানে যে, এমন পরিস্থিতিতে কে বেঁচে থাকবে আর কে মৃত্যুবরণ করবে। এ কারণেই, যেমনটি বেশ কিছু সময়পার হয়ে গেল আমি সতর্ক করে আসছি, বিশ্ববাসীর টনক নড়া এবং বোধেদয় হওয়া উচিত।

বলা হচ্ছে যে, যুক্তরাষ্ট্রে বিভিন্ন বাস্কার (পাতাল স্থাপনা) তৈরি করা হয়েছে, যার মধ্যে কোনো কোনোটি ১৫ লক্ষ থেকে ৪৫ লক্ষ ডলারে বিক্রি হচ্ছে। ধনাট্য ব্যক্তিরা এই সকল বাস্কার ক্রয় করছেন, যেগুলো এমনভাবে প্রস্তুত করা হচ্ছে যেন এটম বোমার আক্রমণ এটি সহ্য করতে পারে। কিন্তু যদি হাতে গোনা কিছু ধনাট্য ব্যক্তি বেঁচে যান আর বাকি সকলে, যাদের আর্থিক সঙ্গতি তেমন নেই, তারা ধ্বংস হয়ে যান তাহলে কীইবা লাভ হবে?

খাদ্য এবং নিত্য প্রয়োজনীয় দ্রব্যদির যতোটুকু সম্পর্ক, বর্তমানে আফ্রিকায় খাদ্য দ্রব্য রঞ্জনি করা হচ্ছে, কিন্তু এমন হতে পারে যে, আফ্রিকা থেকেই আমাদের খাদ্য সংগ্রহ করতে হবে। আফ্রিকায় কৃষি খামার প্রতিষ্ঠায় আমরা বিনিয়োগ করতে পারি; কেননা, আফ্রিকা এবং বিশ্বের অন্য এমন যে কোনো অঞ্চল, যা প্রত্যক্ষভাবে প্রভাবিত হবে না, তারই সম্ভাবনা থাকবে বিশ্বের ভবিষ্যৎ খাদ্য ভাগ্যের পরিণত হওয়ার।

যখন মসীহ মাওউদ (আ.) বলেছিলেন যে, “হে ইউরোপ! তুমি নিরাপদ নও, আর হে এশিয়া! তুমিও নিরাপদ নও, আর হে দ্বিপ্রবাসীগণ! কোন মিথ্যা খোদা তোমাদেরকে রক্ষা করতে আসবে না। আমি নগরসমূহকে ধ্বংস হতে দেখছি, আর বসতিসমূহকে জনমানব শূন্য পাচ্ছি”

তখন লক্ষণীয় যে, এখানে আফ্রিকার উল্লেখ নেই। তাই আমার মন এই

সম্ভাবনার দিকে যায় যে, হতে পারে আফ্রিকা মহাদেশ রক্ষা পাবে। এটি একটি চিন্তা যা মনে উদয় হয়, অথবা এমন হতে পারে যে, আফ্রিকার একটি বড় অংশ রক্ষা পাবে। সুতরাং, আমরা আফ্রিকায় বিনিয়োগ করতে পারি, কেননা ভবিষ্যতে, বিশ্ববাসীর খাবারের যোগান দিতে আফ্রিকা সহায়তা করতে পারে।

আমের সফীর: হ্যাঁ! আপনি একটু ব্যাখ্যা করে বলবেন কি আফ্রিকা কীভাবে বিশ্ববাসীকে খাদ্য যোগান দিবে, যেখানে বর্তমানে আফ্রিকার কোনো কোনো দেশের পরিস্থিতিতে মনে হতে পারে যে, এটি তাদের সাধ্যাতীত?

খলীফাতুল মসীহ আল-খামেস হ্যারত মির্যা মাসরুর আহমদ (আই.): আফ্রিকায় বিস্তর সম্ভাবনা রয়েছে। যে ঘাটতি রয়েছে তা যথাযথ পরিকল্পনা, বিনিয়োগ এবং সততার অভাবের কারণে রয়েছে। যদি যথাযথ পরিকল্পনা এবং সততা প্রতিষ্ঠিত হয় এবং ক্ষুদ্র স্বার্থ পরিত্যাগ করা হয়, তাহলে দেখা যাবে যে, আফ্রিকায় এক বিশাল সম্ভাবনা রয়েছে যা বর্তমানে অব্যবহৃত। এ সম্ভাবনা উপলব্ধি করা এবং যথাযথভাবে এ থেকে কল্যাণমণ্ডিত হওয়া প্রয়োজন।

আমের সফীর: হ্যাঁ! আপনি যেভাবে আপনার IAAAE-এর ভাষণে উল্লেখ করেছেন, সেই পথ অনুসরণ করে অনেক প্রকৌশলী, স্পৃতি, ডাঙ্গার এবং অন্যান্য কিছু কিছু মানুষ হ্যাঁরের বর্ণিত পুনর্নির্মাণের কাজ সম্পন্ন করতে ব্যবহারিক ক্ষেত্রে কাজ করতে পারবেন। অন্যান্য আহমদীগণ যাদের এ ধরনের দক্ষতা নেই তারা এ ক্ষেত্রে ভূমিকা রাখতে হলে কী করতে পারেন?

খলীফাতুল মসীহ আল খামেস হ্যারত মির্যা মাসরুর আহমদ (আই.): একজন আহমদীর দোয়া করা উচিত যে, এমন দুর্ঘটনা ঘটার পূর্বেই যেন পৃথিবী রক্ষা পেতে পারে, আর যদি বা ঘটে যায়

ତାହଲେ ଏର ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷତିକରଣଭାବ ଥେକେ
ଯେନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ । ଆର ଆମରା କାଂ କରତେ
ପାରି? ସଥନ ଆମରା ଆମାଦେର ସାମନେ
ଅନ୍ଧକାର ଦେଖି ତଥନ ତା ଆମାଦେରକେ
ଅନ୍ୟଦେର କାହେ ଏର ପରିଗାମ ବର୍ଣନା କରାର
କାଜେ ନିଯାୟିତ କରେ । ଏଥନ କେବଳ
ଆଲ୍ଲାହ୍‌ଇ ବିଶ୍ୱକେ ରକ୍ଷା କରତେ ପାରେନ ଏବଂ
ଏହିସବ ମାନୁଷେର ଅନ୍ତରେ କିଛୁ ସୁବୁଦ୍ଧିର ଉଦୟ
କରାତେ, ଅଥବା ତାଦେରକେ ବୋବାନୋର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୟାସକେ ଫଳଦାୟକ କରାତେ
ପାରେନ । ଏ କାରଣେଇ ଆମି
ବିଶ୍ୱ-ନେୟବର୍ଗକେ ବହୁ ଦୁଇକ ଆଗେ ପତ୍ର
ପ୍ରେରଣ କରେଛିଲାମ ଏ କଥା ବଲେ ଯେ,
ବିଶ୍ୱକେ ଧ୍ଵଂସ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରାର ଜନ୍ୟ
ତାଦେର ବୋଧୋଦୟ ହେଁଯା ଉଚିତ ଏବଂ
ତାଦେର ନିଜ ଶ୍ରଦ୍ଧାକେ ଉପେକ୍ଷା କରା ଉଚିତ
ନ୍ଯ । କିନ୍ତୁ, ତାରା ସତର୍କ ହେତେ ବା ଅନୁଧାବନ
କରାତେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ । ବସ୍ତ୍ରବାଦିତାର କାହେ ତାରା
ପରାଭୂତ ଏବଂ ଏଥନ କେବଳ ଆଲ୍ଲାହ୍‌ର
ରହମତି ତାଦେରକେ ରକ୍ଷା କରାତେ ପାରେ ।

ତବେ ଆପନାଦେର ସ୍ମରଣ ରାଖାତେ ହେବେ ଯେ,
କେଉଁ ଶତଭାଗ ନିଶ୍ୟତାର ସାଥେ ଦାବି କରାତେ
ପାରେନ ନା ଯେ, ତିନି ଜାନେନ କୀ ଘଟାଟେ
ଚଲେଛେ । ଆମରା କେବଳ ଦୋୟା କରାତେ ପାରି,
ଯଦି ଏଟାଇ ଆଲ୍ଲାହ୍‌ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଯ ଥାକେ ତବେ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ଯେନ ଆମାଦେରକେ ଏହି ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞ
ଥେକେ ରକ୍ଷା କରେନ । ଆର ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ୍ ଏମନ
କରନ୍ତ, ବିଶ୍ୱ ଜୁଡ଼େ ମାନବତାର ବୃଦ୍ଧ ଅଂଶ
ଧ୍ଵଂସପ୍ରାଣ ହେଁଯାର ମତୋ ଏମନ ବୃଦ୍ଧାକାର
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞ ଯେନ ଟଲେ ଯାଯା ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ଆମରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେଛି
ଯେ, କୋଭିଡ-ଏର କାରଣେ କିଛୁ ମାନୁଷ
ତାଦେର ଜୀବନ ଧାରାଯ ପରିବର୍ତନ ଏନେହେନ
ଏବଂ ତାରା ହୟ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆରା
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଁଯେନ, ଅଥବା ଅନ୍ତତ ତାଦେର
ପରିବାର ଏବଂ ଜୀବନେର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ
ବିଷୟ, ସେନ୍ଦଳୋକେ ତାରା ପୂର୍ବେ ଉପେକ୍ଷା
କରିଛିଲେନ, ସେନ୍ଦଳୋକେ ପୂର୍ବପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେଛେ । ଏକଟି
ବୈଶିକ ସଂଘାତ କି ଏକଟି ସତର୍କବାଣୀ ବା
ଏକଟି ଯୁଗ ସନ୍ଧିକଣ ହିସେବେ ସେଇ ଧରନେର
ଭୂମିକା ପାଲନ କରିବେ?

**ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରତ
ମିର୍ୟା ମାସକୁର ଆହମଦ (ଆଇ.):** ଏହି
ନିଃସନ୍ଦେହେ ଏକଟି ସତର୍କବାଣୀ । ଏମନ
ପରିହିତିତେ ଏମନ ମାନୁଷ ରହେନ ଯାରା
ଆଲ୍ଲାହ୍ ଦିକେ ଫିରେ ଆସେନ । ଆର
ସେଟାଇ ଆମି ବିଭିନ୍ନ ଉପଲକ୍ଷେ ବର୍ଣନ କରେ
ଆସାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍, ମହା ହୁଦ୍‌ଦୀରେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟରେ କରିବାକୁ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ
ଧର୍ମର ଦିକେ ଫିରେ ଆସବେନ । କିନ୍ତୁ ସଥନ
ତାରା ଆସବେନ, ସେଇ ସକଳ
ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧାନୀଦେରକେ ପଥ ଦେଖାନେର ଜନ୍ୟ
କୋନୋ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକେର ପ୍ରୟୋଜନ । ଏହି
କାରଣେଇ ଏହି ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମରା ଯେନ
ପୂର୍ବ ଥେକେଇ ମାନୁଷେର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ
କରି, ଯେନ ସଥନ ପରିହିତିର ଉଦୟ ହେବେ
ଏବଂ ମାନୁଷ ପ୍ରଙ୍ଗ କରିବେ ‘ଏଥନ ଆମାଦେର
କୀ କରିବାରୀ?’, ତଥନ ଯେନ ଆମରା
ତାଦେରକେ ଖୋଦାର ଦିକେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାତେ ପାରି ଏବଂ ତାଦେରକେ ତାଦେର
କରଣୀୟ ସମ୍ପର୍କେ ଅବହିତ କରାତେ ପାରି ।
ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେଇ ସମୟେ ଆମରା କେବଳ ତଥନେଇ
ମାନୁଷକେ ପଥ ଦେଖାତେ ପାରବୋ ସଥନ ପୂର୍ବ
ଥେକେଇ ତାଦେର ସାଥେ ଆମାଦେର ସମ୍ପର୍କ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଯ ଥାକବେ । ଯଦି ପୂର୍ବ ଥେକେଇ
ତାଦେର ସଙ୍ଗେ କୋନ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟାଗ୍ର୍ୟ
ଆଲାପ-ଆଲୋଚନା ନା ହେଯ ଥାକେ, ତାହଲେ
ଏହି ଆରା କର୍ତ୍ତନ ହେଯ ପଡ଼ିବେ, କେନନା,
ମାନୁଷ ଏ ବିଷୟେ ଏମନକି ପରିଚିତିଇ
ଥାକବେ ନା ଯେ, ଆମରା କାରା ।

ଆର ତାଇ, ଅନେକ ବଡ଼ ପରିସରେ
ଆମାଦେରକେ ଇସଲାମ-ଆହମଦୀଯାତର
ବାଣୀକେ ଦୂର-ଦୂରାଟେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଓୟା
ଉଚିତ । ଆମାଦେରକେ ମାନୁଷେର ନିକଟ
ଆମାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବର୍ଣନା କରା ଉଚିତ ଏବଂ
ମାନବଜାତିକେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଆରା
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାର ଆମାଦେର ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ସେଟା ତାଦେର କାହେ ତୁଳେ ଧରା ଉଚିତ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର ଗିଯେହିଲେନ ଏବଂ ସେଥାନକାର
ଜ୍ଞାନାନ୍ଦର ଦେଖେଛେ । **ହ୍ୟୁର!** କି ଏକଟୁ ବର୍ଣନା
କରିବେନ; ଏଟମ ବୋମା ସମ୍ପର୍କେ ସେଥାନେ କୀ
ଦେଖାନେ ହେଁଯେ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ମାଟିର ବୁକେ କିଛୁ ବ୍ୟବହାର ବିନଷ୍ଟ ହେତେ ପାରେ,
ଏମନେ ହେତେ ପାରେ ଯେ, ମହାକାଶେ (କୃତ୍ରିମ)
ଉପରୀର ରାଯେ ଯାବେ ଏବଂ ସ୍ୟାଟେଲାଇଟ୍ ଫୋନ
ଅଥବା ସ୍ଵାଭାବିକ ଯୋଗାଯୋଗେ ଜନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
ଅନ୍ୟ କୋନୋ ମାଧ୍ୟମେ ତଥନେ ଯୋଗାଯୋଗ
ରକ୍ଷା କରା ସ୍ଵତ୍ତ ହେବେ । ଯଦି ଆଫ୍ରିକା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞ ଥେକେ ରକ୍ଷା ପାଇ,
ତାହଲେ ଯାରା ନିରାପଦ ଥାକବେ ତାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅଞ୍ଚଳରେ ମାନୁଷେର ସଙ୍ଗେ କୋନୋଭାବେ
ଯୋଗାଯୋଗ କରାତେ ସକ୍ଷମ ହେତେ ପାରେ । ଏମନ
ହେତେ ପାରେ ଯେ, କୋନୋ କୋନୋ ଏଲାକା
ଏକ ପ୍ରକାରେ ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞ ସଂଘାଟିତ ହେବେ;
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏଲାକା ନିରାପଦ ଥାକବେ । କଥନେ
କଥନେ କୋନ କୁନ୍ତର ଏଲାକାକେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ବାନିଯେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରାନେ ଥାକେନ;
କିନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କଭାବରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରେ ଦେଇ ନା ।
କୋନୋ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏଲାକାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଉପରୀକଣ
କରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ମାନୁଷକେ ଦେଖିଯେ ଦିତେ ପାରେ
ଯେ, ମାନବଜାତି ଏକଟା ଅପାରଗ, ଯା
ଏହି ବିଷୟେ ସତର୍କବାଣୀ ହିସେବେ କାଜ କରିବେ
ଯେ, ‘ଯଦି ଏମନ ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞ ଆରା ବିନ୍ଦୁ
ପରିସରେ ସଂଘାଟିତ ହେଯ ତାହଲେ କେମନ ହେବେ’ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଆମି
ହିରୋଶିମାଯ ଗିଯେହିଲେନ ଏବଂ ସେଥାନକାର
ଜ୍ଞାନାନ୍ଦର ଦେଖେଛେ । **ହ୍ୟୁର!** କି ଏକଟୁ ବର୍ଣନା
କରିବେନ; ଏଟମ ବୋମା ସମ୍ପର୍କେ ଦେଖାନେ କୀ
ଦେଖାନେ ହେଁଯେ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: **ହ୍ୟୁର!** ଏମନ
ଧ୍ଵଂସଯଜ୍ଞର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆମରା କୀଭାବେ
ଆମାଦେର ବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକରଭାବେ ଛିଡ଼ିଯେ ଦେଇବେ
ପାରବୋ, ସଥନ ଯୋଗାଯୋଗେ ଆମେକଣ୍ଠେ
ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚିନ୍ନ ହେଯ ଯେତେ ପାରେ?

ପରିତ୍ର କୁରାନେର କିଛୁ ଆୟାତ ରଯେଛେ
ଯାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସୂତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା
ଆମାଦେରକେ ଏମନ ଆଗୁନ ଓ ଧର୍ବନ୍ସ
ସମ୍ପର୍କେ ଅବହିତ କରେନ, ଯା କୋଣ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଶରୀରେ କୋଣ ପ୍ରକାର କ୍ଷତି କରାର ପୂର୍ବେହି
ତାର ହଦୟେ ଗିଯେ ଆୟାତ କରେ ।

ଏଥିଲେ ବର୍ଣନ କରେ ଯେ, ଏମନ ଦୁର୍ଘଟନାସମୂହ
କୋଣ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଆଚମକା ଘିରେ ଫେଲେ ।

ହିରୋଶିମା ଜାଦୁଘରର କିଛୁ ମଡେଲ
ଯେଥାନେ ନିଉକ୍ଲିଯାର ବୋମା ହାମଲାର ପର
ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଦୃଶ୍ୟବଳୀ ଫୁଟିଯେ ତୋଳା ହେଁଥେ ।
ଯାରା ସରାସରି ଆକ୍ରମଣ ହେଁଥିଲ ତାଦେର
ତୁଳକ ତୀର ତାପ ଓ ବିକିରଣେର ପ୍ରଭାବେ
ଆକ୍ରମିକ ଅର୍ଥେହି ବିଗଲିତ ହେଁ ବିଚିନ୍ନ
ହେଁ ଗିଯେଛି ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ହ୍ୟୁର! ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ସଂଘାତର କ୍ଷେତ୍ରେ,
ଆମରା ଆମାଦେର ସନ୍ତାନଦେରକେ ସେଇ ସମସ୍ତ
ସଂବାଦ ଥେକେ ଖାନିକଟା ଆଡ଼ାଲେ ରାଖିତେ
ସମର୍ଥ ହେଁଥି । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିତେ,
ଶିଶୁରା ଏହି ସବ ସଂବାଦେର ଅନେକଟା
ମୁଖୋମୁଖି । ଆମାର ଭାତିଜି ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ
ଯେ, ତାଦେର ଝାମେ ଏ ବିଷୟେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ
ଦେଓୟା ହେଁଥେ ଯେ, ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତାହଲେ
କୀ କରତେ ହେଁ ଏବଂ ଏଥାନେ ଯୁଦ୍ଧରାଜ୍ୟ
କୀ ପ୍ରସ୍ତ୍ରି ଗ୍ରହଣ କରତେ ହେଁ ।
ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ, ଭୂଗର୍ଭ ଆଶ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର
ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଟର୍ଚେର ନ୍ୟାଯ ନିତ୍ୟ
ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବନ୍ଧୁ ହାତେର କାହେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରାଖି । ଆମାର ମେଯେ ଆମାକେ ବଲେ ଯେ, ସେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ-ସନ୍ତ୍ରନ୍ତ ବୋଧ କରାଚେ, ଆର
ନିଶ୍ଚଯାଇ ଏମନ ଆରା ଶିଶୁରା ହେଁଥେ
ଯାଦେର ମନେ ଅନୁରପ ଅନୁଭୂତି ବିଦ୍ୟମାନ ।
ଏମନ ପରିସ୍ଥିତିତେ ଆମାଦେର ସେଇ ସବ
ଶିଶୁ ଯାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ-ସନ୍ତ୍ରନ୍ତ ତାଦେରକେ
ଆମରା କୀଭାବେ ଆଶ୍ୱତ୍ତ କରତେ ପାରି?

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରତ
ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.): ଆପନାରା
ନିଜ ନିଜ ପ୍ରଜା ଓ ବୋଧବୁଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ
ଶିଶୁଦେରକେ ବିଷୟାଟି ବୁଝିଯେ ବଲାତେ ପାରେନ ।
ତାଦେରକେ ବୁଝିଯେ ବଲୁନ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା
ବଲେଛେ ଯେ, ସଥନ ନ୍ୟାଯ ବିଚାରେର ଅଧିକାର
ହରଣ କରା ହୁଏ, ସଥନ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଅଧିକାର
ଉପେକ୍ଷିତ ହୁଏ, ସଥନ ବସ୍ତ୍ରବାଦିତା, ଲୋଭ

ଏବଂ ପାର୍ଥିବତା ମାନୁଷକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
ମୋହିତ କରେ ଫେଲେ, ତଥନ ଏଟାଇ ତାର
ପରିଗାମ । ଏହି ପଥେ ଚଲାର କାରଣେ ପୃଥିବୀ
ଆଜ ଯେ ସଂକଟେର କିନାରାୟ ଏସେ ଦାଁଡିଯେ
ଆହେ ତା ଆମରା ଲକ୍ଷ କରତେ ପାରି, ଆର
ଏର ଯୌନିକ ପରିଗାମ ହଳ ଯୁଦ୍ଧେର ସୂଚନା ।
ବିଶ୍ୱ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ପରିହାର ନା କରେ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ
ତାର ଫଳାଫଳ ହେଁ ଧର୍ବନ୍ସଯଜ୍ଞ ଓ ଦୁର୍ବିପାକ ।
କିଛୁ ମାନୁଷ ବେଁଚେ ଥାକବେନ, ଆର ଏମନ କିଛୁ
ଆହେନ ଯାରା ଥାକବେନ ନା ।

ତବେ, ଦିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ହିରୋଶିମା
ଓ ନାଗାସାକିର ଧର୍ବନ୍ସଯଜ୍ଞର ପରାଗ, ଏମନକି
ପୁରୋ ନଗରୀ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରେ ପୁନରାୟ ଗଡ଼େ
ତୋଳା ହୁଏ । ଆମାଦେର ଏଖନ ଓ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା
ଚାଲିଯେ ଯାଓୟା ଉଚିତ, କେନନା ଜୀବନ ଓ
ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଆଲ୍ଲାହରଇ ହାତେ । ଆମାଦେର
ଦୋଯା କରା ଉଚିତ, ଯାରା ବେଁଚେ ଥାକବେନ
ତାରା ଯେନ ଦୀର୍ଘ ଯୋଗାଦୀ କ୍ଷତି, ସନ୍ତ୍ରାମ ଓ
ପେରେଶାନି ଥେକେ ରକ୍ଷା ପାନ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ
ଆମାଦେର ସବାର ଦୋଯା କରା ଉଚିତ ଯେନ
ଆଲ୍ଲାହ ଆମାଦେରକେ ରକ୍ଷା କରେନ ଏବଂ ଏହି
ବିପଦ ଟଲିଯେ ଦେନ ।

ଶିଶୁଦେର ଦୋଯା ବିଶେଷ ଗ୍ରହଣ୍ୟାଗ୍ୟତା
ରାଖେ । ସୁତରାଂ, ଶିଶୁଦେରକେ ଦୋଯାଯା
ଅଗସର କରନ୍ତ, ଦୋଯା କରାର ବିଷୟେ ତାଦେର
ମନୋଯୋଗ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ରାଶିଆ-ଇଉତ୍ରେନ
ସଂଘାତେ କିଛୁ ମାନୁଷ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ
କରାଚେ ।

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରତ
ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.): ଯେ କେଉଁଠାଇ
ସଠିକ ବା ଭୁଲ ହେଁ ଥାକୁନ ନା କେନ,
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷରଇ ଏକଟି ବକ୍ତର୍ୟ ଥାକବେ ।
କେଉଁ ଶତଭାଗ ଠିକ ବା ଶତଭାଗ ଭୁଲ ନାହିଁ ।
ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବାସ୍ତଵତା ଦେଖୁନ ତାରପରେ
ନିଜେର ମତାମତ ଗଡ଼େ ତୁଲନ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ହ୍ୟୁର! ସବାର ମନେ
ସବଚେଯେ ବଡ଼ ପକ୍ଷ ଏହି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ଏଡିଯେ
ବିଶ୍ୱକେ ଏକଟି ନିଉକ୍ଲିଯାର ଯୁଦ୍ଧ ବା ବୈଶିକ
ସଂଘାତ ଥେକେ ରକ୍ଷା କରାର ଏଖନ ଓ କି
କୋଣୋ ସୁଯୋଗ ରଯେଛେ?

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରତ
ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.): ଏଖନ ଓ
ସୁଯୋଗ ଆହେ ଯଦି ଆମରା ଆଲ୍ଲାହର ଅଧିକାର
ଏବଂ ତାର ସୃଷ୍ଟିର ଅଧିକାର ଆଦାୟ କରି ।
ତବେ ଏ ବିଷୟାଟି ମନେ ରାଖା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆର
ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ବୁଝିୟେ
ବଲେଛେ ଯେ, ସଥନ ମାନୁଷ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନୁଷେର
ଓପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ନିପିଡ଼ନ ଓ ନିଷ୍ଠାରତା
ପରିଚାଳନା କରେ, ତଥନ ତାରା ଏହି
ପୃଥିବୀତେଇ ଏର ଶାନ୍ତି ପେଯେ ଥାକେ । ଅନ୍ୟେ
ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-ଅବିଚାରେ ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହର
କୋପାନଳ ଇହକାଳେଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁ ଥାକେ ।

କିନ୍ତୁ ଧର୍ମେର ବିଷୟେ, ଆଲ୍ଲାହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧର୍ବନ୍ସ ନିଯେ ଆସେନ ନା, ବରଂ ଏମନ ଧର୍ବନ୍ସ
ମାନୁଷେର ଅଧିକାର ଆଦାୟ ନା କରାର କାରଣେ
ଏସେ ଥାକେ । ଧର୍ମୀଯ ବିଷୟେ ଆଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି
ଦିବେନ ପରକାଳେ । ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ, ଯାରା
ଶିରକ (ଅଂଶୀବାଦିତା) କରେ ତାଦେର ଓପର
ଆଲ୍ଲାହର ଶାନ୍ତି ପରକାଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁ ।

ଆମେର ସଫ୍ଫିର: ହ୍ୟୁର! ଏଖନ କି
ଆମାଦେର ଆର କିଛୁ କରନୀୟ ଆହେ?

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ ହ୍ୟରତ
ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.): ଆମାଦେର
ଦୋଯା କରତେ ଥାକା ଉଚିତ ଯେନ ମାନୁଷ
ଆଲ୍ଲାହର ହକ ଏବଂ ତାର ସୃଷ୍ଟିର ହକ ଆଦାୟ
କରେ ଏବଂ ଏହି ବିଶ୍ୱଖଳା ଓ
କଳହ-ବିବାଦେର ଅବସାନ ହୁଏ ।

ପୁତିନକେ ଲିଖୁନ, ବାଇଡେନକେ ଲିଖୁନ,
ନ୍ୟାଟୋ ନେତ୍ରବର୍ଗକେ ଲିଖୁନ ଯେନ ତାରା ଯୁଦ୍ଧେ
ନାମାର ପ୍ରବନ୍ତରାତର ଲାଗାମ ଟେନେ ଧରେନ ଏବଂ
ଏମନ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ନା କରେନ ଯା ଯୁଦ୍ଧେର
ଦିକେ ନିଯେ ଯାବେ ଏବଂ ଯା ପୃଥିବୀର
ଧର୍ବନ୍ସର କାରଣ ହେଁ । ଆପନାରା ଯେ
ଦେଶେଇ ବସବାସ କରନ୍ତ ନା କେନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦେଶର ମାନୁଷେର ଉଚିତ ହେଁ ତାଦେର ନିଜ
ନିଜ ନେତାଦେରକେ ସଥାସନ୍ତବ ଚିଠି ଲେଖା ।

ଅନୁବାଦ: ଆଦ୍ୟାହ ଶାମସ ବିନ ତାରିକ
ନାଯେବ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର, ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ
ଜାମା'ତ, ବାଂଲାଦେଶ ଓ ପ୍ରକାଶକ, ପାଞ୍ଚିକ 'ଆହମଦୀ'

ମୂଳ: <https://www.reviewofreligions.org/37861/personal-moments-with-his-holiness-worldwide-head-of-the-ahmadiyya-muslim-community-discussing-the-current-state-of-the-world/>

সংবাদ

মজলিস আনসারুল্লাহ চট্টগ্রামের উদ্যোগে নও মোবাইন সম্মেলন ২০২২ অনুষ্ঠিত

গ

ত ২৯ জুলাই ২০২২ শুক্রবার বাদ জুমুআ মসজিদ
বাইতুল বাসেত, চট্টগ্রামে মজলিস আনসারুল্লাহ,
চট্টগ্রামের উদ্যোগে নও মোবাইন সম্মেলন অনুষ্ঠিত হয়,
আলহামদুলিল্লাহ। রিজিওনাল নায়েমে আলা জনাব
আলহাজ শাহাবুদ্দিন সিহাব সাহেবের সভাপতিত্বে অনুষ্ঠিত
এই সভার শুরুতে পরিত্র কোরআন থেকে তেলওয়াত করেন
নও মোবাইন সদস্য জনাব জিল্লুর রহমান শাকিল সাহেব।
বজ্ঞা পর্বের শুরুতে নও মোবাইন বিষয়ে হ্যুর (আই.)
এর উত্তৃতি ও নির্দেশনা পড়ে শুনানো হয়। পরবর্তীতে নামায
প্রতিষ্ঠা বিষয়ে বক্তব্য রাখেন মুরগুরি সিলসিলা মোহতরম
খোরশেদ আলম সাহেব। নিয়মিত হ্যুর (আই.)-এর খুতবা

শুনার গুরুত্ব ও কল্যাণ বিষয়ে বক্তব্য রাখেন জেলা নায়েমে
আলা জনাব এম আরিফ উজ্জামান সাহেব। সম্মেলনের
মাবামাবি সময়ে উন্মুক্ত আলোচনায় অংশগ্রহণ করেন জনাব
মুসাবিব হাসান এনাম ও জনাব শাহজাহান চৌধুরী
সাহেব। এই নও মোবাইন সম্মেলনের শেষ পর্যায়ে সভার
সভাপতি জনাব আলহাজ শাহাবুদ্দিন শিহাব সমাপনী বক্তব্য
প্রদান করেন। সবশেষে মুরগুরি সাহেবের দোয়া পরিচালনা
করার মাধ্যমে সম্মেলন শেষ হয়। উক্ত সম্মেলনে নও
মোবাইনসহ প্রায় ৪০ জন সদস্য উপস্থিত ছিলেন।

মোহাম্মদ শামশুদ্দীন হেলাল

মোস্তায়েম উম্মুরী,

মজলিস আনসারুল্লাহ, চট্টগ্রাম

Oral & Dental Surgery   Teeth Whitening
Dental Fillings   Dental Implant
Root Canal Treatment   Orthodontics (Braces)
Dental Crowns, Bridges   In-House Dental X-RAY

Consultation Days :: Tuesday - Friday
For Appointment :: 01703 720 606
<https://goo.gl/maps/UjX3RdaVzJ22>
fb.me/DrSmileAid

Consultation Days :: Saturday - Monday
For Appointment :: 01996 244 087
                                  01778 642 471

Dr. Nazifa Tasnim

Chief Consultant
Oral & Dental Surgeon
BMDC Reg. No.: 4299

BDS (DU), PGT (BSMMU)
Specially Trained in Fixed Orthodontic Braces

Smile Aid

444, Kuwaiti Mosque Road
(Apollo Hospital-Dhalibari Link Road)
Shahid Muktijoddha Din Mohammad Dilu Bhaban
Adjacent to Basundhara R/A, Block A (Dhalibari Pocket Gate)
Vatara, Dhaka - 1212

Consultant

Holy-Lab Hospital & Diagnostic Center
KumarShil Mor, Brahmanbaria

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ سُّوْلَانُ اللَّهِ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣେର ଦଶଟି ଶର୍ତ୍ତ

୧

ବୟାତାତକାରୀ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣେ ଏ କଥାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରବେ, ଏଥିନ ଥେକେ ଭବିଷ୍ୟତେ କବରେ ନା ଯାଓୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିରକ ଥେକେ ସେ ବିରତ ଥାକବେ ।

୨

ମିଥ୍ୟା, ବ୍ୟାତାତକାରୀ କାମଲୋଲୁପଦ୍ଧତି, ସକଳ ପ୍ରକାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ପାପାଚାର, ଅନ୍ୟାୟ, ଖିଯାନତ ଏବଂ ନୈରାଜ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହେର ସକଳ ପଥ ପରିହାର କରେ ଚଲବେ । ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନା ଯତଇ ପ୍ରବଳ ହୋକ ନା କେନ, ଏର କାହେ ପରାଭୂତ ହବେ ନା ।

୩

ଖୋଦା ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିନାବ୍ୟତିକ୍ରମେ ନିୟମିତ ପାଂଚ ବେଲାର ନାମାୟ ପଡ଼ବେ । ଆର ଯଥାସାଧ୍ୟ ତାହାଜ୍ଞୁଦ ନାମାୟ ପଡ଼ାର ଓ ପିଯ ରସୂଲ ସାନ୍ତ୍ରାନ୍ତାହ୍ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାନ୍ତ୍ରାମ-ଏର ପ୍ରତି ଦରନ ପ୍ରେରଣେର ଏବଂ ନିଜ ପାପସମୁହେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଇଞ୍ଜେଗଫାର କରାର ସ୍ଥାନୀୟ ଅଭ୍ୟାସ କରବେ । ଆନ୍ତରିକ ଭାଲବାସାର ସାଥେ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଅନୁଗ୍ରହାର୍ଜି ଶ୍ମରଣ ରେଖେ ତା'ର ପ୍ରକାର ଓ ଶୁଣକୀର୍ତ୍ତନ କରାକେ ଦୈନିନ୍ଦିନ ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଗତ କରବେ ।

୪

ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୟେ ସାମଗ୍ରିକଭାବେ ଆନ୍ତରାହ୍ ସୃଷ୍ଟି କୋନ ଜୀବକେ ଆର ବିଶେଷ କରେ ମୁସଲମାନଦେରକେ କଥାଯ, କାଜେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋନଭାବେ ଅନ୍ୟାୟ କଷ୍ଟ ଦିବେ ନା ।

୫

ସୁଖେ-ଦୁଃଖେ, ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟେ-କାଠିନ୍ୟେ, ସମ୍ପଦେ-ବିପଦେ ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଖୋଦା ତା'ଲାର ସାଥେ ବିଶ୍ଵସତା ରକ୍ଷା କରବେ । ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିହିତିତେ ଐଶ୍ଵର ସମ୍ପଦକୁ ମେନେ ନିବେ । ତା'ର ପଥେ ସକଳ ପ୍ରକାର ଲାଞ୍ଛନା-ଗଞ୍ଜନା ଓ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟ ବରଣ କରେ ନିତେ ପ୍ରସ୍ତର ଥାକବେ । କୋନ ବିପଦ ଏସେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ହୁଲେ ତା'ର ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବେ ନା ବରଂ ସମ୍ମୁଖପାନେ ଏଗିଯେ ଯାବେ ।

୬

ସାମାଜିକ କଦାଚାର ଓ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦାସତ୍ତ ପରିହାର କରବେ । କୁରାନେର ଅନୁଶାସନ ଶତଭାଗ ଶିରଧାର୍ୟ କରବେ ଏବଂ ଆନ୍ତରାହ୍ ଓ ରସୂଲ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦେଶନାବଳୀକେ ନିଜ ଜୀବନେର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ହିସେବେ ଅବଲମ୍ବନ କରବେ ।

୭

ଅହଂକାର ଓ ଦୃଢ଼ ସର୍ବତୋଭାବେ ପରିହାର କରବେ । ନ୍ୟାତା, ବିନ୍ୟ, ସଦାଚରଣ, ସହନଶୀଳତା ଓ ଦୀନତାର ସାଥେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରବେ ।

୮

ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଇସଲାମେର ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତାକେ ନିଜ ଧନପ୍ରାଣ, ମାନସଭ୍ରମ, ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସକଳ ପ୍ରିୟଜନ ହତେ ପ୍ରିୟତର ଜ୍ଞାନ କରବେ ।

୯

କେବଳ ଆନ୍ତରାହ୍ ତା'ଲାର ସନ୍ତ୍ରିତିଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ତା'ର ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ଜୀବେର ସେବାୟ ରତ ଥାକବେ ଏବଂ ଖୋଦାପ୍ରଦ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ପଦ ବ୍ୟାପରେ ମାନବଜାତିର ଯଥାସାଧ୍ୟ ହିତସାଧନ କରବେ ।

୧୦

ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଆନ୍ତରାହ୍ ସନ୍ତ୍ରିତି ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ମା'ରକ ତଥା ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ ସକଳ ଆଜଳ ପାଲନ କରାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯ ଏହି ଅଧିମେର ସାଥେ ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଆବଶ୍ୟ ହୟେ ଆଶ୍ୟତ୍ୱ ଏତେ ଅଟଲ ଥାକବେ । ଆର ଏହି ଭାତୃତ୍ୱବନ୍ଦନେ ଏମନ ମହାନ ପର୍ଯ୍ୟାଯେ ଉପନୀତ ଥାକବେ ଯାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜାଗତିକ କୋନ ସମ୍ପର୍କ ଓ ବନ୍ଦନେ ଅଥବା ତାବନ୍ଦ ସେବକମୁଲଭ ଅବସ୍ଥାର ମାଝେ ଖୁଜେ ପାଓୟା ଯାବେ ନା ।

(ଇଶ୍ତେହାର ତକମୀଲେ ତବଳୀଗ: ୧୨ ଜାନୁଯାରି, ୧୮୮୯୯୧)

বিবাহ সংবাদ

কেন্দ্রীয় রিশতানাতা দপ্তর, বাংলাদেশ

নবদম্পতির জন্য মহানবী (সা.)-এর দোয়া

بَارَكَ اللّٰهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمِيعَ بَيْنَكُمَا فِي حَيٍّ

“আল্লাহ তোমাকে আশিসের ভাগী করুন, তোমার প্রতি অচেল আশিস বর্ষণ করুন আর তোমাদের উভয়কে পুণ্যকর্মে এক করে দিন” (আমীন)। (আবু দাউদ, হাদীস নং: ২১৩০)

- গত ০১/০৪/২০২২ ইতি বেগম, পিতা: জানে আলম, বীরগাঁও, দক্ষিণ সুনামগঞ্জ-এর সাথে শেখ তানভীর আহমদ, পিতা: শেখ তারেক, নোয়াবাড়ী, সুইলপুর, ব্রাক্ষণবাড়িয়া-এর বিবাহ ৩,০০,০০০/= (তিনি লক্ষ) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৮

- গত ০৬/০৫/২০২২ আমাতুস সামী আশা, পিতা: মোহাম্মদ আকেল আলী, নিউসোনাতলা, সারিয়াকান্দি, বগুড়া-এর সাথে মোহাম্মদ মাহমুদ হোসেন, পিতা: মোহাম্মদ মোশারফ হোসেন, সৈয়দপুর, নীলফামারী-এর বিবাহ ৩,০০,০০০/= (তিনি লক্ষ) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৭

- গত ০৬/০৫/২০২২ সুরাইয়া খাতুন, পিতা: মোহাম্মদ নুরজ্জামান বিশ্বাস, উত্তর ভবানীপুর, সাতবাড়ীয়া, ভেড়ামারা, কুষ্টিয়া-৭০৪০-এর সাথে মোহাম্মদ মোবাশের আহমদ শামস, পিতা: মোহাম্মদ জাহিদজ্জামান বাবু, মাজিদিয়া, ধাপাড়ী, ঈশ্বরদী-এর বিবাহ ১,৫০,০০০/= (এক লক্ষ পঞ্চাশ হাজার) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৫

- গত ১৪/০৫/২০২২ হামিদা আক্তার, পিতা: মোহাম্মদ হ্যরত আলী, মিয়াপাড়া, আমতলী, বাঘাইছড়ি, রাঙামাটি, পার্বত্য রাঙামাটি-এর সাথে মোহাম্মদ ওবেদ আলী, পিতা: জামাল উদ্দীন প্রামানিক, ঢাকাইছোলা, চৌধুরীপাড়া, বর্তমান: ১০/১৪, রাজিয়া সুলতানা রোড, মোহাম্মদপুর, ঢাকা-এর বিবাহ ১,৮০,০০০/= (এক লক্ষ আশ হাজার) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৮

- গত ০৬/০৫/২০২২ ইসরাত জাহান জেমি, পিতা: মরহুম ইস্রাইল আহমেদ, লাওয়ার হাট, নিকলী, কিশোরগঞ্জ-এর সাথে মিনি আহমদ হৃদয়, পিতা: মাসুক আহমেদ, লক্ষ্মীপুর, জামালগঞ্জ, সুনামগঞ্জ-এর বিবাহ ১,৫০,০০০/= (এক লক্ষ পঞ্চাশ হাজার) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৬

- গত ২৭ মে ২০২২ সৈয়দা নাফিসা হাসান, পিতা: সৈয়দ আহমদ হাসান, ২৫৫/৫৬৩ শেখ ফরিদ মাজার রোড, ঘোল শহর ২নং গেট চট্টগ্রাম-এর সাথে ফাহিম আহমদ, পিতা: নাসির উদ্দীন মিল্লাত বাড়ী-৫, রোড ১, নূরের চালা, ভাটারা, গুলশান, ঢাকা-এর বিবাহ ৩,০০,০০১/= (তিনি লক্ষ এক) টাকা মোহরানায় সুসম্পন্ন হয়।

রেজিস্ট্রেশন নম্বর : ২০২১-২২/৭৯

MTA-তে সরাসরি হ্যুন্ডেল (আই.)-এর
জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন

MTA-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার: বাংলাদেশ সময় সপ্তক্ষণ ৭:০০ সরাসরি সম্প্রচার।
পুনঃপ্রচার রাত ১০:২০ এবং ভোর ৮:০০।
- (২) শনিবার: পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮:১০ এবং
বিকাল ৫:০০।
- (৩) রবিবার: পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সপ্তক্ষণ ৭:০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার: একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত
৮:০০।

50% OF SMALL BUSINESSES AREN'T USING SOCIAL MEDIA PROPERLY TO PROMOTE THEIR BUSINESS.

TO KEEP AHEAD OF THE CURVE, YOU NEED -

- * DIGITAL MARKETING STRATEGY
- * PROMOTIONAL VIDEO
- * FACEBOOK PROMOTION
- * PRODUCT PHOTOGRAPHY
- * PRODUCT VIDEOGRAPHY

JUNCTION
ENTERTAINMENT REIMAGINED

Find us on STUDIOJUNCTIONBD

Dental
Care

ডাঃ মোঃ সাদিউল রাফি
বি. ডি. এস (চাকা),

পিজিটি (ওরাল এন্ড ম্যাঞ্জিলোফেসিয়াল সার্জারী)
শহীদ সোহরাওয়ার্দী মেডিকেল কলেজ হাসপাতাল
বিএমডিসি রেজিস্ট্রেশন নং-৪৬৩৩, মোবাইল: ০১৯২০-১৫৯১৯৭

ওরাল এন্ড ডেন্টাল সার্জন

চেম্বার :

ডাঃ রাফি ওরাল-ডেন্টাল সার্জনী
১২৫৭, বাগানবাড়ী মোড় (পানির পাস্প সংলগ্ন),
পূর্ব জুরাইন, ঢাকা-১২০৮

সাক্ষাতের সময়:

বিকাল ৫টা - রাত ৯টা (মঙ্গল - শুক্রবার)

সিরিয়ালের জন্য: ০১৭১০-৭৭৬৮৬৫

আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের বিশ্ব-প্রধান এবং প্রতিশ্রূত মসীহ

(আ.)-এর পথওম খলীফা

হ্যারত মির্যা মসরুর আহমদ (আই.)-এর কতিপয় বক্তৃতা ও পত্রের
সংকলন-এ

“বিশ্ব সংকট

ও

শান্তির পথ”

পুষ্টকের দ্বিতীয় সংস্করণ (ইংরেজি
পথওম সংক্রান্তের অনুবাদ)

আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত,
বাংলাদেশ প্রকাশ করেছে।

পুষ্টকটির অনুবাদের কাজটি
করেছেন প্রফেসর আব্দুল্লাহ
শামস বিন তারিক। প্রথম
সংস্করণের অংশে আরো যাদের
উল্লেখযোগ্য অবদান ছিল তা
প্রথম সংস্করণের ভূমিকায় বর্ণিত
আছে। বইটির অনুবাদ,
কম্পোজ, সম্পাদনা,

প্রক্র-রিডিং, মুদ্রণ প্রভৃতি কাজে
সম্পৃক্তদের আল্লাহ তাঁ'লা উভয় পুরক্ষার দান করুন। নিজ নিজ কপি সংগ্রহের
জন্য কেন্দ্রীয় লাইব্রেরিতে যোগাযোগ করার জন্য অনুরোধ করা যাচ্ছে।

বিশ্ব সংকট

ও

শান্তির পথ

হ্যারত মির্যা মসরুর আহমদ (আই.)

Printed and Published by Ahmadiyya Art Press, 4 Bakshi Bazar Road, Dhaka-1211

on behalf of Ahmadiyya Muslim Jama'at, Bangladesh

Editor in Charge: Sheikh Mostafizur Rahman

Phone: +880-2-57300808, 57300849, Fax: +880-2-57300880, E-mail: pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

www.ahmadiyyabangla.org, www.alislam.org, www.mta.tv

www.theahmadi.org (Pakkhik Ahmadi web site live now)

টেলিফোন: ০২-৫২৩২১১১১
ইমেইল: akc.nursingcollege@gmail.com
www.akcnrc.edu.bd | www.facebook.com/groups/akcnrc/